

התנועה למען איכות השלטון בישראל (ע"ר) 580178697

ע"י ב"כ עוה"ד ד"ר אליעד שרגא ו/או צרויה מידד-לוזון
ו/או נילי אבן חן ו/או דניאל דושניצקי ו/או תומר נאור
ו/או יעל קריב-טייטלבוים ו/או טליה יתודה
ו/או איתמר שחר

מרח' יפו 208 ירושלים
ת.ד. 4207 ירושלים 91043
טל': 02-5000073 ; פקס: 02-5000076

העותרת

- נגד -

1. מדינת ישראל – משרד האוצר
2. הממונה על פניות הציבור וחוק חופש המידע במשרד האוצר
שניהם ע"י פרקליטות מחוז ירושלים (אזרחי)
רח' מח"ל 7, ירושלים
טל': 02-5419555 ; פקס': 02-5419581

המשיבים

עתירה מנהלית

מוגשת בזאת לבית המשפט הנכבד עתירה מנהלית לפי חוק חופש המידע, התשנ"ח-1998 (להלן: "חוק חופש המידע" או "החוק"). למען הסדר הטוב, יצוין כי בקשת המידע נשוא עתירה זו קשורה קשר הדוק לבקשת המידע נשוא עת"מ 17-02-21553, התלויה ועומדת בימים אלו בפני בית המשפט הנכבד (כב' השופט א. אברבנאל).

בית המשפט הנכבד מתבקש בזאת להורות למשיב 1, משרד האוצר, להשיב לבקשת המידע השנייה (כהגדרתה להלן) ולמסור לעותרת את המידע המפורט כדלקמן (כמפורט בסעיף 5 לבקשת העותרת לפי חוק חופש המידע מיום 20.7.2017, המצורפת להלן כנספח 4):

א. כל תכתובת, תרשומת, פרוטוקול, החלטה וכיו"ב שעניינם דיונים שנערכו במשרד האוצר או בשיתוף משרד האוצר, בנוגע לדוח (כהגדרתו להלן), בפרט, ולמניית הזהב של המדינה בכ"ל, בכלל, החל משנת 2002 ועד היום.

ב. לחלופין, את פרוטוקולי הדיונים הנ"ל כשהם מושחרים (בחלקם או במלואם), באופן שיאפשר לראות לכל הפחות, ביחס לכל אחד מן הפרוטוקולים, את תאריך הדיון, שמות המשתתפים ומספר העמודים שמחזיק הפרוטוקול.

ג. כל מסמך נוסף שעניינו ההפרות לכאורה של הוראות מניית הזהב על ידי חברת כ"ל, אשר נוצר או הגיע לידי המשרד לאחר מועד ההחלטה המנהלית מיום 16.3.17 אשר ניתנה במענה לבקשת העותרת לפי החוק מיום 30.8.16.

כן תתכבד העותרת לבקש מבית המשפט הנכבד לחייב את המשיבים בהוצאות העותרת, לרבות שכר טרחת עורך דין כדון.

ואלה נימוקי העתירה:

1. פתח דבר

1. עתירה זו מוגשת עקב התעלמותו המוחלטת של המשיב מבקשה לפי חוק חופש המידע וסירובו (במשתמע) למסור מידע העוסק בטיפול המשיב בהפרות תנאי מניית הזהב של המדינה בכ"ל (כהגדרתן להלן) – והכל ללא הנמקה וללא כל פירוט, תוך זלזול בוטה בחוק ובנורמות החלות על רשויות המינהל הציבורי.

2. יצוין כבר כעת, כי זוהי הפעם השנייה ברציפות בה מתעלם המשיב כליל מבקשת מידע בעניין זה המוגשת על ידי העותרת – ולמרבה הצער הוא מהין לעשות כן שעה שעתירה שהוגשה כנגדו על ידי העותרת, עקב התעלמותו בפעם הראשונה, עודנה תלויה ועומדת בפני בית משפט נכבד זה (!) – עת"מ 21553-02-17 התנועה למען איכות השלטון בישראל (ע"ר) נ' משרד האוצר, אשר הוגשה ביום 9.2.17 (להלן: "העתירה הראשונה").

3. ראשית הדברים בחודש אוגוסט 2016, אז הגישה העותרת בקשה לקבלת מידע לפי הוראות החוק, ובו ביקשה לקבל מסקנות דו"ח ביקורת שנערך באגף החשב הכללי במשרד (להלן: "הדוח"), העוסק בהפרות לכאורה של תנאי "מניית הזהב" של מדינת ישראל (להלן: "מניית הזהב" או "המנייה") בחברת כ"ל (להלן: "בקשת המידע הראשונה").¹

4. העותרת נחשפה לדבר קיומו של הדוח המדובר אגב תכתובת שניהלה עם אגף החשב הכללי ועם המשנה ליועמ"ש (כלכלי פיסקלי) במסגרתה ביקשה העותרת לעמוד על הצעדים וההכנות הננקטים לקראת תום זיכיון ים המלח הצפוי לחול בעוד מספר שנים, ולאחר שפרשה בפני הגופים הנ"ל מסכת מטרידה של אינדיקציות להפרות רבות של תנאי מניית הזהב על ידי כ"ל.

5. בהמשך, התברר כי הדוח המדובר הונח על שולחנו של מנכ"ל המשיב כבר בחודש פברואר 2016; ברם, חרף חשיבותו הציבורית הרבה של הדוח, הוא נותר מוטל כאבן שאין לה הופכין, מעולם לא פורסם לציבור ולא התקבלו כל החלטות בעקבותיו במשך תקופה ארוכה – למעשה עד היום, כמעט שנתיים (!) לאחר שהוגש. נוכח האמור ביקשה העותרת לקבל לידה את הדוח.

6. המשיב התעלם כליל מבקשת המידע הראשונה, תוך חריגה בוטה מהוראות החוק וסדי הזמנים הקבועים בו, ולפיכך נאלצה העותרת להגיש את העתירה הראשונה, בגדרה התבקש

¹ מניית מדינה מיוחדת אשר הקצתה המדינה לעצמה בעת הפרטת חברת כ"ל בשנות התשעים, שנועדה להבטיח כי גם לאחר הפרטת החברה תהיה למדינה יכולת להגן על האינטרסים החיוניים של הציבור בכלל, ולהבטיח כי מרכז הפעילות של החברה ומרכז הבעלות בה יישארו בישראל, בפרט.

בית המשפט הנכבד להורות למשיב למסור לעותרת את מסקנות הדוח והמסמכים הנוספים אשר התבקשו בבקשת המידע הראשונה. בין היתר ציינה העותרת בעתירה הראשונה את חששה כי המשיב, בתפקידו כרגולטור האחראי על קיום תנאי מניית הזהב, התרשל בפעולות הפיקוח, וכי הימנעותו מטיפול בדוח נובעת בין היתר מניסיון לכסות על מחדליו אלה.

7. גם לאחר הגשת העתירה הראשונה לא אצה הדרך למשיב: הוא המתין עד לתום המועד בו היה עליו להגיש את תגובתו המקדמית לעתירה, ורק אז (16.3.17) מסר לעותרת לראשונה החלטה מנהלית ביחס לבקשת המידע – אשר דחתה את הבקשה מנימוקים שונים, שלעמדת העותרת אין בהם ממש. בהתאם להחלטת בית המשפט הנכבד, הגישה העותרת ביום 14.5.2017 עתירה מתוקנת המתייחסת לנימוקי הסירוב, **ועתירה זו עודנה תלויה ועומדת.**

8. במסגרת דיון בעתירה הראשונה, שהתקיים ביום 19.7.17 בפני כב' השופט אברבנאל, ובתגובה לטענת העותרת כי הדוח מוטל על שולחן מנכ"ל המשיב כאבן שאין לה הופכין ולשאלת בית המשפט בעניין זה, טען בא כוח המדינה כי "**בחודשים האחרונים נערכו במשרד האוצר שני דיונים בנושא הדוח נשוא בקשת המידע, וההפרות של תנאי המנייה.**"

9. ב"כ המדינה הוסיף וטען בהקשר זה כי ביקורת על אופן טיפול המשיב בדוח אינה אמורה להיבחן על ידי בית המשפט, שכן שאלת התנהלות המשיב אינה קשורה לשאלת הזכות לעיין במידע – ובהקשר זה רמז שהמצב היה שונה "**אם היו מבקשים לקבל מידע, כמה דיונים ניהל המנכ"ל בשנה האחרונה.**"

10. לאור הצהרה זו בדבר אותם דיונים שנערכו, ובמקביל לניהול ההליך המשפטי באשר לבקשת המידע הראשונה, פנתה העותרת למשיב בבקשת חופש מידע נוספת, היא הבקשה נשוא עתירה זו, ובה ביקשה לקבל פרטי מידע שעניינם **אותם דיונים שנטען כי נערכו במשרד האוצר**, לרבות פרוטוקולים, תכתובות, ומסמכים נוספים, כפי שיפורט להלן וכמפורט ברישא של עתירה זו (להלן: "**בקשת חופש המידע השנייה**").

11. **חשיבות המידע המבוקש נגזרת מחשיבות הדוח, ויש להבינה על רקע טענות העותרת בעתירה הראשונה כי הדוח ומסקנותיו אינם זוכים לתשומת הלב הראויה להם. חשיפת המידע בדבר תוכן הדיונים – ולחלופין, בדבר מועדם, אורכם, שמות המשתתפים בהם וכו', תוכל לשפוך אור על מידת הרצינות בה מתייחס המשיב לדוח; ובין היתר, יוכל המידע המבוקש לגלות האם טיפול המשיב בדוח החל לפני פניות העותרת בנושא או שמא רק בעקבותיהן.**

12. והנה, גם עבור בקשה זו, חלף מועד מסירת המידע הקבוע לפי חוק – **ועד למועד הגשת עתירה זו, טרם התקבל המידע המבוקש.** זאת, חרף שני מכתבי תזכורת שנשלחו על ידי העותרת, ותוך הפרה נוספת של חובות המשיב לפי חוק חופש המידע.

13. העותרת תציין כי אין זה המקרה הראשון ואף לא השני בהם נתקלת היא בהתעלמות גורפת מצד המשיב ביחס לבקשות חופש מידע. כדוגמה בלבד, תציין העותרת את העתירות שנאלצה להגיש בהיעדר כל מענה מצד המשיב, בעניין הארכת הזיכיון של חברת קצא"א;² בעניין מכרז

² עתי"מ 170-03-17. העותרת נאלצה לפנות לבית המשפט לאחר שלא התקבל מענה כחוק במשך **כארבעה חודשים**. העתירה נמחקה בהסכמה תוך תשלום הוצאות לעותרת בסך 3,000 ש"ח.

למינוי ראשי ועדות מרחביות במינהל התכנון;³ ובעניין מסירת דוח רו"ח שהוזמן ע"י המשיב בעניין רשת החינוך 'אל המעיין'.⁴

14. במלוא הזהירות תעיר העותרת כי עולה בלבה חשש שמא מדובר בשיטה – פסולה מכל וכל – שמטרתה להתחמק ממסירת מידע "לא נוח" למשיב, או כזה אשר עלול לדעתו להאיר אותו באור שלילי. התנהלות כזו, מיותר לציין, מנוגדת למצופה מרשות מינהלית, בפרט רשות במעמדו של המשיב, שהינו אחד ממשרדי הממשלה המרכזיים.
15. בית המשפט יתבקש אפוא, במלוא הכבוד, לשים קץ להתנהלות מזלזלת ובוטה זו של המשיב, לחייבו להשיב לבקשת המידע ולמסור את המידע המבוקש, ולחייבו בהוצאות ראיות אשר תשקפנה את מורת רוחו של בית המשפט מהתנהלותו.

2. הצדדים לעתירה

העותרת:

16. העותרת הינה עמותה רשומה כדין, אשר חרטה על דגלה שמירה על טוהר המידות בשירות הציבורי, עידוד ערכי שלטון החוק, שירוש נורמות בלתי ראויות במנהל הציבורי והשרשת נורמות ראויות של מינהל ציבורי תקין.

המשיבים:

17. המשיב 1 (להלן גם: "המשיב"), משרד האוצר, הוא הרשות הציבורית אליה פנתה העותרת בבקשה לפי חוק חופש המידע, ואשר עד כה טרם השיבה לבקשה. משרד האוצר הוא "המשרד הכלכלי המרכזי של ממשלת ישראל", והאחראי על קביעת המדיניות הכלכלית של הממשלה, כמו גם על ניהול נכסי המדינה.⁵ במשרד האוצר פועל אגף החשב הכללי אשר כתב את הדוח אשר בעניינו נערכו הדיונים אשר עומדים במרכז עתירה זו, בעניין הפרות לכאורה של תנאי מניית הזהב על ידי כי"ל.

18. המשיב 2, הגב' אנט קליימן – ממונה על פניות הציבור וחוק חופש המידע במשרד האוצר, אשר מונתה בהתאם לסעיף 3 לחוק חופש המידע, והממונה על העמדת מידע לרשות הציבור.

3. הרקע העובדתי

3.1 מהות המידע המבוקש

3.1.1 רקע - היווצרות מניית הזהב והפרות לכאורה של תנאיה

³ עת"מ 16-08-36747. העותרת נאלצה לפנות לבית המשפט לאחר שלא התקבל מענה כחוק במשך כארבעה חודשים. משהוגשה העתירה, נמסרה לידיה החלטת המשיב. העתירה נמחקה בהסכמה תוך תשלום הוצאות לעותרת בסך 3,000 ₪.

⁴ עת"מ 15-02-4550. העותרת נאלצה לפנות לבית המשפט לאחר שלא התקבל מענה כחוק במשך כשמונה חודשים. משהוגשה העתירה, נמסר המידע בשלמותו כעבור שבועיים. נוכח התנהלותו חויב המשיב בהוצאות בסך 15,000 ₪.

⁵ מתוך אתר האינטרנט של המשיב.

19. כימיקלים לישראל בע"מ (כ"ל) היא חברה ציבורית (ח.צ. 520027830) העוסקת בייצור מוצרים מבוססי מינרלים, המאגדת תחתיה חברות בת נוספות העוסקות בתחום.⁶ החברה נוסדה בשנת 1968 במטרה לאחד את החברות התעשייתיות הממשלתיות העוסקות בתחום הכימיה האנאורגנית בישראל.⁷ עם כניסת חוק החברות הממשלתיות, התש"ה-1975 לתוקף, הפכה כ"ל לחברה ממשלתית בבעלות מלאה.⁸

20. בשנת 1992, בעקבות ההחלטה להפריט את כ"ל ולהפוך אותה לחברה ציבורית, נרשמו מניות החברה למסחר בבורסה לניירות ערך בתל אביב. ערב ההנפקה, הונפקו למדינת ישראל מניות מדינה מיוחדות בכ"ל (וכן בחלק מחברות הבת שלה): מפעלי ים המלח בע"מ, חברת ברום ים המלח בע"מ, תרכובות ברום בע"מ, רותם אמפרט נגב בע"מ, תמי (אמי) מכון למחקר ופיתוח בע"מ ומגנזיום ים המלח בע"מ⁹ (להלן: "חברות הבת").

21. המונח "מניות מדינה מיוחדות" מוגדר בסעיף 46ב(ב) לחוק ניירות ערך, התשכ"ח-1968:

"מניות מדינה מיוחדות" - מניות שהממשלה החליטה כי הן דרושות לה לצורך שמירה על ענין חיוני, והמקנות לה זכויות מיוחדות כפי שקבעה הממשלה בהחלטתה לפני הרישום למסחר.¹⁰

22. מניית הזהב בכ"ל נועדה אפוא להגן על האינטרסים החיוניים של מדינת ישראל במשאבי הטבע שהחברה מנהלת ומפתחת. אינטרסים אלו כוללים שמירה על ניהול עסקיהן של החברה בישראל; מניעת רכישות עוינות; ומניעת רכישות שיצרו מצב של ניגודי עניינים מהותיים.¹¹

23. על מנת לוודא את השמירה על אינטרסים אלו, אמורה המדינה לקיים פיקוח ולאשר מהלכים שונים שברצון החברה לבצע, בהתאם להוראות הקבועות בתקנון חברת כ"ל. בין הצעדים הדרושים אישור המדינה - רכישות ואחזקות של מניות, שינויים מבניים וארגוניים, הקניית זכויות בנכסים מהותיים ועוד.¹²

24. בעשור הראשון לאחר הפרטת החברה נהגו החברה וחברות הבת, כדבר שבשגרה, להגיש למדינה בקשות אישור למהלכים שונים (כגון: הקמת שותפויות בינלאומיות, העברת ידע לחו"ל וכדומה). מקום בו ניתן אישור - נחתם האישור על ידי שני שרים (שר האוצר ושר התעשייה והמסחר) ולחלופין שר וראש הממשלה.¹³ קרי, הן המדינה והן החברה לא הקלו ראש בחשיבות ההקפדה על קיום תנאי מניית הזהב.

⁶ המידע מתוך אתר האינטרנט של חברת כ"ל והדו"ח הכספי של החברה לשנת 2015.
⁷ הוועדה לבחינת המדיניות לגבי חלק המדינה המתקבל בעד השימוש של גורמים פרטיים במשאבי טבע לאומיים מסקנות הוועדה 68 (אוקטובר 2014) (להלן: "דוח ועדת ששינסקי השניה").

⁸ מיכל אגמון "מניית זהב" וההפרטה "הפרקליט" מא 138, 149 (התשנ"ג-התשנ"ד).
⁹ רשימת החברות בהן הונפקה מניית זהב לקוחה מתוך תשובה לבקשת חופש המידע שנשלחה לעותרת ביום 21.1.2014 מאת רשות החברות הממשלתיות.

¹⁰ כל ההדגשות בעתירה זו הוספו על ידי הח"מ, אלא אם נכתב אחרת.

¹¹ סעיף 8(ב) (8) לתקנון חברת כ"ל.

¹² סעיף 8(ב) לתקנון חברת כ"ל.

¹³ מתוך מסמכים שנמסרו לעותרת בתשובה מטעם רשות החברות הממשלתיות מיום 26.8.2015, וימסרו לבית המשפט במידת הצורך.

25. אך בשלב מסוים השתנתה התמונה: כביכול, החברה חדלה מלדווח, והמדינה חדלה מלפקח: החל משנת 2002 לא הוגשה ולו בקשת אישור אחת, וזאת למרות שכי"ל וחברות הבת שלה המשיכו לבצע את אותן סוגי עסקאות ופעולות אשר בגינן התבקשו ואף ניתנו אישורים בשנים שקדמו, ואף החלו ביתר שאת במהלכים שמטרתן הגברת הפעילות בחו"ל. קרי: אחת החברות הגדולות והפעילות בארץ חדלה, לפתע, מהגשת בקשות אישור לפי תנאי מניית הזהב, תוך "צפצוף" מתמשך על תנאי המנייה – ומשרד האוצר, האמור לפקח על פעילותה, איננו פועל להגנה על האינטרס הציבורי.

26. מציאות מצערת זו באה לידי ביטוי בתמונה המבהילה שנחשפה לעיני העותרת, משעה שהחלה לבחון את הראיות המעוררות חשש להפרת תנאי מניית הזהב.

3.1.2. בקשת המידע הראשונה והעתירה המנהלית שהוגשה בעקבותיה

27. נוכח האינדיקציות הרבות שנאספו בידיה, שהעלו חשש ממשי להפרות רבות ומתמשכות של תנאי מניית הזהב על ידי החברה, החלה העותרת להציף את הנושא מול הרשויות הרלוונטיות.

28. כחלק מפעילות זו, פנתה העותרת למשיב, ביום 30.8.2016, בבקשת המידע הראשונה, בה נתבקשו פרטי המידע הבאים:

א. מסקנות הבדיקה של אגף החשב הכללי, בנוגע להפרות לכאורה של מניית הזהב על ידי חברת כי"ל, אשר נמסרו למנכ"ל משרד האוצר.

ב. כל מסמך נוסף שעניינו ההפרות לכאורה של הוראות מניית הזהב על ידי חברת כי"ל, ובכלל זאת מסמכים הכוללים את תיאור ההפרה, המלצות ומסקנות וכן תיאור הצעדים שנקטו על ידי המדינה בעקבות ההפרה.

ג. כל מסמך שעניינו ההפרות לכאורה של הוראות מניית הזהב על ידי כל חברה אחרת ובכלל זאת מסמכים הכוללים את תיאור ההפרה, המלצות ומסקנות וכן תיאור הצעדים שנקטו על ידי המדינה בעקבות ההפרה.

• העתק מבקשת המידע הראשונה מצורף לעתירה זו ומסומן כנספח 1.

29. לאחר התמהמהות ממושכת מצד המשיב, תוך הפרה בוטה של סדי הזמנים הקבועים בהוראות חוק חופש המידע, נאלצה העותרת להגיש לבית משפט נכבד זה עתירה מנהלית, ובה ביקשה לחייב את המשיב לענות לבקשת המידע הראשונה ולמסור את המידע המבוקש בה (עת"מ 21553-02-17 התנועה לאיכות השלטון נ' משרד האוצר, התלויה ועומדת בפני כב' השופט א. אברבנאל).

• העתק נוסח העתירה הראשונה מצורף לעתירה זו ומסומן כנספח 2.

30. בהקשר זה יצוין כי מאוחר יותר, במסגרת הדיון בעתירה הראשונה, ב"כ המדינה לא הצליח (ואף לא ניסה) לספק הסבר כלשהו לעיכוב במענה לבקשת המידע הראשונה:

"לגבי הטענות לעיכוב במענה, אין לנו תשובה טובה לדבר. היה עיכוב. אין לנו תשובה בעניין הזה. קרתה תקלה ואנחנו מתנצלים"

31. יודגש כי המשיב, אשר התעלם מבקשת המידע במשך חודשים ארוכים, לא טרח למסור את המידע מיד כאשר הוגשה העתירה – אלא הוסיף וישב בשיכול ידיים, ורק ביום האחרון אשר

נקצב להגשת תגובתו המקדמית לעתירה, 16.3.17, מסר החלטה מנהלית במענה לבקשת המידע, אשר דחתה את בקשת המידע, על בסיס נימוקים שונים הכלולים בסעיפים 8-9 לחוק חופש המידע; ולצד זאת עוד ההין לטעון כי עקב מסירת המענה התייחרה העתירה (!).

32. בעקבות סירוב זה, נאלצה העותרת להגיש ביום 14.5.2017 עתירה מתוקנת, אשר עודנה תלויה ועומדת.

33. ביום 19.7.17 התקיים דיון בעתירה הראשונה בפני כב' השופט א. אברבנאל. במסגרת הדיון, ולשאלת בית המשפט בדבר מספר הדיונים שנערכו במשרד האוצר בקשר עם הדוח, טען בא כוח המדינה כי "בחודשים האחרונים" נערכו במשרד האוצר שני דיונים בנושא הדוח וההפרות של תנאי המנייה:

"לשאלת בית המשפט מתי צפויה להתקבל הכרעה בעניין נשוא הדיון ועד כמה נערכים בעניין זה דיונים אצל המשיבה 1 בתקופה זו והאם נכונה טענת העותרת לפיה העניין מוטל כאבן שאין לה הופכין, אני משיב לאחר התייעצות עם הנציג המקצועי שנמצא פה, סגן בכיר לחשב הכללי שנערכים דיונים בדבר, נערכו שניים בחודשים האחרונים, נוכל למסור מידע בדלתיים סגורות. ממשיכים להתנהל דיונים, לגבי צפי להחלטה אינני יודע. אין צפי למועד החלטה. לא נמסר לי על צפי למועד ספציפי להחלטה. יש הרבה עניינים שמונחים על משרדו של מנכ"ל שר האוצר."¹⁴

• העתק פרוטוקול הדיון מצורף לעתירה זו ומסומן כנספח 3.

34. זאת ועוד – ב"כ המדינה הוסיף וטען, במהלך הדיון, במענה לטענות בדבר התעלמות מנכ"ל המשיב מהדוח, כי לגישתו אין לקשור בין טענות כנגד התנהלות המשיב בטיפול בדוח, לבין טענות הנוגעות לזכות העותרת לעיין בדוח מכוח חוק חופש המידע:

"אין קשר בין התנהלות המשיב מול כיל לבין המידע. מידע זה עולם אחר, נבחן במנותק מהקשר. ככל שמישהו חושב ששר האוצר לא מתנהל כפי שצריך יכול לתקוף את זה. העותרת מנסה לפמפם את זה אך זה לא נכון, זה לא העניין של בית המשפט לעניינים מנהליים. אנחנו מטפלים בהעברת מידע, בפרסום הדו"ח, הם מושכות את הלב אך לא העתירה. הם לא חופש המידע. אם היו מבקשים לקבל מידע, כמה דיונים ניהל מנכ"ל בשנה האחרונה, זו העתירה. מה הוא עושה בית המשפט לא בוחן. זאת לא חזית המחלוקת. ולכן לא נענתה בכתב התשובה."

35. לאור הצהרתו של בא כוח המדינה כי נערכו דיונים בסמוך לדיון בעתירה – ומה גם לאור רמיזתו המשתמעת כי את התנהלות המשיב ניתן לתקוף באמצעות בקשה לדעת "כמה דיונים ניהל המנכ"ל בשנה האחרונה" – החליטה העותרת לפנות למשיב בבקשת מידע נוספת, בה יתבקשו מסמכים שעניינם אותם דיונים שנערכו בנושא הדוח במשרד האוצר, כנטען בדיון.

¹⁴ פרוטוקול הדיון בעת"מ 21553-02-17 התנועה לאיכות השלטון נ' משרד האוצר מיום 19.7.2017.

3.2. מיצוי הליכים

36. ביום 20.7.17, פנתה העותרת למשיב בבקשת חופש מידע חדשה, ובה ביקשה לקבל מסמכים הנוגעים לדיונים שהוזכרו לעיל (להלן: "בקשת המידע השניה"). המידע המבוקש נוסח בסעיף 5 לבקשה זו כדלקמן:

"א. כל תכתובת, תרשומת, פרוטוקול, החלטה וכיו"ב שעניינם דיונים שנערכו במשרד האוצר או בשיתוף משרד האוצר, בנוגע לדוח, בפרט, ולמניית הזהב של המדינה בכי"ל, בכלל, החל משנת 2002 ועד היום.

ב. ככל שהמשרד סבור כי לא ניתן למסור את הפרוטוקולים הנ"ל עקב הסייגים הקבועים בחוק, נבקש לקבלם כשהם מושחרים (בחלקם או במלואם), באופן שיאפשר לראות לכל הפחות, ביחס לכל אחד מן הפרוטוקולים, את תאריך הדיון, שמות המשתתפים ומספר העמודים שמחזיק הפרוטוקול.

ג. כל מסמך נוסף שעניינו ההפרות לכאורה של הוראות מניית הזהב על ידי חברת כי"ל, אשר נוצר או הגיע לידי המשרד לאחר מועד ההחלטה המנהלית מיום 19.3.17.

- העתק בקשת המידע השנייה של העותרת מיום 20.7.2017 מצורף לעתירה זו ומסומן **כנספח 4**.
- 37. ביום 14.8.2017, התקבל אצל העותרת מכתבה של המשיבה 2 (אשר מתוארך ליום 26.7.2017), לפיו בקשת המידע החדשה נמצאת בטיפול מול הגורמים הרלוונטיים באוצר, והמידע המבוקש יועבר, ככל שהדבר יתאפשר במסגרת חוק חופש המידע.
- העתק מכתבה של המשיבה 2 מיום 14.8.2017 מצורף לעתירה זו ומסומן **כנספח 5**.
- 38. משחלפו 30 הימים הקבועים בהוראות החוק, ומשלא התקבל המידע המבוקש, פנתה העותרת למשיבה 2 ביום 22.8.2017, במכתב תזכורת.
- העתק מכתב התזכורת שנשלח על ידי העותרת ביום 22.8.2017 מצורף לעתירה זו ומסומן **כנספח 6**.
- 39. ביום 27.8.2017 נשלח מכתב נוסף מהמשיבה 2, בו הודיעה על מתן הארכה של 30 יום למועד מסירת המידע, בהתאם להוראות 7(ב) לחוק, קרי – עד יום 18.9.2017.
- העתק מכתב הארכה שנשלח על ידי המשיבה 2 מיום 27.8.2017 מצורף לעתירה זו ומסומן **כנספח 7**.
- 40. בחלוף המועד הנקוב לעיל, עדיין לא התקבלה כל תשובה לגופו של עניין באשר למידע המבוקש. על כן, **ולמעלה מן הצורך**, פנתה העותרת למשיבה 2 ביום 2.10.2017 במכתב תזכורת **שני**, ובו דרישה לקבלת המידע באופן דחוף וללא עיכובים נוספים.
- העתק מכתב התזכורת השני שנשלח על ידי העותרת ביום 2.10.2017 מצורף לעתירה זו ומסומן **כנספח 8**.

41. לאחר שכל ניסיונותיה של העותרת לקבל את המידע המבוקש מחוץ לכותלי בית המשפט הנכבד עלו בתוהו, לא נותר בידי העותרת אלא לפנות לבית-משפט נכבד זה לקבלת הסעד המבוקש ברישא לעתירה זו, ועל מנת שיוורה למשיבים לקיים – סוף סוף – את הוראות החוק.

4. הטיעון המשפטי

4.1. המסגרת הנורמטיבית – חוק חופש המידע

42. עיקרון גילוי המידע הינו זכות בסיסית וכלי לעיצוב התנהגות ראויה של הרשות הציבורית. הוא מאפשר ביקורת ציבורית, מגביר את אמון הציבור ברשויות השלטוניות ומחזק את מבנה המשטר והממשל. נגישות רבה יותר למידע תסייע לקידום של ערכים חברתיים כגון שוויון, שלטון החוק ואמון הציבור. כל אלה נועדו להבטיח את שקיפות השלטון שהיא מסימניה המובהקים של חברה דמוקרטית.

43. בית המשפט העליון עמד בעבר על החשיבות שבחשיפת מידע לציבור, ועל עיקרון הגילוי של המידע המצוי אצל רשויות הציבור:

”בבג”ץ 1601/90 שליט נ’ פרס, פ”ד מד (3) 353, 361, הדגיש בית משפט זה את חשיבותו של עקרון חופש המידע מהיבט נוסף והוא הפיקוח על תקינות פעולותיה של הרשות הציבורית, באומרו: ”העין הציבורית היא לא רק ביטוי לזכות לדעת, אלא גם בבואה לזכות לפקח”. אכן, שקיפות פעולותיהן של רשויות השלטון מאפשרת לאזרחים להתחקות אחר פעולות אלה ואחר השיקולים שעמדו בבסיסן ולבקרו, ככל שהדבר דרוש, והיא תורמת תרומה מכרעת ל”היגיינה הציבורית” ולשיפור איכותה של פעולת הרשות בידועה כי פעולותיה ותהליך קבלת החלטותיה חשופים ושקופים לעין הציבור” [עע”ם 9135/03 המועצה להשכלה גבוהה נ’ עיתון הארץ תק-על 2006(1), 697, 2006 (להלן): ”פרשת המועצה להשכלה גבוהה”].

44. עם חקיקת חוק חופש המידע עוגנה הזכות לקבלת מידע בחוק מפורש. כך, סעיף 1 לחוק חופש המידע קובע, כי לכל אזרח ישראלי או תושב הזכות לקבל מידע מרשות ציבורית בהתאם להוראות החוק.

45. חוק חופש המידע הוא אחד האמצעים להבטחת זרימתו של מידע מהשלטון לאזרח, יסוד הכרחי לקיומה של הדמוקרטיה, וכן לקיומה של ביקורת אמיתית על זרועות השלטון:

”האינטרס הציבורי הוא, כי תתאפשר החלפת דעות והשקפות בלתי-מוגבלת. שיטת הממשל הדמוקרטית ניזונה מכך - ואף תלויה בכך - שמן הציבור ואליו תהיה זרימה חופשית של מידע, אשר נסב על הנושאים המרכזיים, המשפיעים על חיי הכלל ועל חיי הפרט. על-כן יש הרואים בזרימה החופשית של המידע מעין מפתח לפעולתה של המערכת הדמוקרטית כולה” (בג”צ 1/81 ויקי שירן ו-7 אח’ נ’ רשות השידור ו-2 אח’, פ”ד לה(3) 365, 1981, עמ’ 377 – 378).

46. תכליתו של חוק חופש המידע לקיים ולקדם את הדמוקרטיה בישראל ולהגביר את הפיקוח והבקרה על הרשות הציבורית. עמד על כך הנשיא לשעבר פרופ’ אהרון ברק:

”מהי איפוא, תכליתו של חוק חופש המידע? נראה לי, כי תכליתו הינה ליתן מידע לפרט על-מנת לקיים ולקדם את הדמוקרטיה ובגדריה מתן

מידע לציבור שיאפשר בחירה מושכלת, אשר תקדם את האמת, תאפשר הגשמה עצמית של הפרט, ותביא לפיקוח ובקרה על הרשות הציבורית. תכלית החוק היא להגן על חופש הביטוי, מתוך הכרה, כי המידע שבידי הרשות הציבורית מוחזק על-ידה כנאמן הציבור כולו". (א' ברק "חופש המידע ובית המשפט" קריית המשפט ג' (תשס"ג) 95).

47. נמצא אפוא, כי בבואנו לדון בזכות העותרת לעיין במידע המצוי ברשותה של הרשות, נקודת המוצא אשר צריכה להאיר את ההליך כולו היא זו הרואה בציבור את מי שהמידע שייך לו ואשר רואה ברשות נאמן, שליח וזרוע ארוכה של הציבור. זו הרואה לנגד עיניה את הזכות למידע כזכות יסוד המצויה "במדרגה גבוהה מבין זכויות האזרח", כחלק מן הזכות לחופש ביטוי וכתשתית לקיומה של דמוקרטיה חיונית ומתפקדת. **ובתמצית: הכלל הוא – מסירת מידע, והסייג הוא היוצא מן הכלל.**

48. הנה כי כן, חוק חופש המידע הוא אחד האמצעים החשובים להבטחת זרימתו של מידע, מן הרשות אל האזרח, שהינו כה חיוני לקיומה ולהבטחתה של דמוקרטיה, וכן לקיומה של ביקורת ציבורית אמיתית ובלתי תלויה על זרועות השלטון. הזכות לקבלת מידע מרשויות ציבוריות היא אחת מזכויות היסוד במשטר הדמוקרטי.

49. כאמור, עתירה זו עוסקת בסירובם המשתמע של המשיבים לאפשר לעותרת לממש את זכותה לחופש מידע. המשיבים התעלמו מסדי הזמנים הקבועים בחוק חופש המידע, פעלו במנותק מהוראות החוק המחייבות ונמנעו מלמסור את המידע המבוקש ע"י העותרת למשך תקופה של למעלה משלושה חודשים.

4.2. החובה לטפל בבקשה למידע ולהשיב בתוך סדי הזמנים הקבועים בחוק

50. אחת מתכליותיו של חוק חופש המידע, מעבר להנגשת המידע לטובת הציבור, היא הקפדה על קיומו של הליך פשוט ומהיר לשם הגשמת הזכות לקבלת המידע. לשם כך, קבועות בחוק מסגרות זמנים ברורות ומפורטות היטב, אשר על הרשות להקפיד ולעמוד בהן תוך שהיא ממלאת אחר "הוראות ההפעלה" הבאות עימן.

4.2.1. סד הזמנים הקבוע בסעיף 7 לחוק

51. כאמור לעיל, סעיף 7 לחוק חופש המידע קובע את נוהל הגשת בקשות המידע והטיפול בהן:

"(א) בקשה לקבלת מידע תוגש בכתב לממונה או למי שהוסמך לכך על ידו; אין המבקש חייב לציין את הטעם לבקשתו.

(ב) הרשות הציבורית תודיע למבקש המידע ללא שיהוי, ולא יאוחר מ-30 ימים מקבלת הבקשה, על החלטתה בבקשתו; ראש הרשות הציבורית, או מי שהוא הסמיך לכך, רשאי להאריך את התקופה האמורה, במקרה הצורך, ב-30 ימים נוספים, ובלבד שהודיע על כך למבקש בכתב, ונימק את הצורך בהארכת התקופה.

(ג) ראש הרשות הציבורית רשאי להאריך, הארכה נוספת, את התקופה האמורה בסעיף קטן (ב), בהחלטה מנומקת אשר תישלח למבקש תוך התקופה האמורה, אם בשל היקפו או מורכבותו של המידע המבוקש יש צורך להאריך את התקופה; ההארכה הנוספת לא תעלה על התקופה המתחייבת מהטעמים האמורים, ובכל מקרה לא תעלה על 60 ימים.

(ד) החליטה הרשות הציבורית להעמיד את המידע לרשות המבקש, תבוצע החלטתה תוך זמן סביר בנסיבות הענין אך לא יאוחר מ-15 ימים, זולת אם קבע הממונה, מטעמים מיוחדים, כי ההחלטה תבוצע במועד מאוחר יותר; הרשות תודיע למבקש היכן ומתי יעמוד המידע לרשותו.

(ה) המידע יועמד לרשות המבקש כפי שהוא מצוי בידי הרשות הציבורית ואין הרשות חייבת לעבד את המידע לצרכיו של המבקש; היה המידע ממוחשב, הוא יופק עבור המבקש באמצעים המשמשים דרך קבע את הרשות.

(ו) החליטה הרשות הציבורית לדחות את בקשת המבקש, כולה או חלקה, תשלח למבקש הודעה בכתב שתפרט את נימוקי ההחלטה, ותיידע את המבקש על זכותו לעתור נגד ההחלטה לפי הוראות סעיף 17.

52. כך, סעיף 7(ב) רישא לחוק חופש המידע קובע כי ככלל, הרשות הציבורית תמסור את המידע למבקש תוך 30 ימים לכל היותר.

53. סעיף 7(ב) סיפא, מאפשר לדחות את מועד מסירת המידע ב-30 ימים נוספים, בהוראת ראש הרשות הציבורית או מי שהסמיך לכך. דחייה זו כפופה לחובת הנמקה והודעה בכתב למבקש, טרם חלוף מועד מסירת המידע הראשוני.

54. המשיבים הפרו את הוראות החוק ופעלו בסתירה ללשון החוק.

55. כאמור בחלק העובדתי לעתירה זו, בקשת חופש המידע נשלחה לראשונה למשיב ביום 20.7.17. בהתאם להוראות סעיף 7(ב), המועד הראשוני למסירת המידע חל ביום 19.8.2017; אך המשיבים התעלמו מבקשת המידע במשך 30 ימים ויותר.

56. רק באיחור של שמונה ימים לאחר חלוף המועד הראשוני למסירת המידע, ורק לאחר שנשלח מכתב תזכורת מטעם העותרת, טרחו המשיבים לשלוח, ביום 27.8.2017, הודעה בהתאם להוראות סעיף 7(ב) לחוק, על הארכת המועד ב-30 יום נוספים.

57. יצוין כי התנהלות המשיבים – כבר בשלב זה – ראויה לכל ביקורת: ראשית, העותרת יכולה הייתה, בהתאם לחוק, להגיש עתירה כנגד חוסר המענה כבר ביום 20.8.17, והעניקה למשיבים אורכה של חסד בטרם שלחה תזכורת; שנית, בקשת המידע התקבלה אצל המשיב בשעה שעתירה באותו עניין תלויה ועומדת כנגדו בבית המשפט; ושלישית, בקשת המידע ממוקדת ביותר ואין כל צידוק הגיוני להאריך את המועד למענה לה לתקופה של 60 יום (!). **בנסיבות מיוחדות אלו, ניתן היה לצפות מרשות מינהלית שמכבדת את עצמה כי תמסור מענה לבקשת המידע במועד, או לכל המאוחר מיד לאחר שליחת התזכורת הראשונה – אך המשיבים, משיקוליהם, בחרו להודיע על הארכת המועד ב-30 יום, ולאחר מכן "ניתקו מגע" והתעלמו כליל מבקשת המידע והתזכורות הנוספות.**

58. מאחר ש-30 ימי האורכה נספרו החל מיום 19.8.2017, הם הסתיימו ביום 18.9.2017. גם עם פקיעת תקופה זו וחרף שליחת מכתב תזכורת נוסף ביום 2.10.17, טרם התקבל המידע המבוקש על ידי העותרת מידי המשיב. למעשה, לא התקבל מענה ענייני בלשהו לבקשה, ובכלל זאת גם לא סירוב למסירת המידע לפי הנימוקים בסעיפים 8-9 לחוק.

59. יצוין כי העותרת הקפידה לציין בסעיף 5(ב) לבקשת המידע השנייה כי גם אם רואה המשיב לנכון לסרב למסור את המסמכים הנוגעים לדיונים המהותיים עצמם, הרי שהעותרת מבקשת, באופן חלופי, לקבל נתונים הנוגעים להליך הפקתם, כגון מספר העמודים הכלולים בפרוטוקול ושמות המשתתפים בדיון. **חרף האמור, לא נמסר כל מענה, והכל תוך הפרה בוטה של הוראות החוק.**

60. מעבר להפרה של הוראות החוק הברורות, ישנה גם רמיסה של תכליותיו החוק. שכן מושכלות יסוד הן כי אחת מתכליות החוק, ואף מהמרכזיות שבהן, היא מסירת המידע במהירות וביעילות.

61. לחובתה של הרשות להיענות במהירות לפנייתו, כתנאי להצלחתו וקידום תכליותיו של החוק, התייחס המלומד ד"ר הלל סומר במאמרו על חוק חופש המידע:

"עוד יש להדגיש כי חשיבות עליונה להצלחת חוק חופש המידע טמונה בהפעלתו הפשוטה והיעילה. בקשה לקבלת מידע צריכה להיענות במהירות, ביעילות, בזול וברוב מוחלט של המקרים (שאינם נכנסים לגדרם של הסייגים למסירת מידע על פי החוק), ללא כל עיכוב מיותר המחייב התנצחות עם הרשות ופנייה לערכאות. כל הערמה של קשיים על מימוש הזכות לקבלת מידע פוגעת במטרה הדמוקרטית של הזכות. עיכוב בקבלת המידע בזמן אמת מונע מהציבור לגבש את דעתו במועד לגבי סוגיות אקטואליות. כמו כן, לאור העלויות הגבוהות הכרוכות בפנייה לבית המשפט, סירוב הרשות למסור את המידע מרצונה כחוק, יביא בחלק ניכר מן המקרים לאי-מימושה של הזכות לקבלת המידע, גם אם על פי דין היה המבקש זכאי לקבלו" [ד"ר הלל סומר, חוק חופש המידע:

הדין והמציאות, המשפט ח', תשס"ג (להלן: "סומר");

62. אין חולק, כי מהתנהלותם של המשיבים, עולה התעלמות מובהקת מהקבוע בחוק חופש המידע, מתכליותיו, מהחובות המנהליות המוטלות על רשויות ציבוריות ומחשיבותה של השקיפות כערך מרכזי בחברה דמוקרטית.

63. יצוין, כי בנסיבות בהן הרשות נמנעת מלפעול על פי הוראות הדין ולהשיב לעותרת, אף מוסרת מעליה חזקת התקינות המנהלית, והנטל מועבר על כתפיה להוכיח כי יש טעם כבד משקל להימנעותה ממתן מענה.

4.3. עניינה של העותרת במידע המבוקש ודחיפות קבלתו

64. למעלה מן הצורך ואף על פי שבהתאם להוראות סעיף 7(א) אין מבקש המידע חייב לנמק את בקשת המידע או להציג את הטעם שבבקשתו, ועל הרשות להתייחס לבקשתו בתוך סדי הזמן הקבועים בחוק, תבקש העותרת להציג בקצרה את הטעם שבקבלת המידע שנתבקש מהמשיבים במהירות האפשרית.

65. כאמור לעיל, בקשת המידע הראשונה נשלחה למשיב כחלק ממאמציה של העותרת להביא לידיעת הציבור את המידע הנוגע להפרותיה הלכאוריות של כי"ל את תנאי מניית הזהב. ככל שיתברר כי מדובר בהפרות חמורות ונמשכות – כפי שחוששת העותרת, על יסוד האינדיקציות הרבות שהצביעה עליהם במכתביה – סבורה העותרת כי הפרות אלו מחייבות שלא לאפשר

לכ"ל לקבל לידיה את הזיכיון לתקופה נוספת לאחר פקיעתו, ואף מחייבות ליטול מידיה את הזיכיון עוד טרם מועד פקיעתו.

66. **זאת ועוד: לו יתברר כי אכן התקיימו הפרות כאלו, ינבע מכך צורך לערוך בדיק בית במשרד האוצר – אשר התרשל, לכאורה, במשך שנים רבות, בפיקוח על קיום תנאי המניה – וכך ינבע מכך צורך להבטיח שמשרד האוצר נוקט צעדים ומפעיל סנקציות המתחייבות מקיומן של ההפרות. בהקשר זה תצטט העותרת מתוך דברי המשנה ליועמ"ש (אבי ליכט), במכתבו אליה מיום 7.1.16, אשר התייחס לכשל הרגולטורי שהוצף על ידי העותרת באומרו:**

"אכן, הפיקוח על קיום התנאים במניות הזהב ובצווי האינטרסים החיוניים דורש שיפור רב. הנושא אינו משפטי במהותו, ולכן בכוונתי לפנות למנכ"ל משרד האוצר בנושא זה".

67. להבנת העותרת, דברים אלו עולים בקנה אחד עם חששה של העותרת כי ברקע להפרות הרבות לכאורה של תנאי מניית הזהב עומד בין היתר פיקוח כושל ובלתי אפקטיבי של משרד האוצר.¹⁵

68. **המידע נשוא עתירה זו – הדיונים שהתקיימו במשיב, לפי הנטען, בנוגע למסקנות הדוח – הוא אפוא בעל חשיבות קריטית להבנת הדרך בה התייחס המשיב למסקנות הדוח.**

69. כאמור, העותרת חוששת כי הדוח הוטל על שולחנו של מנכ"ל המשיב 1 כאבן שאין לה הופכין במשך חודשים ארוכים – מאז חודש פברואר 2016 ועד להגשת העתירה הראשונה (בחודש פברואר 2017) ואולי אף לאחר מכן. חשש זה מבוסס על העובדה שהדוח לא פורסם לציבור ולא התקבלה כל החלטה בעניינו במשך תקופה ארוכה. יצוין, כי דומה שעובדה זו עוררה תמיהה גם בעיני כבי' השופט אברבנאל, בדיון בעתירה הראשונה, ולפיכך שאל כבי' השופט את ב"כ המשיבים:

"מתי צפויה להתקבל הכרעה בעניין נשוא הדיון ועד כמה נערכים בעניין זה דיונים אצל המשיבה 1 בתקופה זו והאם נכונה טענת העותרת לפיה העניין מוטל כאבן שאין לה הופכין"

70. בתשובה לשאלות בית המשפט הנ"ל, נטען לראשונה בפני העותרת כי המשיב קיים דיונים בעניין הדוח "בחודשים אחרונים". עם זאת, הדבר נטען באופן לקוני ומבלי שפורט מה היה היקף הדיונים, האם הם נקבעו באופן עצמאי או שמא רק בעקבות פניות העותרת, באיזה פורום נערכו הדיונים, מה היה משכם, וכן הלאה.

71. כמפורט בהרחבה בעתירה הראשונה, סוגיית הפרות מניית הזהב הינה סוגיה כלכלית בעלת חשיבות עליונה, שעניינה התנהלותו של גוף פרטי בקשר עם משאבי טבע משמעותיים השייכים לכלל הציבור בישראל. נוכח האינטרס הציבורי העצום בכך שהדוח העוסק בהפרות תנאי מניית הזהב יקבל את מלוא תשומת הלב הראויה לו מצד המשיב, ונוכח האינטרס הציבורי בפיקוח על התנהלות המשיב בסוגיה זו – קיים אינטרס ציבורי רב בגילוי פרוטוקולי הדיונים האמורים, ולכל הפחות מידע שלדי בעניינם, אשר יאפשר לציבור להבין את מידת הרצינות שבה מטופל הדוח על ידי המשיב, ולבקר את התנהלות המשיב במידת הצורך.

¹⁵ ראו סעיפים 51 עד 54 לעתירה המתוקנת.

5. סיכום

72. כאמור לעיל, אין זה המקרה הראשון ואף לא השני בהם נתקלת העותרת בהתעלמות גורפת מצד המשיב ביחס לבקשות חופש מידע. כדוגמה בלבד, ציינה העותרת לעיל דוגמאות למספר עתירות שנאלצה להגיש לאחרונה בהיעדר כל מענה מצד המשיב.¹⁶

73. במלוא הזהירות תעיר העותרת כי עולה בלבה חשש שמא מדובר בשיטה – פסולה מכל וכל – שמטרתה להתחמק ממסירת מידע "לא נוח" למשיב, או כזה אשר עלול לדעתו להאיר אותו באור שלילי ולחשוף צד לא "מחמיא" בהתנהלותו המקצועית. התנהלות כזו, מיותר לציין, מנוגדת לחלוטין למצופה מרשות מינהלית, בפרט רשות במעמדו של משרד האוצר, שהינו אחד ממשרדי הממשלה המרכזיים.

74. מצב בו רשות מנהלית ראשונה במעלה כמו המשיב, מתעלמת פעם אחר פעם מחובת הציות לחוק, ומצריכה את העותרת לפנות שוב ושוב לבית המשפט על מנת לקבל מידע ציבורי – הוא מצב לא סביר בעליל, הפוגע פגיעה קשה בשלטון החוק וביכולת לבקר את השלטון. החשש שמא התנהלות זו נובעת מרצון לכסות על התנהלות בלתי תקינה – מחמיר עוד יותר את הנסיבות ומעצים את הפגיעה בשלטון החוק הגלומה בהתעלמות האמורה.

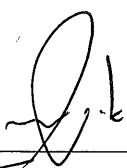
75. על יסוד כל אשר תואר לעיל, מתבקש בית המשפט הנכבד לתת את הצווים המבוקשים ברישא לעתירה זו, לחייב את המשיבים להשיב לבקשת המידע השנייה ולמסור לעותרת את המידע המבוקש ללא דיחוי נוסף, או למצער לנמק סירובם למסירת המידע על פי הסייגים הקבועים בחוק.

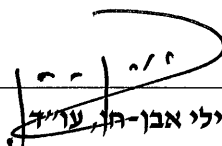
76. כן תבקש העותרת מבית המשפט הנכבד, על רקע ההתנהלות המתוארת, לחייב את המשיבים בהוצאותיה, לרבות שכ"ט עו"ד, בשיעור אשר יבטא את מורת רוחו של בית המשפט הנכבד מההתנהלות המתוארת.

77. עתירה זו נתמכת בתצהירו של מר אור מלכי, רכז המחלקה הכלכלית בתנועה למען איכות השלטון בישראל.

78. מן הדין ומן הצדק להיעתר לעתירה זו.

ירושלים, כ"ה תשרי תשע"ח (15.10.2017)

איתמר שחר, עו"ד

נילי אבן-חן, עו"ד

ב"כ העותרת

¹⁶ בעניין הארכת הזיכיון של חברת קצא"א; בעניין מכרז למינוי ראשי ועדות מרחביות במינהל התכנון; ובעניין מסירת דוח רו"ח שהוזמן ע"י המשיב בעניין רשת החינוך "אל המעיין".

התנועה למען איכות השלטון בישראל (ע"ר) 580178697
ע"י ב"כ עוה"ד אליעד שרגא ו/או צרויה מידד-לוזון ו/או נילי אבן-חן ו/או
דניאל דושניצקי ו/או תומר נאור ו/או יעל קריב-טייטלבאום
ו/או טליה יהודה ו/או איתמר שחר

מרח' יפו 208 ירושלים
ת.ד. 4207 ירושלים 91043
טל': 02-5000073; פקס: 02-5000076

העותרת

- נגד -

1. מדינת ישראל – משרד האוצר
2. הממונה על פניות הציבור וחוק חופש המידע במשרד האוצר
שניהם ע"י פרקליטות המדינה
מרח' צלאח-א-דין 29, ירושלים
טל': 02-6466590; פקס': 02-6467011

המשיבים

תצהיר

- אני החתום מטה, אור מלכי, ת.ז. 204369243, לאחר שהוזהרתי כי עלי לומר את האמת כולה ואת האמת בלבד, וכי אם לא אעשה כן אהיה צפויה לעונשים הקבועים בחוק, מצהיר בזה לאמור:
1. אני עובד כרכז במחלקה הכלכלית של העותרת, ועושה תצהירי זה לתמיכה בעתירה ולאימות האמור בה.
 2. האמור בפרק העובדתי של העתירה הוא בידיעתי האישית.
 3. האמור בפרק המשפטי של העתירה הוא נכון לפי מיטב ידיעתי ואמונותי. המקור לידיעתי ולאמונותי הוא ייעוץ משפטי שקיבלתי.
 4. זה שמי, זו חתימתי, ותוכן תצהירי – אמת.

אור מלכי

אור מלכי, המצהיר

אישור

אני החתום מטה איתמר שחר, עורך דין, מאשר בזה כי ביום 15.10.2017 הופיע בפני אור מלכי, המוכר לי אישית, ולאחר שהוזהרתי כי עליו לומר את האמת כולה ואת האמת בלבד, וכי יהיה צפוי לעונשים הקבועים בחוק אם לא יעשה כן, אישר נכונות הצהרתו דלעיל וחתמה עליו בפני.

איתמר שחר, עו"ד
Itamar Shazar, Adv.
64779

איתמר שחר, עו"ד

רשימת נספחים

מס' הנספח	כותרת הנספח
1	בקשת המידע הראשונה מיום 30.8.16
2	נוסח העתירה הראשונה המתוקן מיום 14.5.17
3	פרוטוקול הדיון בעתירה הראשונה מיום 19.7.17
4	בקשת המידע השנייה שהגישה העותרת ביום 20.7.17
5	מכתב תגובה מטעם המשיב מיום 14.8.17
6	מכתב התזכורת הראשון ששלחה העותרת מיום 22.8.17
7	מכתב הארכה מטעם המשיב מיום 27.8.17
8	מכתב התזכורת השני ששלחה העותרת מיום 2.10.17

נספח 1

בקשת המידע הראשונה מיום

30.8.16

התנועה למען איכות השלטון בישראל (ע"ר)

The Movement for Quality Government in Israel الحركة من أجل جودة السلطة في إسرائيل

תאריך: כ"ו אב, תשע"ו 30/08/2016

סומן: כ-14-12524

לכבוד

גב' אנט קליימן

הממונה על חוק חופש המידע

משרד האוצר

ג.נ. שלום רב,

הנדון: בקשה לקבל מידע ומסמכים בהתאם לחוק חופש המידע,

התשנ"ח-1998

בשם התנועה למען איכות השלטון בישראל, ע"ר, (להלן: "התנועה") הרינו לפנות אליך כדלקמן:

1. בעקבות מסקנות הוועדה לבחינת המדיניות לגבי חלק המדינה המתקבל בעד השימוש של גורמים פרטיים במשאבי הטבע הלאומיים, המכונה גם ועדת ששינסקי השנייה, ובהמשך לאימוץ על ידי הממשלה באמצעות החלטת ממשלה בנובמבר 2014,¹ הוחלט על הקמת צוות ייעודי שיפעל ליצירת וודאות באשר לאופן חישוב ערך הנכסים המוחשיים הקבועים עם תום תקופת זיכיון ים המלח, בראשות החשבת הכללית (להלן: "הצוות").
2. בהקשר לתום זיכיון זה, פנתה התנועה אל גורמים שונים בעניין הפרות שביצעה לכאורה חברת כ"ל של תנאי מניית המדינה המיוחדת ("מניית הזחב") שנועדה להגן על האינטרסים החיוניים של המדינה בחברות מופרטות.
3. בתשובה לפניית התנועה, השיב ביום 28.8.2016 מר יובל רו, סגן בכיר לחשבת הכללית, כי הנושא נבדק לעומקו על ידי אגף החשב הכללי, וכי מסקנות הבדיקה הוצגו והועברו למנכ"ל משרד האוצר. מכתבו של מר רו מצורף כנספח למכתב זה.

¹ החלטה 2219 של הממשלה ה-33 "אימוץ המלצות הוועדה להסדרת חלק המדינה המתקבל בעד שימוש של גורמים פרטיים במשאבי טבע לאומיים (דו"ח ששינסקי 2)" (20.11.2014).

התנועה למען איכות השלטון בישראל (ע"ר)

The Movement for Quality Government in Israel الحركة من أجل جودة السلطة في إسرائيل

4. נוכח האמור לעיל, נבקש לקבל לידינו את המידע הבא:
 - א. מסקנות הבדיקה של אגף החשב הכללי, בנוגע להפרות לכאורה של מניית הזהב על ידי חברת כ"ל, אשר נמסרו למנכ"ל משרד האוצר.
 - ב. כל מסמך נוסף שעניינו ההפרות לכאורה של הוראות מניית הזהב על ידי חברת כ"ל, ובכלל זאת מסמכים הכוללים את תיאור ההפרה, המלצות ומסקנות וכן תיאור הצעדים שנקטו על ידי המדינה בעקבות ההפרה.
 - ג. כל מסמך שעניינו ההפרות לכאורה של הוראות מניית הזהב על ידי כל חברה אחרת ובכלל זאת מסמכים הכוללים את תיאור ההפרה, המלצות ומסקנות וכן תיאור הצעדים שנקטו על ידי המדינה בעקבות ההפרה.
5. יובהר בזאת כי פנייתנו זו הינה בהתאם למתווה הקבוע בחוק חופש המידע, התשנ"ח-1998 (להלן: "החוק") ובתקנות מכוחו.
6. יובהר כי בשלב זה איננו מתנגדים להסתרת פרטי הזיהוי או השמטת פרטים ("השחרות"), וזאת על מנת להחיש את קבלת המסמכים במהירות המתחייבת – תוך שמירת טענותינו בעתיד כנגד כל טענת חיסיון או חובת סודיות.
7. בהתאם לסעיף 2(6) לתקנות חופש המידע (אגרות) (תיקון), התשע"ד-2014, התנועה פטורה מתשלום אגרה בעבור בקשת חופש המידע:
 - א. מצורף אישור ניהול תקין לשנת 2016 מרשם העמותות כפי שמורה הסעיף.
 - ב. המטרות הציבוריות שמקדמת התנועה מופיעות ברשימת המטרות הציבוריות כפי שפורסמה על ידי היחידה הממשלתית לחופש המידע במשרד המשפטים, ובראשן ומבלי למצות, "פעילות למען טוהר מידות בשירות הציבורי ומנהל תקין" (מצורפת הרשימה לנוחותך).
8. על כן, נבקש לקבל את התייחסותך לגבי המצאת המידע המבוקש תוך 30 יום, וזאת בהתאם למצוות סעיף 7(ב) לחוק.
9. נזכיר בזאת, כי התקופה הקבועה בחוק הינה התקופה המקסימאלית למסירת המידע, אולם אין בה כדי למנוע מסירת המידע עובר לסיום תקופה זו. לכן, נודה באם כל מסמך או תשובה אשר יאותרו בעניין זה, יועברו לידינו באופן מיידי ולא רק בתום השלמת איסוף המסמכים כולם.

התנועה למען איכות השלטון בישראל (ע"ר)

The Movement for Quality Government in Israel الحركة من أجل جودة السلطة في إسرائيل

10. לטיפולך ולתגובתך המהירה, נודה.

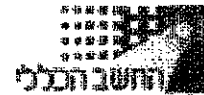
בכבוד רב,

נילי אבן-חן ענייד

מנהלת מחלקת כלכלה ומחקר

גל קויטי

רכזת מחלקת כלכלה ומחקר

מדינת ישראל
משרד האוצר

כ"ד באב התשע"ו
28 באוגוסט 2016
ח.ש. 2016-19266

אל:
עו"ד גילי אבן חן - מנהלת מחלקת כלכלה ומחקר
גב' גל קרויז - רכזת מחלקת כלכלה ומחקר
התנועה לאיכות השלטון

הנדון: היערכות הממשלה לקראת סיום תקופת הזיכיון ים המלח
מכתבכם מיום 10.8.2016

מכתבכם שבסימוכין לחשבת הכללית הועבר לטיפול ואשייכם כלהלן:
פעילות הצוות לבחינת אופן חישוב ערך הנכסים הקבועים עם תום תקופת הזיכיון טרם הסתיימה. לאור מורכבות הנושא והמשמעויות הכספיות הגבוהות הכרוכות בכך, הצוות נדרש לדחות את הגשת ההמלצות במספר חודשים נוספים.
בנוגע להפרדת לכאורה של הוראות מניית הזהב על ידי חברת כי"ל, יובהר כי בעקבות בקשתו של שר האוצר בזמנו את החשבת הכללית הנושא נבדק לעומק על ידי אגף החשב הכללי. מסקנות הבדיקה הוצגו והועברו למנכ"ל משרד האוצר המרכז את טיפול בצווי האינטרסים החיוניים ומניות הזהב במשק מטעם משרד האוצר.

בברכה,

יובל רוז
סגן בכיר לחשבת הכללית

העתק:
מר שי באבד - מנכ"ל משרד האוצר
גב' מיכל עבאדי-בויאנג'י - החשבת הכללית
עו"ד אבי ליכט - משנה ליועץ המשפטי לממשלה, משרד המשפטים

התנועה למען איכות השלטון בישראל (ע"ר)

The Movement for Quality Government in Israel الحركة من أجل جودة السلطة في إسرائيل

30/08/2016	תאריך:	פרטים כלליים
	התנועה לאיכות השלטון בישראל	שם המבקש/ת:
	580178697	מס' זהות:
	יפו 208 ירושלים	כתובת:
4207	מס' בית וכניסה:	רחוב:
91043	מיקוד:	ירושלים
	טלפון נוסף:	02-5000073
office@mqg.org.il	דואר אלקטרוני:	02-5000076

הנני אזרח ישראלי / תושב ישראל (הקף בעיגול)

המידע המבוקש הינו אודותיי / אחר (הקף בעיגול) **המידע המבוקש**

סעיף 4 למכתבנו מיום 30/08/2016

אגרת בקשה

יש להעביר קבלה מקורית חתומה על סך 20 נה של אגרת הבקשה ששולמה בבנק הדואר לזכות חשבון הרשות.

התחיבות

הנני מתחייב/ת לשאת באגרת איתור וטיפול ובאגרת הפקה עד לסכום שלא יעלה על 150 ₪. (כולל אגרת הבקשה) (*). במידה שהממונה תודיע לי כי עלות הטיפול בבקשתי גבוהה יותר, תידרש הסכמה נפרדת ממני להמשך הטיפול.

פטור מאגרה

בהתאם לסעיף 6(2) לתקנות חופש המידע (אגרות) (תיקון), התשע"ד-2014, התנועה **פטורה**

מתשלום אגרה בעבור בקשת חופש המידע:

- מצ"ב אישור ניהול תקין לשנת 2016 מרשם העמותות כפי שמורה הסעיף.
- רשימת עמותות או חברות לתועלת הציבור העוסקות במטרות ציבוריות כפי שהנחה משרד המשפטים <http://index.justice.gov.il/Units/YechidatChofeshHameyda/GlobalDocs/Amotot.pdf>

התנועה למען
איכות השלטון בישראל (ע"ר)
מס' עמדות: 580178697
ת.ד. 4207, ירושלים 91043

רח' יפו 208, ירושלים 94383 * מען למכתבים: ת.ד. 4207, ירושלים 91043 * טל: 02-5000073 פקס: 02-5000076
شارع يافا 208، القدس 94383 * العنوان للرسائل: ص. ب. 4207، القدس 91043 * هاتف: 02-5000073 * فاكس: 02-5000076
208 Jaffa St., Jerusalem * Mailing Address: P.O.B.4207 Jerusalem 91043 * Tel: 02-5000073 * Fax: 02-5000076
E-mail: economic@mqg.org.il * Web Site: www.mqg.org.il

התנועה למען איכות השלטון בישראל (ע"ר)

The Movement for Quality Government in Israel الحركة من أجل جودة السلطة في إسرائيل

רשות התאגידים
רשם העמותות

מדינת ישראל
משרד המשפטים

ת"ד אב תשע"ה
02 אגוסט 2015
קוד סריקה: 15

לכבוד
התנועה למען איכות השלטון בישראל
יפו 208
ירושלים 9438303

א.ג.ג.

תדו"ת אישור ניהול תש"ו לשנת 2016

קוד סריקה 15

מספר עמותה: 580178697

שם עמותה: התנועה למען איכות השלטון בישראל

בחזתכם לבקשתכם, בנוגע למתן אישור לשנת 2016, אנו מאשרים בזה כי העמותה מקיימת את דרישות חוק העמותות בכל הנוגע להגשת דיווחות, חודשות ופרוטוקולים.

אישור זה יבוטל במידה ויתגלה כי העמותה אינה ממלאת את הדרישות חוק העמותות וכללי ניהול תקין.

אישור זה תקף עד ליום 31/12/2016.

לסימנה – העמותה חוקמה בתאריך 25/7/1990.

בכבוד רב,

ב/ רשם העמותות
רשות התאגידים ומכללי ייסון

*בכל מצח אלינו, נא לציין את מספר העמותה

** ניתן לודא כי האישור בתוקף בעין ליום השימוש בו באחד רשם העמותות, בכתובת המופיעה מטה.

רח' יפו 208, ירושלים 94383 * מען למכתבים: ת.ד. 4207, ירושלים 91043 * טל: 02-5000073 פקס: 02-5000076
شارع يافا 208، القدس 94383 * العنوان للرسائل: ص.ب. 4207، القدس 91043 * هاتف: 02-5000073 * فاكس: 02-5000076
208 Jaffa St., Jerusalem * Mailing Address: P.O.B.4207 Jerusalem 91043 * Tel: 02-5000073 * Fax: 02-5000076
E-mail: economic@mqg.org.il * Web Site: www.mqg.org.il

התנועה למען איכות השלטון בישראל (ע"ר)

The Movement for Quality Government in Israel الحركة من أجل جودة السلطة في إسرائيل

עמותות או חברות לתועלת הציבור העוסקות במטרות ציבוריות

(לעניין פטור לציבור תלמידי תורה, המוסדות, התעשיית-1999)

רשימה זו מזהה עמותות או חברות לתועלת הציבור שפעם לחידה הממשלתית לחופש המידע (או שרשויות ציבוריות פטור לעניין לחידה) במסגרת להבטיח האם הן עומדות בתנאים שנקבעו לחופש המידע (אנדרוף, התעשיית-1999 קבעו לעניין קידום "מטרה ציבורית" (לשם קבלת פטור מאגרות בקשה ומאורבע שעות סיפוק), ומצבא זכאיות לכך.

על מנת לזכות בפטור על העמותה או החלייצ להציג בנוסף אישור גיהול תקין בתוקף בעת הגשת הבקשה.

רשימה זו אינה רשימה ממצה. עמותות או חברות לתועלת הציבור המעוניינות לברר את המצב המשפטי לגביהן, מוזמנות לפנות לחידה הממשלתית לחופש המידע בירושלים -

foia@justice.gov.il

שם העמותה או החלייצ (לפי סדר א"ב)
אדם טובע חיי, עיר
אהביה ארגון הנכים בישראל (המחוזי) (עיר)
איגוד מרכזי הסיוע לנפגעות ולנפגעי תקיפה מינית, עיר
אמון הציבור, חלייצ
ארגון נטעני התנועה הציבורית, עיר
גישו - מרכז לשמירה על הזכות למע, עיר
האגודה לזכויות האזרח בישראל, עיר
האגודה הישראלית למען יהודי אתיופיה, עיר
החברה להגנת הטבע, עיר
התנועה הציבורית למניעת רעש וזיהום אוויר בישראל - מל"י, עיר
המוקד להגנת הפרט מיחידה של זייר לטוב ולצדק, עיר
המרכז הישראלי לקידום צדק חברתי, חלייצ
הסדנה לידע ציבורי, עיר
העמותה לדימוקרטיה מתקדמת, עיר
העמותה למען מדע מוסרי, עיר
התנועה לאיכות השלטון, עיר
התנועה לחופש המידע, עיר
הדגת קוד אברהם, עיר
מולד - המרכז להחזרת השוואת הדמוקרטיה, חלייצ
עמותת חיד - מרכזי זכויות בקהילה, עיר
עמותת קו לעבד, עיר
עולם - יעוץ ומידע במעגל החיים היהודי, עיר
צלל - עמותה לאיכות הסביבה, עיר
שקיפות ביניל ישראל, עיר

רח' יפו 208, ירושלים 94383 * מען למכתבים: ת.ד. 4207, ירושלים 91043 * טל: 02-5000073 פקס: 02-5000076
 شارع يافا 208، القدس 94383 * العنوان للرسائل: ص.ب. 4207، القدس 91043 * هاتف: 02-5000073 فاكس: 02-5000076
 208 Jaffa St., Jerusalem * Mailing Address: P.O.B.4207 Jerusalem 91043 * Tel: 02-5000073 * Fax: 02-5000076
 E-mail: economic@mqg.org.il * Web Site: www.mqg.org.il

נספח 2

נוסח העתירה הראשונה
המתוקן מיום 14.5.17

התנועה למען איכות השלטון בישראל (ע"ר) 580178697

ע"י ב"כ עוה"ד אליעד שרגא ו/או צרויה מידד-לוזון ו/או נילי אבן-חן ו/או
דניאל דושניצקי ו/או תומר נאור ו/או יעל קריב-טייטלבוים ו/או שני בראון
ו/או טליה יהודה ו/או איתמר שחר

מרח' יפו 208 ירושלים

ת.ד. 4207 ירושלים 91043

טל': 02-5000073; פקס: 02-5000076

העותרת

- נגד -

1. מדינת ישראל – משרד האוצר

2. הממונה על פניות הציבור וחוק חופש המידע במשרד האוצר

שניהם ע"י ב"כ עו"ד יעקב פונקלשטיין

מפרקליטות מחוז ירושלים (אזרחי)

רח' מח"ל 7, ירושלים

טל': 02-5419555; פקס': 02-5419581

המשיבים

עתירה מנהלית מתוקנת

בהתאם להחלטת בית המשפט הנכבד מיום 27.3.17, מוגשת בזאת לבית המשפט הנכבד
עתירה מנהלית מתוקנת לפי חוק חופש המידע, התשנ"ח-1998 (להלן: "חוק חופש המידע"
או "החוק").

בית המשפט הנכבד מתבקש בזאת להורות למשיב 1, משרד האוצר, למסור לעותרת את
המידע המפורט כדלקמן (כמפורט בסעיפים 4.א' ו-4.ב' לבקשת העותרת לפי חוק חופש
המידע מיום 30.8.2016, המצורפת להלן כנספח 17 (להלן: "בקשת המידע"))

א. מסקנות הבדיקה של אגף החשב הכללי, אשר נמסרו למשרד האוצר,
בנוגע להפרות לכאורה של תנאי מניית המדינה המיוחדת (להלן: "מניית
הזהב") על ידי חברת כימיקלים לישראל בע"מ (להלן: "כי"ל" או
"החברה").

ב. כל מסמך נוסף שענייננו הפרות לכאורה של הוראות מניית הזהב על
ידי חברת כי"ל, ובכלל זאת מסמכים הכוללים את תיאור הפרה,
המלצות ומסקנות, וכן תיאור הצעדים שנקטו על ידי המדינה בעקבות
הפרה.

כן תתכבד העותרת לבקש מבית המשפט הנכבד לחייב את המשיבים בהוצאות העותרת –
הן בגין הגשת העתירה המקורית, אשר הוגשה בליט ברירה עקב התעלמות המשיב
מבקשת המידע, והן בגין הגשת העתירה המתוקנת, לרבות שכר טרחת עורך דין כדין.

ואלה נימוקי העתירה:

1. פתח דבר

1. מטרתה של עתירה זו לגלות בפני הציבור דוח בדיקה, אשר השלכותיו הכלכליות והציבוריות עשויות להיות מרחיקות לכת, ואשר ככל הנראה מעיד על מחדל מתמשך בפיקוח המדינה על האינטרסים החיוניים של הציבור בישראל.
2. אוצרות הטבע באזור ים המלח – משאב ציבורי יקר ערך ומתכלה – ניתנו בזיכיון לחברת כ"ל באמצעות החברות הבנות שלה (ובראשן מפעלי ים המלח בע"מ)¹, אשר היו במשך שנים חברות ממשלתיות, לשם פיתוח המשאב וניצולו להפקת רווחים, תוך תשלום תמלוגים.
3. בעת הפרטת החברות, בתחילת שנות התשעים, הקפידה המדינה להקצות לעצמה מניית מדינה מיוחדת (להלן: "מניית הזהב" או "המנייה") בחברת כ"ל, המקנה למדינה זכות וטו על מהלכים משמעותיים בחיי החברה וזכות עיון נרחבת במסמכיה. מטרת צעד זה הייתה להבטיח כי גם לאחר הפרטת החברה תהיה למדינה יכולת להגן על האינטרסים החיוניים של הציבור, ובפרט להבטיח כי מרכז הפעילות של החברה ומרכז הבעלות בה – יישארו בישראל.
4. דא עקא, בשנים האחרונות החברה מבצעת, באופן עקבי ומתמשך, פעולות אשר לכאורה מפרות את תנאי מניית הזהב ורומסות ברגל גסה את האינטרסים החיוניים של הציבור, אותם נועדו תנאי המנייה להבטיח.
5. מתברר, כי בעוד שבמהלך שנות ה-90 הקפידה החברה לבקש את אישור המדינה לעסקאות המצריכות אישור לפי תנאי מניית הזהב ("בקשות אישור") – מאז שנת 2002 החברה לא הגישה אף לא בקשה אחת לאישור; ולצד זאת, החלה בתהליך גלובליזציה משמעותי, הכולל פיתוח עסקי נרחב מעבר לים והעברת ידע לחו"ל תוך צמצום פעילות ופיטורי עובדים בישראל, ואף ערכה שינוי מבני משמעותי בקונצרן.
6. התמונה שנחשפה לעותרת גילתה מצב מבהיל, בו לכאורה המדינה מתרשלת בשמירה על האינטרסים החיוניים של הציבור, ומאפשרת לקונצרן ענק לעשות במשאבים הציבוריים היקרים שהופקדו בידיו כבתוך שלו. החברה, מצדה, נהנית מהמחדל הרגולטורי המתמשך, ומבצעת מהלכים משמעותיים, המסכנים לכאורה את האינטרסים החיוניים של הציבור, מבלי שתטרח לבקש את אישור המדינה כנדרש ממנה (וכפי שנהגה לעשות בעבר!); ואף פועלת במרץ להבטיח כי זיכיונה על נכסים אלה יוארך לשנים רבות.
7. כך חלפו כחמש עשרה שנה של עצימת עיניים מתמשכת: החברה לכאורה עשתה כרצונה תוך התעלמות הפגנתית מתנאי מניית הזהב, והמדינה מצידה לא הקפידה להעמיד את החברה על מקומה ולהבטיח כי האינטרסים החיוניים של הציבור יישמרו.

¹ חברת מפעלי ים המלח בע"מ (להלן: "מ"ה") היא מחברות הבת החשובות של כ"ל, והיא המחזיקה בזיכיון בשטחי ים המלח (להלן: "הזיכיון"), על פי חוק זכיון ים המלח, התשכ"א-1961 (להלן: "שטר הזיכיון").

8. רק לאחרונה התעשת המשיב וערך בדיקה מקיפה של החשדות להפרת תנאי מניית הזהב על ידי החברה. הדבר נגלה לעותרת על רקע פניותיה למשרד האוצר וליועץ המשפטי לממשלה, בהן קראה לערוך בדיקה מקיפה של ההפרות המתמשכות על ידי החברה.

9. דוח הבדיקה הוכן על ידי אגף החשב הכללי במשרד האוצר, והונח על שולחנו של מנכ"ל משרד האוצר, המופקד על הטיפול במניות הזהב במשק, לכל המאוחר בחודש אוגוסט 2016. ברם, עד למועד הגשת עתירה מתוקנת זו – לא נעשה דבר: המדינה לא הפעילה כל סנקציה כנגד החברה – החל מביטול הפעולות המפרות ועד לביטול הזיכיון הקיים, ולא טרחה לפרסם את תוצאות הבדיקה לציבור, אשר האינטרסים החיוניים שלו הופרו, לכאורה, באופן בוטה ומתמשך.

10. ודוק: לו היה הדוח מעלה כי החברה לא הפרה ולו פעם אחת את תנאי מניית הזהב – יש להניח כי משרד האוצר היה ממחר לפרסם כי אין עשן ואין אש, ולא היה מתנגד לגילוי הדוח, או לפחות מסקנותיו, ולגילוי עמדת אגף החשב הכללי בנושא מניית הזהב. העותרת מניחה אפוא, בסבירות גבוהה ביותר, כי הדוח מצביע על הפרות של תנאי מניית הזהב, ועל הכלים העומדים לרשות המדינה מכוחה בהקשר זה.

11. העותרת ביקשה מן המשיב לקבל לידיה את דוח הבדיקה, אך לא זכתה למענה ענייני כלשהו – וזאת בניגוד לדין. רק לאחר הגשת העתירה, ובעקבותיה, מצא המשיב לנכון להשיב, לראשונה, לבקשת המידע, בהחלטה מיום 16.3.17 (להלן: "ההחלטה").² במסגרת ההחלטה דחה המשיב את בקשת המידע, מנימוקים שונים – אשר, כפי שיפורט להלן, אין בהם כל ממש.

12. לא למותר לציין, כי במסגרת הליכים משפטיים קודמים, אשר נגעו לפרסום מידע הקשור בזיכיון ים המלח,³ קבעו בתי המשפט, המחוזי והעליון, כי מדובר במידע בעל זיקה ציבורית הדוקה, וזאת עקב העובדה שמשאבי הטבע אשר ניתנו לכי"ל מכוח הזיכיון – קניינו של הציבור הם. עמדה זו הובעה בהליכים הנ"ל לא רק בפסקי הדין שניתנו בהם, כי אם אף על ידי המשיב 1 עצמו.⁴

13. לעומת זאת, בהחלטתו הנוכחית בדבר בקשת המידע, לא מתייחס המשיב 1 ולו במילה אחת לאינטרס הציבורי בגילוי המידע, ותחת זאת נתלה בשורה של נימוקים וסייגים מכוח החוק – אשר אין בהם ממש, ואשר נטענו על ידו בעלמא ובאופן לקוני וחסר. על רקע עמדתו הנחרצת של המשיב בהליכים בעניין הבוררות, עולה חשש כי סירובו של המשיב לגלות את המידע נשוא עתירה זו לא נעשה מטעמים ענייניים שבדין (כנטען בהחלטה), אלא מתוך ניסיון לכסות על הכשל הרגולטורי העולה מן הדוח בנוגע להתנהלותו של המשיב.

14. מציאות בה תנאי מניית הזהב מופרים ברגל גסה, כעולה לכאורה מהפרסומים שיובאו בהמשך – מחייבת עריכת בדק בית במשרד האוצר, אשר כשל לכאורה בפיקוח על קיום תנאי המניה; מחייבת לתת להפרות אלו מקום משמעותי בהחלטה הקרובה על הארכת הזיכיון; ובעיקר –

² ההחלטה צורפה ל"הודעה מטעם המשיבות" מיום 19.3.17 במסגרת הליך שבכותרת, ומצורפת להלן כנספח 23.
³ עת"ם (י-ם) 37987-01-13 מפעלי ים המלח בע"מ נ' מדינת ישראל – משרד האוצר, (פורסם בנבו, 15.7.2013), ולאחריו: עע"ם 6634/13 מפעלי ים המלח בע"מ נ' מדינת ישראל – משרד האוצר (פורסם בנבו, 19.2.2014).
⁴ העתירה המנהלית הנ"ל עסקה בגילוי מסמכים הנוגעים בבוררות שהתנהלה בין המדינה לכי"ל בעניין הזיכיון, לידי העותרת ועמותת אדם טבע ודין ("עניין הבוררות"). העתירה הוגשה על ידי מי"ה, שביקשה לאסור על גילוי המידע, והמשיב שימש בהם כמשיב. פירוט בעניין זה יובא להלן.

מחייבת את המדינה לנקוט צעדים מיידים מול החברה כדי להגן על האינטרסים החיוניים של הציבור ובמידת הצורך אף ליטול מידיה את הזיכיון באופן מידי.

15. כל עוד נמנע המשיב מלפרסם את הדוח ו/או לפעול בהתאם לעולה ממנו, ומותיר את הציבור בערפל אפילו בעניין עצם השאלה האם התקיימו הפרות אם לאו – ידיו של הציבור קשורות, והוא נטול כל יכולת מעשית להשפיע על סוגיות קריטיות אלו, בין היתר על ידי תקיפת סבירות שיקול דעתה של הרשות. חשיפת הדוח הינה שלב ראשון, והכרחי, לצורך עמידת הציבור על זכויותיו בקשר עם ההפרות האמורות ואופן הטיפול בהן.

16. לציבור אינטרס ציבורי ממשי בנכס נשוא הזיכיון, שהינו משאב טבע המצוי בבעלות המדינה, ולפיכך, קניינו של הציבור. נכס יקר ערך זה הופקד בידיה של החברה, לשם הפקת רווחים, תוך שהוצבו לחברה תנאים מפורטים לגבי המותר והאסור בנכס זה. איש לא יחלוק על זכותו של בעל דירה לדעת אם האדם ששכר ממנו את הנכס מפר את חוזה השכירות, שובר קירות פנימיים ומוכר את המרצפות לכל המרבה במחיר. על אחת כמה וכמה, כי לא יכולה להיות מחלוקת על זכותו של הציבור לקבל לידיה את המידע הנוגע להפרתם של תנאים שהוצבו בפני חברה מסחרית, העושה שימוש במשאבי הטבע של הציבור.

17. הציבור זכאי לקבל את התמונה המלאה בעניין הפרותיה הלכאוריות של החברה ובסוגיית עמדת אגף החשב הכללי בעניין מניית הזהב; ומכאן חשיבותה של עתירה זו.

2. הצדדים לעתירה

העותרת:

18. העותרת הינה עמותת רשומה כדין, אשר חרטה על דגלה שמירה על טוהר המידות בשירות הציבורי, עידוד ערכי שלטון החוק, שירוש נורמות בלתי ראויות במנהל הציבורי והשרשת נורמות ראויות של מינהל ציבורי תקין.

המשיבים:

19. המשיב 1 (להלן גם: "המשיב" או "הרשות"), משרד האוצר, הוא הרשות הציבורית אליה פנתה העותרת בבקשה לפי חוק חופש המידע, ואשר השיבה לבקשת המידע רק לאחר שהוגשה העתירה שבכותרת. משרד האוצר הוא "המשרד הכלכלי המרכזי של ממשלת ישראל", והאחראי על קביעת המדיניות הכלכלית של הממשלה, כמו גם על ניהול נכסי המדינה.⁵ במשרד האוצר פועל אגף החשב הכללי אשר הכין את דוח הבדיקה נשוא עתירה זו, ובו מכהן גם מנכ"ל המשיב, המופקד על ריכוז הטיפול במניות הזהב במשק, אשר קיבל לידיה את תוצאות הבדיקה.

20. המשיבה 2, הגב' אנט קליימן – ממונה על פניות הציבור וחוק חופש המידע במשרד האוצר – היא אשר השיבה לעותרת מספר פעמים, ובין היתר במסגרת ההחלטה מיום 16.3.17.

⁵ מתוך אתר האינטרנט של המשיב.

3. הרקע העובדתי

3.1. מהות המידע המבוקש

3.1.1. מניית הזהב - רקע

21. כימיקלים לישראל בע"מ (כ"ל) היא חברה ציבורית (ח.צ. 520027830) העוסקת בייצור מוצרים מבוססי מינרלים, המאגדת תחתיה חברות בת נוספות העוסקות בתחום.⁶ החברה נוסדה בשנת 1968 במטרה לאחד את החברות התעשייתיות הממשלתיות העוסקות בתחום הכימיה האנאורגנית בישראל.⁷ עם כניסת חוק החברות הממשלתיות, התשל"ה-1975 לתוקף, הפכה כ"ל לחברה ממשלתית בבעלות מלאה.⁸ בשנת 1975 הועברו מניותיהן של חברות נוספות לכ"ל בתחום הכרייה והמחצבים, ביניהן מפעלי ים המלח,⁹ והיא קיבלה על עצמה תפקיד מרכזי בניהול אוצרות הטבע של המדינה.

22. בשנת 1992, בעקבות ההחלטה להפריט את כ"ל ולהפוך אותה לחברה ציבורית, נרשמו מניות החברה למסחר בבורסה לניירות ערך בתל אביב. **ערב ההנפקה, הונפקו למדינת ישראל מניות מדינה מיוחדות ככ"ל (וכן בחלק מחברות הבת שלה):** מפעלי ים המלח בע"מ, חברת ברום ים המלח בע"מ, תרכובות ברום בע"מ, רותם אמפרט נגב בע"מ, תמי (אמי) מכון למחקר ופיתוח בע"מ ומגנזיום ים המלח בע"מ¹⁰ (להלן: "חברות הבת").

23. המונח "מניות מדינה מיוחדות" מוגדר בסעיף 46ב(ב) לחוק ניירות ערך, התשכ"ח-1968:

"מניות מדינה מיוחדות" - מניות שהממשלה החליטה כי הן דרושות לה לצורך שמירה על ענין חיוני, והמקנות לה זכויות מיוחדות כפי שקבעה הממשלה בהחלטתה לפני הרישום למסחר.¹¹

24. מניית הזהב ככ"ל נועדה אפוא להגן על האינטרסים החיוניים של מדינת ישראל במשאבי הטבע שהחברה מנהלת ומפתחת. אינטרסים חיוניים אלו מפורטים בסעיף 8(ב) לתקנון חברת כ"ל (להלן: "התקנון"), כדלהלן (להלן: "האינטרסים החיוניים של המדינה"):

"(8) בתקנות אלה, "העניינים החיוניים של המדינה".

(א) לשמור על אופיה של החברה וחברות הבת שלה, מפעלי ים המלח בע"מ, רותם אמפרט נגב בע"מ, חברת ברום ים המלח בע"מ, תרכובות ברום בע"מ ותמי (אי.מי.י.) מכון למחקר ולפיתוח בע"מ (החברה וחברות הבת הנ"ל יכוננו להלן בתקנה (ב) זו: "החברות") **כחברות ישראליות שמרכז עסקיהן וניהולן ייעשה בישראל.**

(ב) לפקח על השליטה במחצבים ובאוצרות הטבע, לשם פיתוחם וניצולם היעיל, **לרבות יישום מרבי בישראל של תוצאות ההשקעות, המחקר והפיתוח.**

⁶ המידע מתוך אתר האינטרנט של חברת כ"ל והדו"ח הכספי של החברה לשנת 2015.

⁷ הוועדה לבחינת המדיניות לגבי חלק המדינה המתקבל בעד השימוש של גורמים פרטיים במשאבי טבע לאומיים **מסקנות הוועדה 68** (אוקטובר 2014) (להלן: "דוח ועדת ששינסקי השניה").

⁸ מיכל אגמון "מניית זהב" והפרטה "הפרקליט מא 138, 149 (התשנ"ג-התשנ"ד).

⁹ עמ' 35 לדוח הכספי של כ"ל לשנת 2015.

¹⁰ רשימת החברות בהן הונפקה מניית זהב לקוחה מתוך תשובה לבקשת חופש המידע שנשלחה לעותרת ביום 2014.1.21 מאת רשות החברות הממשלתיות.

¹¹ כל ההדגשות בעתירה זו הוספו על ידי הח"מ, אלא אם נכתב אחרת.

(ג) **למנוע רכישה של עמדת השפעה בחברות על-ידי גורמים עוינים**, או גורמים העלולים לפגוע בענייני חוץ ובטחון של המדינה.

(ד) **למנוע רכישה של עמדת השפעה בחברות או את ניהולן של החברות**, כאשר רכישה או ניהול כאמור עשויים ליצור מצב של **ניגודי אינטרסים מהותיים** העלולים לפגוע באחד מן העניינים החיוניים המפורטים לעיל."

25. לשם כך נקבעו בסעיף 8(ב) לתקנון הוראות שונות, (להלן: "**תנאי מניית הזהב**") שעניינן:

- א. **הגבלת הקניית זכויות בנכסים מהותיים** של החברה (ובכלל זאת נכסים החיוביים לקיומה, לפיתוחה ולשמירת כושר הייצור של החברה), ללא הסכמת המדינה;
- ב. **הגבלת רכישה או אחזקה של מניות** בחברה, מעבר לשיעורים מסוימים;
- ג. **הגבלת ביצוע שינויים מבניים וארגוניים** בחברה ללא הסכמת המדינה;
- ד. **זכויות עיון נרחבות של המדינה במסמכי החברה.**

26. להלן יובאו חלק מתנאי מניית הזהב בלשונו של התקנון:

(8) [...]

(ב) מנית המדינה המיוחדת לא תהיה ניתנת למכירה או להעברה משמה של ממשלת ישראל, ותקנה למחזיק בה, לשם שמירה על העניינים החיוניים של המדינה, את הזכויות הבאות:

(1) **מכירה או העברה של נכסים מהותיים של החברה או הקניית כל זכות אחרת בנכסים כאמור (להלן: "העברה")**, שלא במהלך העסקים הרגיל של החברה, יהיו **חסרי תוקף ללא הסכמתו של המחזיק במנית המדינה המיוחדת**, אשר יהיה רשאי להתנגד להעברה של נכס מהותי כאמור רק אם היא עשויה לדעתו לפגוע באחד מן האינטרסים החיוניים של המדינה כהגדרתם להלן.

בתקנה 8(ב)(1) זו – **העברה של נכסים מהותיים שלא במהלך העסקים הרגיל של החברה – משמעותה – לרבות בבת אחת או בחלקים, בין בעסקה אחת ובין בסדרת עסקאות של כל אחד מאלה:**

(א) **העברה של מניות או ניירות ערך אחרים בחברה**, לרבות ניירות ערך המוחזקים בידי החברה בתאגיד אחר, אשר כתוצאה ממנו יחזיק אחר ביותר מ 25% - מזכויות ההצבעה בחברה או בתאגיד האחר, או שכתוצאה ממנה עוברת או עשויה לעבור בעתיד השליטה בחברה או בתאגיד האחר למחזיק אחר (בפסקה זו, העברה - לרבות הקצאה של ניירות ערך).

(ב) **נכסים החיוניים לקיומה ולפיתוחה או לשמירת כושר הייצור של החברה**. נכסים אלו יכללו: קווי ייצור, לרבות מתקני ייצור, זכויות כריה וחציבה, מערכי שיווק, ידע וטכנולוגיה - בין אם הם מוגנים בפטנטים ובין בזכויות קניין רוחני אחרות, ובין אם לאו.

(2) **החלטות על פירוק מרצון, וכן החלטות על פשרה או הסדר לפי סעיף 350 לחוק החברות, או החלטות על שינוי או ארגון מחדש של מבנה החברה, או על מיזוג (למעט מיזוגי תאגידיים שבשליטתה של החברה או בשליטת חברת בת, כשאין בהם כדי לפגוע בזכויותיו או בסמכויותיו של המחזיק במנית המדינה המיוחדת) - יהיו חסרי תוקף ללא הסכמת המחזיק במנית המדינה המיוחדת.** [...]

(4) **מחזיק מנית המדינה המיוחדת יהיה זכאי לקבל לרשותו, על-פי דרישתו, מהחברה, כל מידע ומסמכים אשר בעל מניות רגילות בחברה זכאי לקבלם, ובנוסף לכך יהיה זכאי לקבל כל מידע ומסמכים, אשר דירקטור ו/או דירקטור חיצוני זכאי לקבלם.** כל מידע שאסיפה כללית של

החברה מקבלת או זכאית לקבל, יימסר למחזיק במניית המדינה המיוחדת לפני כינוס האסיפה הכללית. המחזיק במניית המדינה המיוחדת, יעשה שימוש במידע זה, רק לשם הפעלת זכויותיו על-פי תקנון זה לצורך שמירה על העניינים החיוניים של המדינה. [...]

- העתק העמודים הרלוונטיים מתקנון החברה מצורף ומסומן **כנספח 1**.

3.1.2. הפרות לכאורה של תנאי מניית הזהב

27. **בעשור הראשון לאחר הפרטת החברה נהגו החברה וחברות הבת, כדבר שבשגרה, להגיש למדינה בקשות אישור למהלכים שונים** (כגון: הקמת שותפויות בינלאומיות, העברת ידע לחו"ל וכדומה). מקום בו ניתן אישור – נחתם האישור על ידי **שני שרים** (שר האוצר ושר התעשייה והמסחר) **ולחלופין שר וראש הממשלה**.¹² **קרי, הן המדינה והן החברה לא הקלו ראש בחשיבות ההקפדה על קיום תנאי מניית הזהב.**

28. **אך בשלב מסוים השתנתה התמונה: כביכול, החברה חדלה מלדווח, והמדינה חדלה מלפקח:** החל משנת 2002 לא הוגשה ולו בקשת אישור אחת, וזאת למרות שכי"ל וחברות הבת שלה המשיכו לבצע את אותן סוגי עסקאות ופעולות אשר בגינן התבקשו ואף ניתנו אישורים בשנים שקדמו, ואף החלו ביתר שאת במהלכים שמטרתן הגברת הפעילות בחו"ל. **קרי: אחת החברות הגדולות והפעילות בארץ חדלה, לפתע, מהגשת בקשות אישור לפי תנאי מניית הזהב, תוך "צפצוף" מתמשך על תנאי המנייה – ומשרד האוצר, האמור לפקח על פעילותה, איננו פועל להגנה על האינטרס הציבורי.**

29. **ודוק: עיון במסמכים שמסרה רשות החברות הממשלתיות לעותרת מעלה כי הגשת בקשות אישור נעשתה פעמים רבות ביחס לצעדים שטרם ניתן להם פומבי, דוגמת חתימה עתידית על עסקאות שונות. ברם מאז שנת 2002, החברה חדלה מלדווח למדינה ולבקש את אישורה אפילו ביחס לעסקאות פומביות, אשר דווחו בדוחותיה. ואם בנוגע למהלכים פומביים (רבים!) לא טרחה החברה לעדכן את המדינה – ניתן רק לשער כמה מהלכים חשאיים, להעברת ידע וכיוצא בזה, ייתכן שנערכו "מתחת לרדאר", בלי שהדבר גולה למדינה.**

30. **מציאות מצערת זו באה לידי ביטוי בתמונה המבהילה שנחשפה לעיני העותרת, משעה שהחלה לבחון את הראיות (הפומביות!) המעוררות חשש להפרת תנאי מניית הזהב – כדלהלן:**

31. **הפרת סעיף 8(ב)(1) לתקנון:** סעיף זה קובע כי נדרש אישור המדינה להעברת ייצור, ידע וטכנולוגיה מחוץ לחברה.

32. **חרף האמור, בשנים האחרונות החלה כי"ל להגדיר את עצמה כ"חברה גלובלית":** החברה אימצה בשנת 2013 תוכנית אסטרטגית המכונה "הצעד הבא קדימה",¹³ המבטאת את מגמתה להעביר את מרכז הכובד של פעילותה לחו"ל, ובמסגרתה החברה מבצעת רכישות ועסקאות שיתוף עם חברות זרות ברחבי העולם. במסגרת זו ביצעה החברה שורה של צעדים המעלים חשש להפרת הסעיף האמור, ובין היתר:

¹² ראו המסמכים שנמסרו לעותרת בגדר תשובת רשות החברות הממשלתיות מיום 26.8.2015, נספח 12 להלן.

¹³ הדוח הכספי של חברת כי"ל לשנת 2015, בעמ' 32.

- א. החברה נוקטת בתכניות התייעלות בישראל המובילות לפיטורי עובדים, לצד גידול במספר עובדי החברה בעולם;¹⁴
- ב. החברה מקימה מפעלים וקווי ייצור במדינות שונות, ומעבירה ידע רב, שצברה בפעילותה בישראל, לאותן חברות במסגרת הסכמי שותפות בפרויקטים שונים;
- ג. על פי דוחותיה הכספיים לשנת 2014, בכוונת החברה להשקיע 435 מיליון דולר בספרד לצורך צמיחה והתרחבות, זאת במקביל לביטול השקעות בהיקף נרחב בישראל;
- ד. בספטמבר 2014 רשמה החברה את מניותיה למסחר בבורסה לניירות ערך בניו יורק;
- ה. בתשקיף שפרסמה כיל במסגרת הנפקתה בבורסת ניו-יורק בספטמבר 2014 היא סוקרת את הפרויקטים המרכזיים שהיא מבצעת בחו"ל וביניהם פרויקט באתיופיה בשיתוף עם חברת אלאנה פוטאש – ואף מצהירה באופן מפורש שהיא תתמוך ותספק לאלאנה פוטאש טכנולוגיה ומידע המבוסס על הניסיון שצברה בתחומים רלוונטיים;
- ו. בתחילת חודש פברואר 2015 נחנך באמסטרדם מטה שירות ופעילות החדש, שמטרתו להוות את מרכז הרכש העולמי של החברה. במרכז זה מועסקים כ-300 עובדים, זאת במקביל לתהליך פיטורים במפעל הברום בישראל במסגרת תכנית ההתייעלות.
- ז. בשנת 2014 חתמה כיל על הסכם לשותפות אסטרטגית עם חברת Yunnan Yuntianhua הסינית (להלן: "יונאן"). כחלק מהתכנית האסטרטגית כיל תשקיע חצי מיליארד דולר בשותפות חדשה שתוקם (jv) ותעסוק בפעילות בשוק הפוספט בסין.¹⁵
33. כל אלו – ועוד פעולות רבות אחרות – הן פעולות שמגמתן ומטרתן הפיכת כיל לחברה גלובלית, תוך העברת מידע ומשאבים מתחומי מדינת ישראל אל מעבר לים – **בניגוד לאינטרסים החיוניים של המדינה כפי שהוגדרו בתקנון, ומבלי שיתבקש אישור המדינה לצעדים אלו, כנדרש על פי תנאי מניית הזהב.**

- העתק העמוד הרלוונטי מתוך תשקיף הרישום למסחר של כ"ל בבורסה לניירות ערך בניו יורק (עמ' 110), בו נזכר שיתוף פעולה של כ"ל עם חברת 'אלאנה פוטאש' במסגרת פרויקט באתיופיה, מצורף ומסומן **כנספח 2**.

¹⁴ כך למשל, בשנת 2015 כללה מצבת עובדי החברה בישראל 4,812 עובדים, לעומת 4,940 עובדים ב-2014 ו-5,238 עובדים ב-2013. בסך הכל, ב-2015, מצבת עובדי החברה עמדה על 13,558 עובדים – כלומר, 8,746 עובדים ברחבי העולם: כמעט כפול ממספר העובדים בישראל. המידע לקוח מהדוח הכספי של חברת כ"ל לשנת 2015, בעמ' 160.

¹⁵ הדוח הכספי של חברת כ"ל לשנת 2014, בעמ' 32.

יועך כי הדוגמה בעניין ההתקשרות עם חברת יונאן הסינית, **ממחישה את השינוי שחל בהתנהלותה של כיל וחברות הבת שלה** (אשר כאמור, מאז שנת 2002 חדלו כליל מלבקש את אישור המדינה ולן לפעולה אחת מבין הצעדים המשמעותיים שביצעו):

בהחלטת האסיפה הכללית של מפעלי ים המלח מתאריך 18.10.1998 אושרה התקשרות בהסכם למיזם משותף עם חברה סינית, ונאמר בה כי **תנאי לאישור ההתקשרות הוא אישור מדינת ישראל מכוח תנאי מניית המדינה המיוחדת. בניגוד לכך, בהודעה שפרסמה כיל בנוגע להתקשרות להקמת מיזם משותף עם חברת יונאן בשנת 2014, צוין כי ההסכם כפוף לאישור הרשויות בסין, אך אין זכר לדרישה דומה ביחס לאישור מדינת ישראל – על אף שאין ספק כי מדובר במהלך החוסה תחת תנאי מניית הזהב ומצריך את אישור המדינה.**

- העתק הודעה שפרסמה כי"ל ביום 16.12.2014 בדבר הקמת שותפות אסטרטגית עם חברת יונאן, מצורף ומסומן כנספח 3.

34. **יובהר כי המהלכים האסטרטגיים והעסקאות שצוינו לעיל הן רק דוגמאות על קצה המזלג, מתוך עסקאות גלובליות רבות שביצעה החברה בשנים האחרונות, כולל קידום שותפויות אסטרטגיות, הסכמי פיתוח ומיזמים משותפים, לצד רכישת חברות רבות ברחבי העולם.**¹⁶ **אף לא אחד ממהלכים (פומביים!) אלה הובא לאישור המדינה, כנדרש לכאורה לפי תנאי מניית הזהב – וניתן רק לשער כי הדברים נכונים ביתר שאת ביחס למהלכים שאינם מדווחים לציבור.**

35. **הפרת סעיף 8(ב)(2) לתקנון:** סעיף זה קובע שהחלטות על שינוי או ארגון מחדש של מבנה החברה או מיזוג יהיו חסרי תוקף ללא הסכמת המדינה.

36. **חרף האמור, באוקטובר 2013 הוחלט על שינוי המבנה הארגוני של החברה על ידי הפיכתה ל"כי"ל אחת", כפי שכינה זאת מנכ"ל החברה דאז, מר סטפן בורגס, במכתב לעובדי החברה מיום 23.10.2013. במהלך זה התבצע פירוק לכל הדירקטוריונים המגזריים לצורך יצירת דירקטוריון חד-שכבתי. המהלך ליצירת "כי"ל אחת" מוזכר גם בדוחות הכספיים לשנת 2015 כחלק מהאסטרטגיה העסקית של החברה. ככל הידוע לעותרת, שינוי המבנה האמור בוצע ללא קבלת אישור המדינה, כמתחייב לכאורה מתנאי מניית הזהב.**

- העתק מכתבו של מר סטפן בורגס הממוען לעובדי חברת כי"ל מיום 23.10.2013 מצורף ומסומן כנספח 4.

3.1.3 פרסומים וידעות בדבר הפרות לכאורה של תנאי מניית הזהב

37. **החשש כי העסקאות והפעולות שהוזכרו לעיל, כמו גם עסקאות נוספות, משקפים הפרות לכאורה של תנאי מניית הזהב – לא היה נחלתה של העותרת בלבד.**

38. **כך למשל, פורסם כי עובדי כי"ל וחברות הבת אספו מידע המעיד על כך שמנהלי החברה "לא הקפידו לשתף את המדינה במהלכים עסקיים משמעותיים שהחברה ביצעה באחרונה, ובראשם מהלך הארגון מחדש – למרות שהיו מחויבים לעשות כן מכוח מניית הזהב שהמדינה מחזיקה בידה".**

39. **עוד פורסם כי לטענת חבר הכנסת מיקי רוזנטל, בידיו נתונים המעידים על כך שכ"ל הפרה את תנאי מניית הזהב בכך שהסיטה השקעות מישראל לטובת השקעות מחוצה לה, וכן פיטרה עובדים בישראל בשעה שגייסה במקביל עובדים בארצות זרות.**

- העתק כתבה שפורסמה בעיתון "גלובס" מיום 11.3.2015 מצורף ומסומן כנספח 5.
- העתק כתבה שפורסמה בעיתון "גלובס" מיום 17.5.2015 מצורף ומסומן כנספח 6.

¹⁶ לפירוט נרחב יותר ראו בקשת המידע של העותרת מרשות החברות הממשלתיות מיום 12.5.2015, נספח 9 להלן.

40. על רקע האמור, פנתה העותרת בבקשות מידע ומכתבים לרשויות, במטרה לברר את היקף השימוש שנעשה בשנים האחרונות בסמכויות המדינה מכוח מניית הזהב, ובקריאה לערוך בדיקה מקיפה של הפרות הרבות שהתבצעו לכאורה על ידי החברה – הכל כפי שיפורט בחלקים הבאים, העוסקים בפניות העותרת.

41. בעקבות פניותיה של העותרת נמסר לה כי נערכה בדיקה של הפרת תנאי המנייה. דא עקא, תוצאות הבדיקה נותרו עלומות, ולצד זאת לא נעשה בעניין זה דבר ולא ננקטה כל סנקציה.

42. בטרם תפורטנה פניות העותרת, נתייחס להיבט נוסף הרלוונטי לבחינת הפרות תנאי המנייה.

3.1.4. היערכות המדינה למועד סיום זיכיון ים המלח

43. כאמור לעיל, מי"ה (מחברות הבת החשובות של כי"ל) מחזיקה בזיכיון ים המלח, המקנה לה את הזכות הייחודית להשיג בכל דרך את המחצבים והכימיקלים בים המלח ומתחתיו, למכור אותם, ולבצע עבודות שונות בתחומי ים המלח. הזיכיון עתיד לפוג ביום 31.3.2030.¹⁷

44. לזיכיון יש משמעות כלכלית עצומה עבור כי"ל, והוא מניב לה, באמצעות מי"ה, רווחי עתק. מים המלח מופקים מחצבים מסוג אשלג, ברום ומגנזיום, והפקתם היא בעלת חשיבות רבה לתעשייה ולמשק הישראלי.¹⁸ המדובר במשאבים נדירים ומתכלים. הנכס נשוא הזיכיון הינו משאב טבע המצוי בבעלות המדינה, ולפיכך, קניינו של הציבור.

45. "ועדת ששינסקי השנייה", אשר פעלה בין השנים 2013–2014, בחנה את מדיניות המס הרצויה לחברות הפועלות בענף, ובין היתר באמצעות הזיכיון.¹⁹ במסגרת עבודתה בחנה הוועדה את ההיערכות הנדרשת לתום תקופת הזיכיון, ועמדה על החשיבות בכך שהיערכות המדינה לסיום הזיכיון תיעשה בהקדם, ולכל המאוחר עד סביבות שנת 2016. זאת בין היתר, לאור היקף הפעולות הנדרשות לשם היערכות לסיום הזיכיון ולאור תנאים שונים שנקבעו בעניינו.

46. החלטת ממשלה 2219 מיום 20.11.2014, אשר אימצה את מסקנות ועדת ששינסקי השנייה (להלן: "החלטת הממשלה"), הורתה כי יוקמו שני צוותים ייעודיים, בהתאם להמלצת הוועדה: האחד, תחת אגף החשב הכללי, אשר יפעל לבחינת חישוב ערך הנכסים עם תום תקופת הזיכיון, ומסקנותיו יוגשו עד סוף הרבעון הראשון של שנת 2015 ("הצוות הראשון"); והשני, תחת שר האוצר, אשר יפעל לגיבוש המלצות על הפעולות הנדרשות לקראת סיום הזיכיון ולקראת הקצאת הזיכיון העתידי, ומסקנותיו יוגשו עד סוף הרבעון הראשון של שנת 2016.

• העתק העמודים הרלוונטיים מדוח ועדת ששינסקי השנייה מצורף ומסומן כנספח 7.

• העתק החלטת הממשלה מס' 2219 מיום 20.11.2014 מצורף ומסומן כנספח 8.

¹⁷ סעיף 4 לחוק זכיון ים המלח, התשכ"א-1961.

¹⁸ דוח ועדת ששינסקי השנייה, בעמ' 22.

¹⁹ יצוין כי עבודת ועדת ששינסקי השנייה השלימה את עבודת הוועדה לבחינת המדיניות הפיסקאלית בנושא משאבי נפט וגז בישראל, אשר ערכה בדיקה דומה בין השנים 2010–2011 בעניין התגמולים המתקבלים ממשאבי גז ונפט

3.1.5. פניות העותרת עקב החשש להפרות תנאי מניית הזהב

47. נוכח האינדיקציות הרבות שנאספו בידיה, שהעלו חשש ממשי להפרות רבות ומתמשכות של תנאי מניית הזהב על ידי החברה, החלה העותרת להציף את הנושא מול הרשויות הרלוונטיות.

48. ככלל, כל חריגה מתנאי מניית הזהב דורשת הגשת בקשה על ידי החברה ואישור מראש של המדינה. על כן, בשלב ראשון, ועל מנת לקבל מושג על השימוש שנעשה מכוח מניית הזהב מול החברה בשנים האחרונות, פנתה העותרת בתחילה אל רשות החברות הממשלתיות, ביום 12.5.15, בבקשה לפי חוק חופש המידע **בה נתבקש מידע אודות בקשות אישור שהגישו כ"ל וחברות הבת שלה** – הן באופן כללי, והן באופן ספציפי ביחס ל-26 פעולות ועסקאות שביצעה החברה בין השנים 1977 ל-2015, אשר פורטו במכתב, ואשר העלו חשש להפרת תנאי המנייה.

• העתק פניית העותרת לרשות החברות הממשלתיות מיום 12.5.2015 מצורף ומסומן **כנספח 9**.

49. תשובת רשות החברות הממשלתיות נמסרה לעותרת בשני חלקים:

ה. בתחילה, מסרה הרשות לעותרת ביום 9.6.15 כי בין השנים 2008-2015 "לא הוגשו לרשות החברות הממשלתיות [...] בקשות על ידי כ"ל או חברות הבת לקבלת הסכמה של מחזיק מניית המדינה המיוחדת בהתאם לתקנון [...]".

ו. בהמשך, לאחר שאותר חומר נוסף בארכיון הרשות, הועברו לידי העותרת שורה של מסמכים רלוונטיים רבים (בקשות אישור ואישורים לבקשות), מהשנים 1993 עד 2002.

• העתקי מכתבי רשות החברות הממשלתיות מהימים 9.6.2015, 29.6.2015 ו-26.8.2015, מצורפים ומסומנים בהתאמה **כנספחים 10, 11 ו-12**.

50. נוכח האמור בתשובת רשות החברות הממשלתיות פנתה העותרת אל המשנה ליועץ המשפטי לממשלה (כלכלי-פיסקלי) דאז, עו"ד אבי ליכט (להלן: **"המשנה ליועמ"ש"**), במכתב בו הביעה חשש מהפרות אפשריות של תנאי המנייה, מנתה אינדיקציות רבות להפרות לכאורה, **וקראה לעריכת בדיקה יסודית ודחופה של הפרות כ"ל בכלל החברות בהן קיימת מניית זהב**.²⁰

• העתק מכתבה של העותרת אל המשנה ליועמ"ש מיום 1.9.2015 מצורף ומסומן **כנספח 13**.

51. המשנה ליועמ"ש השיב לעותרת במכתב בו הודה לה על פנייתה וציין כי **בעקבות פנייתה התקיימה ישיבה בהשתתפות נציגי משרד האוצר ורשות החברות הממשלתיות**, בה נדונו הסוגיות המשפטיות שהועלו בפנייתה.

52. **בעניין הפרות שבוצעו לכאורה על ידי חברת כ"ל ציין המשנה ליועמ"ש כי "הנושא נמצא בבדיקה של אגף החשב הכללי במשרד האוצר"**. כן ציין המשנה ליועמ"ש כי "כידוע, בימים

²⁰ מניית זהב קיימת כיום בכ"ל ובחברות הבת שלה, בחברת צים שירותי ספנות משולבים בע"מ ובחברת אל על נתיבי אוויר לישראל בע"מ. המידע לקוח מתשובת המשנה ליועמ"ש לעותרת, המצורפת כנספח 14.

אלה שוקדים גורמי הממשלה הרלוונטיים על פתרון עתידי כולל לזיכיון ים המלח. הסוגיה האמורה תילקח בחשבון גם במסגרת זו".

53. המשנה ליועמ"ש הוסיף והתייחס לכשל הרגולטורי שהוצף על ידי העותרת, באומרו:

"אכן, הפיקוח על קיום התנאים במניות הזהב ובצווי האינטרסים החיוניים דורש שיפור רב. הנושא אינו משפטי במהותו, ולכן בכוונתי לפנות למנכ"ל משרד האוצר בנושא זה".

54. להבנת העותרת, דברים אלה עולים בקנה אחד עם חששה של העותרת כי ברקע להפרות הרבות לכאורה של תנאי המנייה עומד בין היתר פיקוח כושל ובלתי אפקטיבי של משרד האוצר.

• העתק מכתבו של המשנה ליועמ"ש מיום 7.1.2016, מצורף ומסומן **כנספח 14**.

55. בעקבות תשובתו של המשנה ליועמ"ש, פנתה העותרת במכתב אל החשבת הכללית דאז בבקשה לקבל מידע בנוגע לשתי הבדיקות שנערכו, להבנתה, על ידי אגף החשב הכללי בנוגע לכי"ל:

ז. ראשית, ביקשה העותרת לברר האם הצוות הראשון, בראשותה, הגיש את המלצותיו, וביקשה לקבלם לידיה.

ח. שנית, ביקשה העותרת לדעת – בעקבות המידע שנמסר לה בתשובת המשנה ליועמ"ש כדלעיל בסעיף הקודם – **האם באגף החשב הכללי נערכה בדיקה של הפעולות המפורטות, והאם בעקבות הבדיקה נשקלה הכרזה על בטלותן**. כמו כן, עמדה העותרת על החשיבות בכך שההפרות, ככל שהתבצעו, תילקחנה בחשבון במסגרת השיקולים לקביעת עתידו של זיכיון ים המלח.

• העתק מכתבה של העותרת לחשבת הכללית מיום 10.8.2016 מצורף ומסומן **כנספח 15**.

56. בתשובה למכתב האמור מטעם מר יובל רז, סגן בכיר לחשבת הכללית, נמסר לעותרת כי **בעקבות בקשתו של שר האוצר, נושא ההפרות לכאורה "נבדק לעומקו" על ידי אגף החשב הכללי, וכי מסקנות הבדיקה הוצגו והועברו למנכ"ל המשיב**.²¹

• העתק מכתבו של מר יובל רז לעותרת מיום 28.8.2016 מצורף ומסומן **כנספח 16**.

57. נוכח האינטרס הציבורי המובהק בגילוי תוכן דוח הבדיקה, לשם שמירה על האינטרסים החיוניים של הציבור בניהול משאבי הטבע שלו, כפי שפורט לעיל ויפורט להלן – **פנתה העותרת אל המשיב על מנת לקבל את מסקנות הבדיקה ומידע נוסף הקשור בנושא**.

²¹ למען הסדר הטוב יצוין כי המלצות הצוות לעניין מתווה הפעולה לא צורפו לתשובתו של סגן החשבת הכללית, ובעניין לא שלחה העותרת למשיבים בקשה לפי חוק חופש המידע. מסמך זה, אפוא, אינו מעניינה של עתירה זו.

3.2. מיצוי הליכים

58. ביום 30.8.2016 פנתה אפוא העותרת אל המשיבים בבקשה לפי חוק חופש המידע, בה ביקשה לקבל לידיה את המידע המבוקש ברישא לעתירה זו.²² בבקשה הוגדר המידע המבוקש כך:

"א. מסקנות הבדיקה של אגף החשב הכללי, בנוגע להפרות לכאורה של מניית הזהב על ידי חברת כי"ל, אשר נמסרו למנכ"ל משרד האוצר.
ב. כל מסמך נוסף שעניינו ההפרות לכאורה של הוראות מניית הזהב על ידי חברת כי"ל, ובכלל זאת מסמכים הכוללים את תיאור הפרה, המלצות ומסקנות וכן תיאור הצעדים שננקטו על ידי המדינה בעקבות הפרה.
ג. כל מסמך שעניינו ההפרות לכאורה של הוראות מניית הזהב על ידי כל חברה אחרת ובכלל זאת מסמכים הכוללים את תיאור הפרה, המלצות ומסקנות וכן תיאור הצעדים שננקטו על ידי המדינה בעקבות הפרה."

- העתק בקשת המידע של העותרת מיום 30.8.2016 מצורף ומסומן **כנספח 17**.
- 59. ביום 4.9.2016, שלחה המשיבה 2 מכתב אל העותרת אשר נתקבל אצלה ביום 18.9.2016. במכתב זה צוין כי "הנושא נמצא בבירור הגורמים באוצר" וכי תוצאות בדיקת הבקשה יועברו אל העותרת ככל שהדבר ניתן במסגרת חוק חופש המידע.
- 60. ביום 13.10.2016, כחלוף 14 ימים מהמועד בו היה המשיב אמור להשיב לבקשה (29.9.16), שלחה העותרת מכתב תזכורת שמוען אל המשיבה 2.
- 61. ביום 5.10.2016 שלחה המשיבה 2 באמצעות הדואר מכתב בו צוין כי בשל היקפו ומורכבותו של המידע המבוקש, ובתוקף סמכותה לפי סעיף 7(ב) לחוק, מוארך מועד המענה ב-30 יום. המכתב התקבל אצל העותרת ביום 8.11.2016.
- 62. ביום 30.11.2016, משלא התקבל מענה גם כחלוף 32 ימים מתום מועד אורכה זו (29.10.2016), שלחה העותרת מכתב תזכורת נוסף, שני במספר, למשיבה 2.
- 63. ביום 5.1.2017, כחלוף 36 ימים נוספים משליחת מכתב התזכורת השני, עשתה העותרת ניסיון אחרון למצות את פניותיה למשיבים ושלחה מכתב תזכורת נוסף, שלישי במספר.

- העתק מכתב המשיבה 2 מיום 4.9.2016 מצורף ומסומן **כנספח 18**.
- העתק מכתב התזכורת הראשון, מיום 13.10.2016 מצורף ומסומן **כנספח 19**.
- העתק מכתב המשיבה 2 מיום 5.10.2016 מצורף ומסומן **כנספח 20**.
- העתק מכתב התזכורת השני, מיום 30.11.2016, מצורף ומסומן **כנספח 21**.
- העתק מכתב התזכורת השלישי, מיום 5.1.2017, מצורף ומסומן **כנספח 22**.

²² יצוין כי פנייה זו, וכן פניותיה הבאות של העותרת, נערכו באמצעות הפקס, והעותרת וידאה טלפונית את קבלתן.

64. ברם, למעלה מחודש ימים חלף מאז שליחת מכתב התזכורת השלישי – ומשרד האוצר המשיך בהתעלמותו. לאחר שכל ניסיונותיה לקבל את המידע במסגרת החוק עלו בתוהו, לא נותרה בידי העותרת ברירה אלא לפנות לבית-משפט נכבד זה לקבלת סעד לפי סעיף 17 לחוק.

65. **העותרת תוסיף ותציין כי לצערה, ההתנהלות המתוארת לעיל איננה מקרה חד פעמי, כי אם מהווה דפוס התנהלות חוזר ונשנה של המשיב.** העותרת, המגישה בקשות מידע רבות לרשויות שונות, הבחינה זה מכבר כי **משרד האוצר נוטה לא פעם להתעלם – פשוט כך – מבקשות מידע בנושאים "לא נוחים"**, ומאלץ את העותרת לבחור בין ויתור על המידע לבין הגשת עתירה. כדוגמה בלבד, תציין העותרת את העתירות שנאלצה להגיש בהיעדר כל מענה מצד המשיב, בעניין הארכת הזיכיון של חברת קצא"א;²³ בעניין מכרז למינוי ראשי ועדות מרחביות במינהל התכנון;²⁴ ובעניין מסירת דוח רו"ח שהוזמן ע"י המשיב בעניין רשת החינוך 'אל המעיין'.²⁵

3.3. לאחר הגשת העתירה

66. משהוגשה העתירה, ביום 9.2.17, קבע בית המשפט הנכבד בהחלטתו מיום 14.2.17 מועד לדיון בעתירה, והורה למשיבים להגיש תגובתם לעתירה עד ליום 19.3.17. ביום 19.3.17 הגישו המשיבים "הודעה מטעם המשיבות", אליה צורף סוף סוף – כשישה וחצי חודשים לאחר שליחת בקשת המידע, ורק עקב הגשת העתירה – מענה לבקשת המידע. עוד נטען בהודעה, כי לעמדת המשיבות העתירה הגיעה למיצויה.

67. במסגרת ההחלטה, טוען המשיב כי אין למסור לידי העותרת את המידע המבוקש בסעיפים 4א'-4ב' לבקשת המידע, וזאת על יסוד נימוקים שונים מכוח סעיף 9(ב) לחוק (ואשר יפורטו להלן בחלק המשפטי). לצד זאת, נדחתה בקשת המידע המפורטת בסעיף 4ג' לבקשת המידע,²⁶ על יסוד סעיף 3(8) לחוק – קרי, מן הטעם שמידע זה אינו מצוי בידי המשיבים.

• העתק ההחלטה מיום 16.3.17 מצורף ומסומן כנספח 23.

68. ביום 26.3.17 הגישה העותרת "בקשה למתן פסק דין (ולחלופין: לקביעת מועד להגשת עתירה מתוקנת), ולביטול מועד הדיון, תוך חיוב המשיבים בהוצאות". העותרת ציינה כי עקב התנהלות המשיבים, אשר הפרו הן את הוראות חוק חופש המידע והן את הוראות החוק לתיקון סדרי המינהל (החלטות והנמקות), תשי"ט-1958, היה מקום לעתור למסירת המידע במלואו, ובית המשפט אף מוסמך להורות על מסירת המידע. לחלופין, ביקשה העותרת כי יתאפשר לה להגיש עתירה מתוקנת בגדר ההליך שכבר הוגש.

69. בהחלטתו מיום 27.3.17, אשר ניתנה לאחר שהוגשה ביום 26.3.17 "תגובה מטעם המשיבות", הורה בית המשפט הנכבד (מבלי שידון ויחליט לגופן של טענות העותרת בדבר האפשרות לקבל

²³ עת"מ 17-03-170. העותרת נאלצה לפנות לבית המשפט לאחר שלא התקבל מענה כחוק במשך כארבעה חודשים. העתירה נמחקה בהסכמה תוך תשלום הוצאות לעותרת בסך 3,000 ₪.

²⁴ עת"מ 16-08-36747. העותרת נאלצה לפנות לבית המשפט לאחר שלא התקבל מענה כחוק במשך כארבעה חודשים. משהוגשה העתירה, נמסרה לידיה החלטת המשיב. העתירה נמחקה בהסכמה תוך תשלום הוצאות לעותרת בסך 3,000 ₪.

²⁵ עת"מ 15-02-4550. העותרת נאלצה לפנות לבית המשפט לאחר שלא התקבל מענה כחוק במשך כשמונה חודשים. משהוגשה העתירה, נמסר המידע בשלמותו כעבור שבועיים. נוכח התנהלותו חויב המשיב בהוצאות בסך 15,000 ₪.

²⁶ "כל מסמך שעניינו הפרות לכאורה של הוראות מניית הזהב על ידי כל חברה אחרת".

את הסעד של מסירת המידע כבר במסגרת העתירה המקורית) כי הדיון אשר נקבע בתיק יבוטל, וקבע עוד כי העותרת רשאית להגיש עתירה מתוקנת עד ליום 14.5.17. עוד הורתה ההחלטה כי שאלת ההוצאות תוכרע במועד מאוחר יותר. עתירה זו מוגשת אפוא בהתאם להחלטתו האמורה של בית המשפט הנכבד.

70. בהתאם לאמור בהחלטת המשיבים מיום 16.3.17, ממוקדת עתירה זו במידע המנוי בסעיפים 4א ו-4ב' לבקשת המידע; ובהתאמה, להלן: "דוח הבדיקה" ו-"המסמכים הנוספים".

4. הטיעון המשפטי

4.1. המסגרת הנורמטיבית – חוק חופש המידע

71. בפסיקת בתי המשפט נקבע כי השקיפות השלטונית היא מסימניה המובהקים של חברה דמוקרטית, וכי עקרון גילוי המידע הינו זכות בסיסית וכלי לעיצוב התנהגות ראווה של הרשות, המאפשר ביקורת ציבורית, מגביר את אמון הציבור ברשויות השלטונית ומחזק את שלטון החוק.

72. עם חקיקת חוק חופש המידע עוגנה הזכות לקבלת מידע בחוק מפורש. סעיף 1 לחוק חופש המידע קובע, כי לכל אזרח ישראלי או תושב הזכות לקבל מידע מרשות ציבורית בהתאם להוראות החוק. נשיא בית המשפט העליון לשעבר פרופ' אהרון ברק עמד על תכלית החוק (א' ברק "חופש המידע ובית המשפט" קריית המשפט ג' (תשס"ג) 95):

"מהי איפוא, תכליתו של חוק חופש המידע? נראה לי, כי תכליתו הינה ליתן מידע לפרט על-מנת לקיים ולקדם את הדמוקרטיה ובגדריה מתן מידע לציבור שיאפשר בחירה מושכלת, אשר תקדם את האמת, תאפשר הגשמה עצמית של הפרט, ותביא לפיקוח ובקרה על הרשות הציבורית. תכלית החוק היא להגן על חופש הביטוי, מתוך הכרה, כי המידע שבידי הרשות הציבורית מוחזק על-ידה כנאמן הציבור כולו".

73. ובעניין עע"ס 615/15 פרופ' יאיר אורון נ' ראש אגף הפיקוח על ייצוא ביטחוני (פורסם בנבו, 11.4.16), בפסקה 7, סיכם כב' השופט עמית בקצרה את הרציונליים העומדים בבסיס החוק:

"בתמצית שבתמצית, אזכיר כי בבסיס החוק עומדים שני רציונלים והם "הטעם הדמוקרטי" (הזכות לדעת כחלק מחופש הביטוי) ו"טעם הבעלות" (המידע שייך לציבור והרשות מחזיקה בו כנאמן הציבור). מרציונלים אלה נגזרים המטרות והציודקים לחוק "כמו בקרה על מעשי השלטון; חיזוק ה'היגיינה הציבורית'; שיפור איכותה של פעולת הרשות; גיבוש סדר היום [...] וחיזוק אמון הציבור בעקבות שקיפות הליך קבלת ההחלטות על ידי הרשות".

74. נמצא, כי בבואנו לדון בזכות העותרת לעיין במידע המצוי ברשותה של הרשות, נקודת המוצא אשר צריכה להדריכנו היא זו הרואה בציבור את מי שהמידע שייך לו ואשר רואה ברשות נאמן, שליח וזרוע ארוכה של הציבור. ומכאן, בתמצית: הכלל הוא – מסירת מידע, והסייגים לכך (המפורטים בחוק) – הם בגדר יוצאים מן הכלל, אשר על הרשות להרים את הנטל בעניינם.

4.2. עניינה של העותרת במידע המבוקש

75. למעלה מן הצורך, על אף שסעיף 7(א) לחוק מציין במפורש כי מבקש המידע אינו חייב לנמק את בקשת המידע או להציג את הטעם שבבקשתו – תציג להלן העותרת בקצרה את הטעם בגינו דרוש המידע שנתבקש מן המשיבים.

76. **בתמצית**: האינטרס הציבורי בגילוי המידע נובע משלושה טעמים מרכזיים:

ט. **זכותו של הציבור** – שהוא בעל הזכויות במשאבי הטבע שנמסרו לחברה בזיכיון – לקבל את מלוא המידע בדבר הפרות לכאורה של התנאים שהוצבו לחברה בעת הפרטתה, וזאת על מנת להבטיח את האינטרסים החיוניים שלו באותם משאבים;

י. **הצורך להבטיח כי תינקטנה סנקציות הולמות כלפי החברה** – החל מביטולם למפרע של הפעולות והצעדים אשר הפרו את תנאי המנייה והעמידו בסיכון את האינטרסים החיוניים של הציבור; עבור בהחלטה כי החברה לא תוכל להמשיך ולהחזיק בזיכיון לאחר מועד פקיעתו; וכלה בביטולו לאלתר של הזיכיון עקב חומרת הפרות;

יא. **הצורך לבקר את פעולתה של הרשות** – אשר לכאורה כשלה בפיקוח על קיום תנאי מניית הזהב – על מנת להבטיח כי הרשות תמלא את תפקידה בהגנה על האינטרסים החיוניים של הציבור בחברה ובמשאבי הטבע שנמסרו למשמרתה.

77. המלומדת (כתוארה אז) אגמון-גונן עמדה על הטעמים בגינם נעשה שימוש בכלי של מניית זהב:

"מניית הזהב היא מכשיר למנוע השתלטויות, פירוק וניצול לרעה של חברות מופרטות. [...] מניית הזהב שונות אלו מאלו, אך המשותף להן הוא נסיון שלא להתערב בחייה השוטפים של החברה כדי שתישאר אטרקטיבית כנכס להשקעה, ועם זאת לשמור על אינטרסים חיוניים, עלידי שמירת הכוח להתערב בצמתים מרכזיים בחייה של החברה.²⁷"

78. תכלית מניית הזהב אינה להתערב בכל החלטה המתקבלת בחברה במהלך העסקים הרגיל, אלא לעשות כן רק ב"צמתים מרכזיים בחייה של החברה", עת אינטרסים חיוניים ביותר של המדינה עומדים על הפרק. ואכן, מניית הזהב בחברת כ"ל הונפקה מתוך תפיסה לפיה יש לעגן בדרכים משפטיות את האינטרסים החיוניים של המדינה, קרי של הציבור, בהמשך פעולתה של החברה לאחר הפרטתה – אינטרסים אשר פורטו בסעיף 8(ב)(8) לתקנון, כדלעיל.

79. האינטרס הציבורי בגילוי הדוח נובע בראש ובראשונה מן העובדה שמשאבי הציבור שהופקדו בידי החברה – הם קניינו של הציבור, ותנאי מניית הזהב נועדו להגן על האינטרסים באותם נכסים. המידע הקיים בעניין זה ברשותו של המשיב איננו שייך למשיב – כי אם לציבור, הזכאי לעיין בו.

80. האינטרס הציבורי בגילוי הדוח מתגבר ככל שהדוח אכן מעיד על הפרות מצד החברה – וזהו אכן המצב, ככל הנראה – זאת במטרה להבטיח כי יוטלו סנקציות הולמות על החברה בגין

²⁷ אגמון, לעיל ה"ש 8, בעמ' 147.

מעשיה. העותרת תדגיש כי ככל שהחברה אכן הפרה באופן גורף ועקבי את תנאי מניית הזהב, הדבר מצדיק באופן חד משמעי את ביטול הזיכיון לאלתר, וזאת ממספר טעמים:

יב. אי ביטול זיכיון לחברה שהפרה את תנאי מניית הזהב, מתגמל את אותה חברה על ההפרה. מתן תגמול כזה מנוגד למושכלות היסוד של שיטתנו המשפטית, לתקנת הציבור ולעקרון הנגזר ממנה "שלא יצא חוטא נשכר" (ראו: ע"א 3798/94 פלוני נ' פלונית, פ"ד נ(3) 133, פס' 9 לפסק דינו של המשנה לנשיא שלמה לוי (1996)).

יג. אי ביטול הזיכיון לחברה שפגעה באינטרסים החיוניים של המדינה, מעמיד אותם בסיכון מפני פגיעות נוספות, ועלול להביא לפגיעה מתמשכת באינטרס הציבורי.

יד. אי-ביטול הזיכיון אף יוצר תמריץ לחברות נוספות אשר בתקנון קבועה מניית זהב, או לחברות שבתקנון תיקבע בעתיד מניה שכזו, להפר את תנאיה – ומשכך, פותח פתח לפגיעה אפשרית נוספת באינטרסים חיוניים של מדינת ישראל.

81. לבסוף, חשיפת הדוח חיונית לשם קיומה של ביקורת ציבורית על תפקוד המשיב בפיקוח על תחום מניות הזהב וצווי האינטרסים. ביקורת על פעולות הרשות הציבורית נדרשת בכל עת; ובענייננו – מקום קיים חשש כבד בדבר אפקטיביות הפיקוח על החברה;²⁸ נוכח העובדות שצוינו לעיל בדבר התנהלות החברה מאז שנת 2002; ובפרט נוכח האמור בתשובת המשנה ליועמ"ש לפיה פיקוח המשיב בתחום זה "דורש שיפור רב" – על אחת כמה וכמה.

82. בעניין השיקול הנוגע להחלטה הצפויה על עתיד הזיכיון – ועל אף שהאינטרס הציבורי בגילוי הדוח עומד בפני עצמו מכוח השיקולים האחרים שצוינו – תציין העותרת כי משמעותה הכספית של החלטה זו מוערך במיליארדי שקלים; והדבר מחזק עוד יותר את הצורך להפעיל פיקוח ציבורי מקסימלי על שיקולי ההחלטה ועל דרך קבלתה.

83. כל עוד נמנע המשיב מלפרסם את הדוח ו/או לפעול בהתאם לעולה ממנו, ומותיר את הציבור בערפל אפילו בעניין עצם השאלה האם התקיימו הפרות אם לאו – ידיו של הציבור קשורות, והוא נטול כל יכולת מעשית להשפיע על סוגיות קריטיות אלו, בין היתר על ידי תקיפת סבירות שיקול דעתה של הרשות. חשיפת הדוח הינה שלב ראשון, והכרתי, לצורך עמידת הציבור על זכויותיו בקשר עם ההפרות האמורות ואופן הטיפול בהן.

84. השלכות משמעותיות אלו מחייבות את גילוי הדוח לציבור.

85. העותרת תוסיף ותציין כי ניתן ללמוד על מידת השקיפות הציבורית הנדרשת בכל הקשור לניצול משאבי הטבע, ובעניין ניצול משאבי ים המלח בפרט, מתוך דברים שנאמרו – בין היתר על ידי המשיב 1 עצמו – במסגרת ההליך שהתקיים בעת"ם (י-ם) 13-01-37987 מפעלי ים המלח בע"מ נ' מדינת ישראל – משרד האוצר (פורסם בנבו, 15.7.2013) (להלן: "עניין הבוררות").²⁹

²⁸ ואולי גם על חברות נוספות בהן קיימת למדינה מניית זהב.

²⁹ העותרת בעתירה הנ"ל הייתה מי"ה, והיא הוגשה בעקבות החלטת משרד האוצר להיענות לבקשת חופש מידע אשר הוגשה על ידי העותרת ועל ידי עמותת "אדם טבע ודין". המידע שהתבקש נגע להליך הבוררות שהתנהל בין מי"ה למדינת ישראל, שעניינו בתמלוגים שמשלמת מי"ה למדינה בגין ניצול משאבי הטבע בים המלח.

86. במסגרת ההליך, טען המשיב 1 – אשר היה המשיב בהליך שם – כי יש לגלות את המידע הנוגע לבוררות בין המדינה למי"ה בעניין תמלוגי ים המלח. יתר על כן, המשיב 1 עמד על כך שהמידע המבוקש – מידע ציבורי הוא, ולפיכך ראוי שיחשף. כאמור בפסקה 19 לפסק דינו של כב' השופט מרזל, בו הובאה עמדת המשיב:

"פרשנות חוק הזיכיון ושטר הזיכיון שצורף לו צריכים להיעשות על פי תכליתו – והיא הסדרת השימוש והתמלוגים באוצר טבע לטובת אוצר המדינה. העניין נוגע לכלל אזרחי המדינה. הוא לא יכול להתנהל בחשאיות ובהעדר שקיפות. הבוררות דגן היא בעלת חשיבות ציבורית רבה."

87. עתירת מי"ה אשר ביקשה למנוע את מסירת המידע – נדחתה ברובה, תוך שנקבע בפסק הדין כי המידע הנוגע לניצול משאבי הטבע הציבוריים, הוא מידע ציבורי:

"בין המדינה לבין מפעלי ים המלח יש מחלוקת של ממש המצויה בשלבים סופיים של הכרעה בבוררות. אלא שלא מדובר במחלוקת "פרטית". מדובר במחלוקת ובסכסוך בעלי מאפיינים ציבוריים מובהקים. בתביעה בהיקף כספי ניכר. בסוגיית היקף התמלוגים שהמדינה מקבלת – כנאמנת הציבור כולו – בגין הניצול של משאבי הטבע של הציבור כולו. החיסוי המלא של הליך זה כדי הליך "חשאי" – כפי טענת העותרת, וכדי אי החלה של חוק חופש המידע על הנדון – אינו מעוגן בדין החרות. ומעבר לכך, הוא מעורר קושי על רקע חובת שקיפות פעולת הרשות הציבורית והיותה נאמנת הציבור" (פס' 91 לפסק הדין)

88. זאת ועוד: על פסק הדין האמור הוגש ערעור לבית המשפט העליון, אשר דחה אותו פה אחד (ע"ם 6634/13 מפעלי ים המלח בע"מ נ' מדינת ישראל – משרד האוצר (פורסם בנבו, 19.2.2014)), בקבעו (בפס' 1):

"הבוררות נוגעת למשאב לאומי, שהינו אחד החשובים במדינה. כמו כן יש לזכור כי זכויותיה של המערערת נתונות לה, בין היתר מכוח זיכיון שניתן לה (חוק זיכיון ים המלח, התשכ"א-1961). כלומר, הנתונים הנזכרים ונתונים נוספים מצביעים על כך שמדובר בעניין בעל חשיבות ציבורית רבה. על רקע כל אלה לא נמצא לנו שיש בסיס למנוע חשיפה של המסמכים לגביהם התייחסה הבקשה לחשיפת המידע, הכל בהתאם לפסק-הדין."

89. העותרת טענה כי האינטרס הציבורי בבקשה נשוא עתירה זו הינו, לכל הפחות, בדרגתו של האינטרס הציבורי הנדון בעניין הבוררות: לציבור קיים עניין מובהק בשמירה על משאבי הטבע של מדינת ישראל – קניין הציבור – כך שינוהלו כראוי, בין אם מדובר בתקבולים המגיעים לקופת המדינה מכוח הזיכיון, כפי שנדון בעניין הבוררות, ובין אם מדובר בהבטחת ניהול משאבי הטבע בהתאם לאינטרסים שנקבעו במניית הזהב, כבענייננו.

90. בשני המקרים מדובר במימוש התנאים וההגבלות שבמסגרתן – ורק במסגרתן – הורשתה החברה להפיק רווחים ממשאבי הציבור. בשני המקרים מדובר בתמורה המגיעה לציבור מכך שהפקיד את ניהול משאבי הטבע שלו בידי החברה (או חברות הבת שלה). לפיכך, כשם שנפסק בעניין הבוררות כי מדובר בעניין ציבורי הנוגע לכלל אזרחי המדינה, ומשכך יש לחשוף את המידע – אך ראוי הוא כי ייפסק כך בענייננו.

91. בהקשר זה יוער כי על רקע עמדתו הנחרצת של המשיב בהליכים בעניין הבוררות, אשר תמכה בגילוי המידע, עולה חשש כי סירובו של המשיב לגלות את המידע נשוא עתירה זו לא נעשה

מטעמים ענייניים שבדין (כנטען בהחלטה), אלא מתוך ניסיון לכסות על כשל רגולטורי העולה מן הדוח בנוגע להתנהלותו של המשיב. **ברי כי התנהלות זו איננה מקנה למשיב "הגנה" מפני תחולת הוראות החוק, אלא להיפך.**

92. **סיכומו של דבר:** מקום בו קיים חשש ממשי כי תנאי מניית הזהב הופרו, באופן שסיכן את האינטרסים החיוניים של הציבור – האינטרס הציבורי בגילוי המידע המבוקש אינו יכול להיות מוטל בספק.

4.3. התייחסות לנימוקי הסירוב שהעלה המשיב

93. בהחלטתו מיום 16.3.17, התבסס המשיב 1 ("המשיב") על חמישה נימוקים מרכזיים לסירובו למסור את דוח הבדיקה, מכוח סעיפים 9(ב)(1), 9(ב)(2), 9(ב)(4), 9(ב)(6) ו-9(ב)(7) לחוק; כאשר הסירוב למסור את המסמכים הנוספים התבסס רק על סעיף 9(ב)(6) לחוק.

94. **העותרת תתייחס להלן לנימוקי המשיב ותטען כי אין בהם ממש, ולחלופין כי בנסיבות העניין עליהם לסגת מפני האינטרס הציבורי במסירת המידע** (לשם הנוחות, ובשל אופן ניסוחם של סעיפי החוק ופסקי הדין הרלוונטיים, יכוננו המשיבים להלן בפרק זה בתואר "הרשות").

95. בפתח הדברים תציין העותרת כי לטענת הרשות "אין מקום לגלות את המידע המבוקש תוך השמטת פרטים, כאמור בסעיף 11 לחוק" – **אולם על פניו הדברים מופרכים**: הגיונם של דברים מורה, כי חלק מדוח הבדיקה מוקדש לתיאור עובדתי של אירועים מחיי החברה אשר היו לכאורה הפרה של תנאי מניית הזהב; חלק מן הדוח מוקדש לניתוח ופרשנות משפטית בדבר היותם של אירועים אלו בגדר הפרה של תנאי מניית הזהב; וחלק נוסף, עשוי לכלול מסקנות והצעות אופרטיביות הנובעות מקיומן או אי-קיומן של הפרות כנ"ל.

96. **ברי כי מידת הרגישות של כל אחד מחלקים מעין אלה – שונה בתכלית.** כך, למשל, אין כל טעם שלא למסור לידי העותרת לכל הפחות את חלקו העובדתי של הדוח, ובפרט מקום בו הוא כולל עובדות שמקורן בפרסומי החברה; וכך אין הצדקה שלא למסור את הדוח, או חלקו, תוך ביצוע השחרות נדרשות, אשר יאינו את תחולת הסייגים השונים הכלולים בהחלטת הרשות.

97. **חרף האמור, דומה כי הרשות לא זקה פורתא, והחילה את חריגי החוק על המידע המבוקש כולו באופן גורף – ללא הצדקה.**

98. מכאן נפנה לבחון את טעמי הסירוב כסדרם.

4.3.1. סעיף 9(ב)(1) לחוק – מידע שגילוי עולל לשבש את תפקודה התקין של הרשות

99. הרשות מבקשת להסתמך על הסייג המנוי בסעיף 9(ב)(1) לחוק, הקובע כי היא אינה חייבת למסור:

"מידע אשר גילוי עולל לשבש את התפקוד התקין של הרשות הציבורית או את יכולתה לבצע את תפקידיה";

100. בהקשר זה, צוין בהחלטה באופן תמציתי וסתום כי:

"מסירת המידע המבוקש, שהוא מסקנות פנימיות של אגף החשב הכללי שניתנו בהקשר מסוים, עלולה לשבש את יכולת המשרד להוציא לפועל את מדיניותה [כך במקור; הח"מ] בנושא האמור".

101. העותרת תטען כי בנסיבות העניין אין כל תחולה לסעיף 9(ב)(1) לחוק, ממספר טעמים:

טו. ראשית, משום שאין כל חשש לפגיעה כלשהי בתפקודה של הרשות עקב מסירת המידע, בפרט לאור פרסומם של דוחות ביקורת רבים על ידי הרשויות;

טז. שנית, הרשות לא הצביעה על "הסתברות קרובה לפגיעה ממשית" בתפקודה;

יז. ושלישית, הרשות היא אשר חשפה בפני העותרת את דבר קיומו של דוח הבדיקה, וממילא חשפה עצמה לאפשרות שתתבקש לאפשר את העיון בו.

102. פסיקת בית המשפט העליון קבעה כי על מנת למנוע מסירת המידע מכוח סעיף 9(ב)(1) נדרשת הרשות להראות כי "גילוי המידע יביא בהסתברות גבוהה לפגיעה ממשית" באינטרס הציבורי שעליו מבקשת הרשות להגן (עע"מ 3908/11 מדינת ישראל הנהלת בתי המשפט נ' עיתון דה מרקר עיתון הארץ בע"מ (פורסם בנבו; להלן: "עניין דה מרקר"), פסקה 55 לפסק דינה של כב' הש' ארבל. בעניין זה הודגש (שם) כי:

"בצדק נאמר על הוראה זו, כי היא "פותחת שער לשיבושה של הזכות לקבלת מידע עצמה" (סגל, בספרו הנ"ל, בעמ' 199). פרשנות הסעיף צריכה, אפוא, להתאים עצמה לאמות המידה המנחות את החוק ולעקרונות הכלליים והחוקתיים המקובלים במשפטנו. [...]

דעה דומה באשר לכך שהמבחן ההסתברותי שצריך לנהוג בגדרו של סעיף 9(ב)(1) לחוק הוא מבחן הוודאות הקרובה הביע גם סגל בספרו (בעמ' 199) וכן הנשיא ברק אשר ציין כי "...בגדרי האיזון החיצוני ועל רקע תכליתו של החוק, רק שיבוש קשה, רציני וחמור אשר הסתברות התרחשותו היא ודאות קרובה, מאפשר מניעת מידע" (אהרן ברק "חופש המידע ובית המשפט" קרית המשפט ג 95, 102-103 (תשס"ג)).

103. מתשובת הרשות לא עולה כל יסוד לחשש כזה. הרשות סתמה ולא פירשה, מדוע ובאיזה אופן מסירת דוח הבדיקה עלול לפגוע בהוצאתה לפועל של מדיניות הרשות בנושא האמור באופן כלשהו; ובוודאי שלא הוכיחה חשש לפגיעה קשה וברמת וודאות קרובה.

104. העותרת תוסיף ותציין כי פרסום דוחות בדיקה ביחס לכשלים בהתנהלות גופים מפוקחים – הוא דבר שבשגרה. דוחות בדיקה רבים שנערכו ביחס לפעולתם של גופים מפוקחים – התפרסמו ומתפרסמים, בין אם ביוזמת הרשויות אשר ערכו אותם, או עקב הגשת בקשות חופש מידע; והכל, טרם קבלת החלטה על ידי הרשויות הרלוונטיות ביחס להמשך פעילותם של אותם גופים.

105. כדוגמה בלבד, תפרט העותרת את הדוחות הבאים, אשר התפרסמו ביוזמת הרשויות:

יח. דוחות בדיקה שעורכת יחידת הביקורת של רשות ניירות ערך ביחס לתאגידי מדווחים ומידת עמידתם בהוראות הדין;³⁰

³⁰ ראו: <http://www.isa.gov.il/sites/mt/Corporations/Report/Pages/default.aspx>

יט. דוחות בדיקה שעורך המשרד לביטחון פנים בנושאים שונים, ובכלל זאת ביחס לגופים הכפופים לו כדוגמת משטרת ישראל,³¹

כ. דוחות שנתיים בעניין תנאי מעצר וכליאה, הנערכים על ידי הסנגוריה הציבורית במשרד המשפטים;³²

כא. דוח ביקורת שעורך בימים אלה רשם ההקדשות ברשות התאגידים בנוגע לפעילותה של קק"ל – בעניין זה מסרה רשות התאגידים כי ש"עם סיום הביקורת, לרבות קבלת התייחסות קק"ל לממצאים, יהיה הדו"ח פתוח לעיון הציבור";³³

כב. "דין וחשבון על חריגות שכר לכאורה בגופים הציבוריים ופעילות יחידת האכיפה ויחידת החקירות" שעורכת מדי שנה יחידת האכיפה באגף השכר **במשיב 1**.³⁴

106. **אם בכך לא די, אגף החשב הכללי עצמו – הוא האגף במשיב 1 אשר ערך את דוח הבדיקה נשוא עתירה זו – אינו נמנע מלפרסם את תוכנם של דוחות בדיקה אשר נערכים על ידו, ואשר נוגעים להפרות ו/או כשלים שונים ולמסקנות ומדיניות הנובעות מהפרות וכשלים אלו.** כדוגמה בלבד נביא שלושה דוחות כאלו אשר פורסמו בשנים האחרונות: (א) דוח ביקורת על התנהלות תאגידי הבריאות של בתי החולים הממשלתיים (תיירות המרפא);³⁵ (ב) דוח "בחירת רכש התרופות והציוד הרפואי במערכת הבריאות הממשלתית", אשר פורסם באפריל 2016;³⁶ (ג) "דוח על שמירת זכויות עובדי שמירה, אבטחה, ניקיון והסעדה המועסקים באמצעות חברות חיצוניות", אשר פורסם בנובמבר 2016.³⁷

107. כל זאת, מבלי לציין את דוחות הביקורת הרבים המפורסמים על ידי גופים שהוקמו על פי דין לשם פרסום דוחות ביקורת בעניינים שונים ומגוונים: בראשם מבקר המדינה, ולצדו שורה של גופים כמו הביקורת על הפרקליטות, מבקרי פנים של רשויות מקומיות, ועוד ועוד.

108. כל הדוחות המפורטים לעיל, כוללים פירוט של ליקויים והפרות שונים ומשונים אשר נעשו על ידי גופים מפקחים ו/או כאלה שלמדינה יש אינטרס בהתנהלותם. כל הדוחות המפורטים לעיל מתפרסמים לציבור על ידי הרשויות שערכו אותם – ובכלל זאת משרד האוצר וכן אגף החשב הכללי. והכל: מבלי שאיש מעלה על דעתו כי עצם פרסומם עלול להקשות על הרשות הרלוונטית לנקוט בפעולה או סנקציה כלשהי עקב הליקויים המפורטים בהם.

109. מן האמור עולה, כי אין שחר לטענת הרשות – אשר "הופרחה לאוויר" באופן סתמי ועמום – וככל שהרשות מעוניינת לטעון זאת בנסיבות העניין, עליה לתמוך טענתה זו בנימוקים וראיות.

³¹ ראו: <http://mops.gov.il/About/InternalAuditorMain/Pages/SearchPublications.aspx>

³² ראו: <http://www.justice.gov.il/Units/SanegoriaZiborit/DohotRishmi/Pages/DohotRishmi.aspx>

³³ ראו: <http://www.themarker.com/news/1.3848352>

³⁴ ראו: <http://mof.gov.il/Sachar/EnforcementUnit/Pages/unit.aspx>

³⁵ הדוח עצמו לא פורסם באופן יזום אך פרטיו הופיעו במספר כתבות בתקשורת הכלכלית, למשל: בעיתון דה מרקר <http://www.themarker.com/news/health/1.2346058>; בעיתון כלכליסט

<http://www.calcalist.co.il/local/articles/0,7340,L-3633341,00.html>; ועוד.

³⁶ ראו: [http://www.ag.mof.gov.il/NR/rdonlyres/1EED77E6-EE3C-43DB-8495-](http://www.ag.mof.gov.il/NR/rdonlyres/1EED77E6-EE3C-43DB-8495-B5801ACF8990/0/PrizetReport.pdf)

[B5801ACF8990/0/PrizetReport.pdf](http://www.ag.mof.gov.il/NR/rdonlyres/1EED77E6-EE3C-43DB-8495-B5801ACF8990/0/PrizetReport.pdf)

³⁷ ראו: <http://mof.gov.il/ag/auditriskmanagement/documents/ovdeikablanrights-report.pdf>

110. העותרת תזכיר: (א) כי יש להניח כי הדוח מוכיח שאכן התקיימו הפרות של תנאי מניית הזהב, זאת לאור שתיקתו של המשיב והעמימות בה הוא נוקט; (ב) כי הדוח הונח על שולחנו של מנכ"ל המשיב לכל המאוחר בחודש אוגוסט 2016, אך עד היום לא ננקטה כל פעולה ולא דווח לציבור מה עולה מן הדוח; ו-(ג) כי מעמדת המשנה ליועמ"ש כפי שהובאה לעיל עולה כי פיקוח המשיב על מניות הזהב "דורש שיפור רב". קיבוץ עובדות אלה מעלה חשש כבד כי הרשות אינה מעוניינת "לבצע את תפקידה" (כלשון סעיף 9(ב)(1)) או "להוציא לפועל את מדיניותה" (כלשון ההחלטה) – בין היתר, כי הדבר יחשוף באיזו מידה הרשות כשלה בפיקוח על קיום תנאי מניית הזהב – והדבר אך מחזק את הצורך בחשיפת הדוח.

111. יפים לעניין זה דברים שנאמרו על ידי כב' השופטת ב. בר-זיו בפסק דינה בעניין בש"א (חיפה) 12504/00 שאול כרמלי נ' רשות הנמלים והרכבות (5.2.2001) (להלן: "עניין כרמלי"). בנדון שם, היה העותר עובד נמל אשר הגיש תלונה רשמית על כך שהוא מקופח בסידור העבודה הנערך בנמל על ידי ועד עובדי המשיבה; בעקבות תלונתו ערכה המשיבה חקירה ונערך דוח הסוקר את שיטת העבודה וממצאי התלונה – והעותר הגיש בקשה לעיין באותו דוח ביקורת. בקשתו נדחתה על יסוד סייגים שונים בחוק, ובין היתר סעיף 9(ב)(1). פסק הדין דחה טענה זו, באומרו:

"ברור לחלוטין כי במידה והדו"ח חושף ליקויים ואי סדרים בפעולות ועד העובדים ובכל שיטת סידור העבודה – כנטען על ידי המבקש בתלונתו – עשוי גילוי "לעורר הדים" ולגרום לדרישה לסילוק הליקויים ושינוי השיטה ואולם במצב דברים זה חובה על הרשות להביא את הדו"ח לידיעת כל הנוגעים בדבר (חובה ולא עניין של שיקול דעת) – אחרת היא נותנת ידה להנצחת אי סדרים וליקויים ופוגעת בעצם אושיות המינהל והסדר הציבורי.

סעיף קטן (1) מתייחס ל"שיבוש של התפקוד התקין" ובמידה ועל פי הדו"ח תפקוד הרשות הציבורית ממילא אינו תקין – ברור כי אין לתת יד להמשך המצב הקיים וגילוי הדו"ח לא רק שלא ישבש ניהול תקין אלא עשוי להביא להתקיימותו."

112. והדברים קל וחומר לענייננו – מקום בו הדוח אינו עוסק בסידורי עבודה בנמל (במלוא הכבוד לחשיבותו של נושא זה), כי אם בחשש להפרות מתמשכות המסכנות את האינטרסים החיוניים של אזרחי המדינה במשאבי טבע ייחודיים ויקרי ערך, ובתפקודו הלקוי לכאורה של המשיב בסוגיה זו. ברי, כי חשש פן תיחשף התנהלות בעייתית של המשיב 1 – איננו אמור לתמוך בעמדה לפיה יש להסתיר את הדוח מעיני הציבור, כי אם להפיץ.

113. אף אם תצביע הרשות על פגיעה כלשהי שצפויה להיגרם מפרסום הדוח – וכאמור היא לא עשתה כן – הרי שככל שהדוח מצביע על הפרות שסיכנו את האינטרסים החיוניים של הציבור במשאבי הטבע שלו, קיים אינטרס ציבורי רב בחשיפתו, הגובר על פגיעה אפשרית כנ"ל.

114. לאור האמור והמפורט לעיל, יש לדחות את נימוק הדחייה מכוח סעיף 9(ב)(1) לחוק.

4.3.2. סעיף 9(ב)(2) לחוק – מדיניות הנמצאת בשלבי עיצוב

115. הרשות מבקשת להסתמך על הסייג המנוי בסעיף 9(ב)(2) לחוק, הקובע כי היא אינה חייבת למסור:

"מידע על אודות מדיניות הנמצאת בשלבי עיצוב".

116. בהקשר זה, נטען בהחלטה כי:

"המידע המבוקש הוא עמדת אגף החשב הכללי בנוגע לפעולות החברה ביחס למניית הזהב של המדינה בחברה. המידע כולל, בין היתר, פירוט אודות התנהלותה הפיננסית והמסחרית של החברה. המידע הועבר למנכ"ל משרד האוצר שמרכז את הטיפול כאמור וטרם קיבל את החלטתו בנושא. מדובר במידע שעניינו מדיניות משרד האוצר ביחס להפרות לכאורה של מניית הזהב על ידי חברה [כך במקור; הח"מ] הנמצאת בשלבי עיצוב".

117. העותרת טען כי יש לדחות את טענת הרשות בעניין זה.

118. פסיקת בית המשפט העליון בעניין סעיף 9(ב)(2) קבעה כי מדובר ב"סייג שמהותו זמנית", אשר נועד למנוע חשיפת פרטים שהינם בבחינת "חצי מלאכה" (עניין גרמן, פסקה 15). **ברם, דוח הבדיקה שבנדון איננו מסמך "חצי אפוי"; מדובר במסמך העומד בפני עצמו.**

119. כמפורט לעיל בהרחבה, חשיבותו של דוח הבדיקה נובעת בראש ובראשונה מזכותו של הציבור על משאבי הטבע שהופקדו בידי כ"ל בתנאי שתקיים את תנאי המנייה. לכך מצטרף גם הטעם הנוגע לפיקוח הציבורי הנדרש על התנהלות המשיב – נוכח החשש, המבוסס, כי הפיקוח על קיום תנאי המנייה היה רשלני. **מאפיינים אלה של הדוח עומדים בפני עצמם, ומדגישים את ערכו כמסמך עצמאי ומוגמר, הראוי לעיון הציבור**; וזאת במנותק מן השאלה האם בכוונת הרשות לעשות בו שימוש לשם קבלת החלטה בנושא כלשהו.

120. **ודוק: עצם העובדה כי מסמך מסוים הונח "על שולחנו" של בעל תפקיד ברשות, אשר צפוי להתחשב באותו מסמך במסגרת קבלת החלטה או גיבוש מדיניות – אין בה, כשלעצמה, כדי להפוך את אותו מסמך ל"מדיניות הנמצאת בשלבי עיצוב"**. ברי כי בפני מקבל החלטה מונחים שלל מסמכים, השונים זה מזה באופיים ובמהותם; ועל כן, יש לבחון את מהות המסמך הספציפי. בענייננו, הדוח כאמור עומד בפני עצמו; וככזה – יש לגלותו לציבור.

121. לחלופין בלבד טען העותרת כי דוח הבדיקה מכיל – כפי שיש לשער, על פי הגיון הדברים – חלקים בעלי אופי שונה; החל מסקירות עובדתיות של נתונים, עבור בפרשנויות וניתוחים של אותן עובדות, וכלה בגיבוש מסקנות וחשיבה הלאה. **מכל מקום – ברי כי לא כל כולו של המידע שבידי הרשות מהותו "מדיניות הנמצאת בשלבי עיצוב", ובפרט לא החלק העובדתי בו**.

122. בעניין זה נאמר בעניין גרמן, פסקה 15 לפסק דינה של כב' הש' ארבל:

"[...] משנשלמה מלאכת עיצוב המדיניות, ברי כי אין סייג זה עומד עוד לרשות וקיים אינטרס ציבורי מובהק בגילוי מדיניות הרשות בפני הציבור. יחד עם זאת, ראוי לציין את עמדתו של פרופ' סגל הסבור כי גם בשלב של גיבוש מדיניות אין הסעיף צריך להתפרש כמסמך את הרשות שלא לגלות מידע עובדתי שנאסף בידיה לצורך גיבוש המדיניות, היות שדווקא חשיפתו של מידע זה עשויה למנוע מצב בו המדיניות תעוצב על בסיס מידע עובדתי שאינו מדויק (זאב סגל זכות הציבור לדעת באור חוק חופש המידע (2000) 200. להלן: סגל). כשלעצמי, אני סבורה כי יש בעמדה זו טעם רב. עם זאת, ייתכן ויהיו מקרים בהם יקומו טעמים טובים שלא למסור מידע עובדתי שכזה בשלב גיבוש המדיניות וההכרעה בעניין זה צריך שתתקבל בשים לב, בין היתר, למהות העניין, לאופיו של המידע

העובדתי בו מדובר ולאפשרות פגיעתו בצדדים שלישיים."

123. בהתאם לסעיף 11 לחוק, היה אפוא על הרשות לבחון את חלקיו וסוגיו השונים של המידע שהתבקש, ולהתייחס לכל אחד מהם במובחן, תוך מסירת כלל המידע אשר ללא ספק איננו חוסה תחת הסייג המנוי בסעיף 9(ב)(2) (כדוגמת מידע עובדתי). **הרשות לא עשתה כן.**

124. לאור האמור והמפורט לעיל, יש לדחות את נימוק הדחייה מכוח סעיף 9(ב)(2) לחוק; ולכל הפחות, ביחס לאותם חלקים מתוך המידע אשר בביורר אינם מגלמים "מדיניות בשלבי עיצוב".

4.3.3. סעיף 9(ב)(4) לחוק חופש המידע – מידע פנימי

125. הרשות מוסיפה ומנמקת את סירובה למסור את המידע המבוקש לידי העותרת בהסתמך על הוראות סעיף 9(ב)(4) לחוק, אשר לפיו רשות ציבורית אינה חייבת למסור:

"מידע בדבר דיונים פנימיים, תרשומות של התייעצויות פנימיות בין עובדי רשויות ציבוריות, חבריהן או יועציהן, או של דברים שנאמרו במסגרת תחקיר פנימי, וכן חוות דעת, טיוטה, עצה או המלצה, שניתנו לצורך קבלת החלטה, למעט התייעצויות הקבועות בדין".

126. בעניין זה טוענת הרשות – שוב, באופן לקוני ותמציתי – כי המידע המבוקש –

"הוא חוות דעת פנימית של אגף החשב הכללי שניתנה למנכ"ל משרד האוצר לצורך קבלת החלטתו בנושא".

127. העותרת טוען כי יש לדחות את נימוקי הרשות מכוח סעיף 9(ב)(4), כדלקמן:

128. ראשית, המידע המבוקש איננו בגדר "דיון פנימי" הזכאי לחיסיון. בעניין ע"מ 3300/11 מדינת ישראל - משרד הביטחון נ' גישה - מרכז לשמירה על הזכות לנוע (פורסם בבנב; 5.9.12) (להלן: "עניין גישה"), פס' 15 לפסק דינו של כב' השופט עמית, כי הרשות איננה יכולה לסרב למסירת המידע תוך הישענות בלעדית על האינטרס הכללי הקיים בשמירה על כנות הדיונים, שכן:

"סירוב כזה הופך הפועל את הסייגים, דוגמת הסייג שבסעיף 9(ב)(4) לחוק חופש המידע, לסייגים מוחלטים שאינם מאפשרים הפעלת שיקול דעת בכל מקרה נתון".

129. הרשות מחויבת אפוא להפעיל את שיקול דעתה בעניין זה בהליך דו שלבי:

"תחילה יש להכריע האם אמנם מדובר במידע מהסוג המנוי בסעיף, כמו טיוטה, הצעה, חוות דעת וכיו"ב. ככל שהתשובה על כך היא שלילית, אזי דין הבקשה לגילוי המידע להתקבל (בהעדר תחולה לאחד מבין יתר הסייגים הקבועים בחוק). ככל שהתשובה על כך היא בחיוב, אזי יש לבחון האם חרף היותו של המסמך בגדר טיוטה או חוות דעת, אי גילוי עולה בקנה אחד עם תכליתו של הסייג, תוך שאנו מביאים בחשבון את כלל השיקולים הרלוונטיים, לרבות השיקולים המפורטים בסעיף 10".

130. האם דוח ביקורת, שמטרתו לחשוף ליקויים ופגמים בהתנהלותו של גוף אשר יש לציבור אינטרס בהתנהלותו, צולח את השלב הראשון במבחן הדו-שלבי? התשובה לכך שלילית.

131. בעניין זה נקבע בע"מ 6013/04 מדינת ישראל, משרד התחבורה נ' חברת החדשות הישראלית בע"מ, פ"ד ס(4) 60, פס' 29-30 לפסק דינו של כב' השופט ריבלין:

"דוח הביקורת הפנימית הוא שונה. הביקורת באה לבחון אם הפעולות של הגוף הציבורי הן תקינות, חוקיות, יעילות ומועילות. היא באה לחשוף ליקויים ופגמים ולא אך להשיא עצה. לכך נפקות בהחלת סעיף 9(ב)(4) לחוק, שתכליתו העיקרית לאפשר מניעת גילוי של מידע מן הסוג הראשון, אך לאו דווקא של מידע מן הסוג השני. [...]"

132. נמצא, כי דוח ביקורת איננו מסמך שהסייג מכוח סעיף 9(ב)(4) נועד לחול עליו. ואכן, בעניין **כרמלי** (לעיל) דחה פסק הדין את טענת הרשות שם מכוח סעיף 9(ב)(4), באומרו:

"מעיון בדו"ח ניתן לקבוע בוודאות כי זה אינו נופל בגדר האמור בסעיף זה – הדו"ח מכיל ממצאי חקירה ברורים ומסקנות של חקירה שערכה הרשות ואינו כולל מידע על דיונים פנימיים, התייעצויות, חוות דעת או טיוטות."

133. זהו המצב, אל-נכון, בעניין הדוח המבוקש: זהו אינו "דיון פנימי"; זהו אינו "תרשומת התייעצות"; זהו אינו "תחקיר פנימי";³⁸ זהו אינו "פרוטוקול", סימפוזיון או סיעור מוחות; ואף לא "טיוטה". **מדובר בדוח סופי, שעניינו חשיפת כשלים וליקויים, המכיל ממצאי חקירה ומסקנות; וככזה – סעיף 9(ב)(4) אינו חל עליו, ויש לגלותו לציבור.**

134. **שנית, תכלית הסייג (חשש מפני "אפקט מצנן") – אינו מתקיים, והרשות אף לא טענה כן.** בעניין זה נאמר בעע"מ 9135/03 **המועצה להשכלה גבוהה נ' הוצאת עיתון הארץ**, פ"ד ס(4) 217 (להלן: **עניין "המועצה להשכלה גבוהה"**), פסקה 12 לפסק דינה של כב' השופטת חיות:

"הטעם המרכזי להצדקת הסייג למסירת מידע מן הסוג הנזכר בסעיף 9(ב)(4) לחוק נעוץ בחשש מן "האפקט המצנן" (Chilling effect), המתבטא ברתיעתם של חברי הרשות הציבורית ועובדיה לקיים דיונים כנים מקום שאין מובטח בו מעטה מסוים של חיסיון לדעות המוחלפות בתהליך קבלת ההחלטות."

135. לאור האמור, אף אם נניח כי המידע המבוקש צולח את המבחן הראשון במבחן הדו-שלבי (וכאמור, אין הדבר כן), הרי שלאור האמור בעניין **גישה** עדיין יש לבחון האם יש הצדקה להסתרת המידע, לאור תכליתו של הסייג; שכן אחרת נמצאנו הופכים את הסייג למוחלט.

136. **בעניינו, גילוי המסמך איננו כרוך ב"אפקט מצנן" כלשהו.** כאמור לעיל (בעניין סעיף 9(ב)(2)), דוח הבדיקה הוא מסמך העומד בפני עצמו וחשיפתו ראויה והכרחית ללא קשר להחלטה כלשהי העתידה להתקבל בעניינו. בנוסף, חלק מן הדוח עוסק, על פניו, בממצאים עובדתיים לחלוטין, הנוגעים לתאגיד מדווח הנסחר בבורסה ואשר חלות עליו חובות גילוי ושקיפות. **אין כל רלוונטיות אפוא לטענה מסוג "אפקט מצנן".** הרשות גם לא הוכיחה (ואף לא טענה!) כי יש חשש כזה, ולפיכך לא הרימה את הנטל החל עליה להוכיח כי יש לחרוג מעקרון גילוי המידע.

137. גם אם הייתה הרשות מצביעה על חשש כזה – וכאמור היא לא עשתה כן – **ניתן היה בקלות לרכז את החשש האמור, בין אם על ידי השחרת שם הכותב (או שמות הכותבים), כמו גם באמצעות השחרת חלקים מסוימים מתוך הדוח; אך סירוב הרשות היה גורף.**

³⁸ יודגש כי מושא הדוח איננו רשות ציבורית כי אם חברה מסחרית (העושה שימוש בנכסי ציבור) – ועל כן ברי כי זהו אינו "תחקיר פנימי" במובנו של הסעיף, העוסק בדיונים פנימיים ברשות.

138. שלישית, הרשות היא אשר חשפה את דבר קיומו של המידע. כמפורט בחלק העובדתי, לעותרת – אשר ערכה מיוזמתה בדיקה ראשונית בעניין אינדיקציות שונות להפרות תנאי המנייה – נמסר לראשונה על העובדה שנושא הפרות מניות הזהב מצוי בבדיקת הרשויות במסגרת מכתבו של המשנה ליועמ"ש מיום 7.1.16 (ולראשונה נמסר לה על העובדה שהדוח הוגש למנכ"ל המשיב, מתוך מכתבו של מר יובל רז מיום 28.8.16).

139. יפים לעניין זה דבריו של כב' השופט גולדברג בבג"ץ 2534/97 ח"כ יהב ואח' נ' פרקליטת המדינה ואח', פ"ד נא(3) 39 (פורסם בנבו; 15.6.97) (להלן: "עניין יהב")³⁹ – על פיו:

"אכן, אחד הסייגים לזכות העיון במסמכים המוחזקים בידי הרשויות הוא חיסוים של דיונים פנימיים או של תכתובות פנימיות בין אנשי הרשות, או בין רשויות השלטון. [...] אולם נקודת הכובד באיזון שבין האינטרסים זה, שעה שהרשות עצמה מגלה ברבים את דבר קיומם של הדיונים הפנימיים או התכתובות הפנימיות ואת תוכנם (או תמצית תוכנם). או אז, לא עומד עוד כל טעם לקיומו של הסייג האמור לזכות העיון, ונשמט הגיונו, שעליו עמדנו לעיל. פשיטא, כי אין הרשות יכולה להסתתר מאחורי תקנת הציבור, כשזו לא יוצאת נפגעת כלל. משלא קיים עוד הטעם שבשלו הוכר האינטרס הציבורי לאי-מתן פומבי לחוות-דעת פנימיות, חוזר הכלל הבסיסי על כנו, ולפיו מסמכי רשות הציבור פתוחים הם, כעיקרון, לפני מי שיש לו עניין לגיטימי בהם (ע"א 6926/93 מספנות ישראל בע"מ נ' חברת החשמל לישראל בע"מ ואח' [2], בעמ' 794-796 והאסמכתאות שם).

140. בנסיבות בהן הרשות היא אשר חשפה את דבר קיומו של המידע הפנימי – נקודת האיזון שבין האינטרסים "זזה", והאינטרס התומך באי חשיפת מסמכים פנימיים נחלש מיניה וביה.

141. רביעית, האינטרס הציבורי בגילוי המידע מכריע את האינטרס הנוגד. גם אם אכן יש מקום עקרוני לתחולת הסייג (וכאמור, הרשות לא הוכיחה זאת), הרי שבאיזון בינו לבין האינטרס הציבורי בחשיפת המידע, גובר אינטרס הגילוי.

142. לאור האמור והמפורט לעיל, יש לדחות את נימוק הדחייה מכוח סעיף 9(ב)(4) לחוק.

4.3.4. סעיף 9(ב)(6) לחוק – מידע שהוא סוד מסחרי או סוד מקצועי

143. הרשות מוסיפה וטוענת כי אין למסור את המידע, על יסוד הסייג המנוי בסעיף 9(ב)(6) לחוק, הקובע כי היא אינה חייבת למסור:

"מידע שהוא סוד מסחרי או סוד מקצועי או שהוא בעל ערך כלכלי, שפרסומו עלול לפגוע פגיעה ממשית בערכו, וכן מידע הנוגע לעניינים מסחריים או מקצועיים הקשורים לעסקיו של אדם, שגילוי עלול לפגוע פגיעה ממשית באינטרס מקצועי, מסחרי או כלכלי; למעט [...]".

144. בהקשר זה, נטען בהחלטה כי:

"המידע המבוקש כולל, כאמור, פירוט אודות התנהלותה הפיננסית והמסחרית של החברה. מידע זה מהווה סוד מסחרי מובהק של החברה והוא בעל ערך כלכלי רב לחברה. פרסומו של מידע זה עלול לפגוע פגיעה ממשית בערכו. בנוסף המידע נוגע לעניינים מסחריים הקשורים לעסקי

³⁹ פסק הדין בעניין יהב ניתן לפני חקיקת חוק חופש המידע, אך דבריו אלה של השופט גולדברג צוטטו בהסכמה גם לאחר חקיקתו, בין היתר בעניין גרמן (סעיף 15).

החברה. גילוי של המידע, בשים לב לכך שמדובר בחברה שנסחרת בבורסה לניירות ערך, עלול לפגוע פגיעה ממשית באינטרס מסחרי וכלכלי של החברה".

145. יצוין עוד כי סעיף 9(ב)6 – ויישומו בנוסח זהה לנוסח שצוטט זה עתה – שימש בפי הרשות גם כנימוק (היחיד) לדחיית המבוקש בסעיף 4.ב' לבקשת המידע (קרי, המסמכים הנוספים).

146. ראשית נזכיר שוב, כי בדרך הטבע, מורכב דוח הבדיקה מחלק עובדתי, הכולל נתונים ומידע, ומחלקים נוספים, הכוללים ניתוחים, פרשנויות ומסקנות. הסייג מכוח סעיף 9(ב)6 עשוי לחול רק על החלק העובדתי, הכולל נתונים ומידע, ולא על חלקי הדוח הנוספים. חרף זאת החילה הרשות את הסייג על המידע באופן גורף.

147. הרשות אף סתמה ולא פירשה מהו המידע – או סוג המידע – הכלול בדוח הבדיקה אשר עונה, לדידה, להגדרת "סוד מסחרי". כוללניות זו כשלעצמה מהווה פגם בהנמקת הסייג: הן משום שהתיאור העמום והכללי בהחלטת הרשות מקשה על העותרת להתמודד עם הטענה באופן מושכל; והן משום שהרשות לא הרימה את הנטל להוכיח כי הסייג הנטען מתקיים בענייננו.

148. לגופו של עניין, אין כל יסוד לטענות הרשות בעניין פגיעה בסוד מסחרי,⁴⁰ כדלהלן:

149. ראשית, אין ספק כי החלק העובדתי במידע המבוקש מכיל מידע פומבי רב. זאת, עקב העובדה כי אירועים שהתקיימו עשויה להקים טענה להפרת תנאי מניית הזהב הם מעצם טיבם אירועים משמעותיים ביותר בחיי החברה – לצד העובדה שכי"ל היא חברה ציבורית.

150. כדבריה של המלומדת (כתוארה אז) אגמון גונן, אשר צוטטו לעיל, תפקידה של מניית הזהב הוא לאפשר התערבות "בצמתים מרכזיים בחייה של החברה"; אכן, תנאי מניית הזהב בכי"ל עוסקים בהקניית זכויות בנכסים מהותיים של החברה, רכישה או אחזקה של מניות בשיעור משמעותי בחברה, וביצוע שינויים מבנים וארגוניים בחברה.

151. בענייננו, כי"ל היא חברה ציבורית, האמורה לדווח באופן שוטף על מגוון רחב של פעולות והחלטות, מכוח חובות הגילוי החלות עליה, ובכלל זאת –

"כל אירוע או ענין החורגים מעסקי התאגיד הרגילים בשל טיבם, היקפם או תוצאתם האפשרית, ואשר יש להם או עשויה להיות להם השפעה מהותית על התאגיד, וכן בדבר כל אירוע או ענין שיש בהם כדי להשפיע באופן משמעותי על מחיר ניירות הערך של התאגיד".⁴¹

152. נציב שלוש עובדות אלו לצד זו – העובדה כי מדובר בחברה ציבורית, החייבת בדיווח על כל עניין מהותי; העובדה כי תנאי מניית הזהב מתייחסים מטיבם לחובת דיווח על אירועים מהותיים בחיי החברה; והעובדה כי מאז שנת 2002 לא הגישה החברה ולו בקשת אישור אחת – ונמצא כי דוח הבדיקה בעניין הפרות החברה חייב להכיל מידע פומבי רב – ואין תוחלת לניסיון להחסות את כולו בטענת "סוד מסחרי".

⁴⁰ למען נוחות הקריאה, נכנה להלן בחלק זה את סוגי המידע הנכללים ברישא של סעיף 9(ב)6 לחוק כ"סוד מסחרי", אולם כוונתנו תהא אף ל"סוד מקצועי" או ל"מידע בעל ערך כלכלי".

⁴¹ סעיף 36(א) לתקנות ניירות ערך (דוחות תקופתיים ומיידיים), תשי"ל-1970.

153. יודגש, למען הזהירות, כי אף אם זכות העיון של הרשות רחבה יחסית, כזכותו של דירקטור בחברה – הרי שזכות השימוש במידע מצומצמת יחסית – שכן, בהתאם לסעיף 8(ב)4 לתנאי מניית הזהב, הרשות זכאית לעשות שימוש במידע רק לשם הפעלת זכויותיה על פי תנאי מניית הזהב, לצורך שמירה על העניינים החיוניים של המדינה; ועל כן, אף אם מכוח זכות העיון שהוקנתה לה, יש לרשות זכות לקבל מסמכים שונים שנוגעים לליבת עיסוקיה ופיתוחיה של החברה (ובכלל זאת: מסמכים המכילים מידע פנימי וסודות מסחריים) – דוח הבדיקה אינו עשוי לכלול את כלל המידע שלרשות יש זכות לעיין בו; כי אם רק מידע שיש לו נגיעה לטענות בדבר הפרת תנאי מניית הזהב.

154. אין ולא יכול להיות יסוד לטענה לפיה המידע המבוקש, כולו, נופל בגדר "סוד מסחרי" – ויש לדחות אפוא נימוק זה.

155. שנית, הטענה מכוח הסייג נטענה בעלמא: הכלל היסודי בעניין טענה לפגיעה כלכלית (טענות מסוג סוד מסחרי או פגיעה באינטרס כלכלי), קובע כי טענה מסוג זה איננה יכולה להיטען בעלמא, והטוען אותה נדרש לשכנע כי מדובר בסוד מסחרי ובדבר הפגיעה הצפויה בו.

156. כך, בפסק דין מן העת האחרונה (עת"מ (מינהליים י-ם) 59643-11-15 בר - עידן ייצור ופיתוח בע"מ נ' מדינת ישראל - המשרד להגנת הסביבה (פורסם בנבו, 19.09.2016)) צוין בעניין זה, בהתבסס על פסיקת בית המשפט העליון, כי:

"[...] נקבע שבכדי להוכיח את קיומו של סוד מסחרי, לא די באמירה כללית בדבר הפגיעה המסחרית – כלכלית הצפויה לטוען לפגיעה מפרסום המסמכים (עת"מ (ת"א) 1637/03 מיכאל גולן נ' רשות שדות התעופה עמ' 955 (06.02.2005) [פורסם בנבו]), ויש להציג הסבר קונקרטי וראיות משכנעות מדוע מדובר בסוד מסחרי ומהי הפגיעה הצפויה (ע"א 6576/01 החברה לייזום מיסודה של סי.פי.אם. בע"מ נ' אמיר לירן פסקה 7 (08.08.2002) [פורסם בנבו]).

157. על פי לשונו של הסייג הקבוע בסעיף 9(ב)6, הרשות נדרשת להצביע על קיומו של פוטנציאל לפגיעה ממשית בסוד או אינטרס מסחרי מוגן. ברם, נוסח ההחלטה גנרי לחלוטין, וטוען באופן לקוני וכוללני כי המידע כולל "פירוט אודות התנהלותה הפיננסית והמסחרית של החברה" וכן "נוגע לעניינים מסחריים הקשורים לעסקי החברה". אין כאן לא הסבר בנוגע למהותו של הסוד או האינטרס המסחרי, וגם לא הסבר בדבר הפגיעה הנטענת הצפויה.

158. הדברים מקבלים משנה תוקף בזוכרנו כי החברה מפרסמת באופן שוטף מידע רב על אודות "התנהלותה הפיננסית והמסחרית" כמו גם על "עניינים מסחריים" הקשורים לעסקיה. הרשות לא הבהירה מה היחס מה היחס בין מידע רב זה, המפורסם על ידי החברה, לבין המידע שגילויו סורב ואשר תואר באופן הכוללני לעיל – והדבר מחליש את טענת הרשות ואת תחולת הסייג.

159. שלישית, בעניינו עסקינן במידע שהרשות זכאית לקבל מכוח דין, והדבר גורע מתחולת הסייג: בפסק דינו של כב' השופט דנציגר בע"מ 10845/06 שידורי קשת בע"מ נ' הרשות השניה לטלוויזיה ורדיו (11.11.08; פורסם בנבו) (להלן: "עניין שידורי קשת"), פסקאות 71-69, מצוינות שתי תכליות אותן ניתן למנות כעומדות ביסוד סעיף 9(ב)6: האחת, הפגיעה שעלולה להיגרם לבעל המידע עקב גילוי המידע; והשנייה, המבוססת על סעיף מקביל בחוק האמריקאי –

"החשש כי חשיפה של מידע סודי של גופים פרטיים עלולה לגרום להיעדר שיתוף פעולה עתידי של גופים פרטיים עם רשויות השלטון, באופן שיפגע בתפקודן של הרשויות הציבוריות".

160. בחינת שתי התכליות האמורות בענייננו, מעלה כי אין כל מקום להחיל את הסייג בנסיבות העניין: התכלית הראשונה, הנוגעת לפגיעה שעשויה להיגרם לבעל הסוד המסחרי – נטענה באופן סתמי ולקוני, כמפורט לעיל, ולפיכך הנטל הדרוש לביסוס הסייג כלל לא הורם. התכלית השנייה, שעניינה הבטחת שיתוף פעולה עתידי של גופים פרטיים עם רשויות השלטון – איננה רלוונטית בנסיבות העניין, מקום בו אין מדובר במידע שהגיע לידי הרשות הודות לטוב ליבה של החברה המסחרית ולרצונה לשתף פעולה עם הרשות – כי אם מידע שהרשות זכאית לקבלו על פי דין, מכוח זכות העיון שמקנה לה מניית הזהב.⁴²

161. מקום בו אין כל חשש כי החברה תחדל מ"שיתוף פעולה עתידי" עם רשויות השלטון – תכלית הסייג איננה מתקיימת, ולפיכך לא הוכח כי יש לחרוג מהכלל העקרוני: גילוי המידע.

162. רביעית, האינטרס הציבורי בגילוי המידע גובר על האינטרס השל החברה בסודיות המידע. בעניין שידורי קשת פורטו השיקולים אותם יש לאזן "איזון אופקיי" אל מול זכות הקניין העומדת ביסוד הסייג מכוח סעיף 9(ב)(6).⁴³ בראשם צוינו השיקולים הנוגעים לאינטרס הציבורי שבחשיפת פעולת הרשויות הציבוריות בפני הציבור; לזכות הציבור לדעת; ולצורך בפיקוח ציבורי על הרשות; וצוין כי –

"השיקול המרכזי אשר אמור להנחות את הרשות בהחלטתה האם למסור מידע שהיא אינה חייבת למסור לפי סעיף 9(ב) לחוק חופש המידע הוא העניין הציבורי שבגילוי המידע".

163. בענייננו, גם אם הייתה הרשות מרימה את הנטל להוכיח כי המידע המבוקש חוסה, מתחילתו ועד סופו, תחת הגנת הסוד המסחרי – וכאמור, היא לא עשתה כן – מדובר במידע אשר נמסר לרשות לפי הזכויות שמקנות לה כשליחת הציבור מכוח מניית הזהב, ובמידע שיש בו כדי להשליך על האינטרסים החיוניים של הציבור עליהם מגנה נועדה מניית הזהב להגן.

164. העותרת תטען כי בנסיבות אלו, וגם תחת ההנחה (הבעייתית) כי המידע כולו מהווה סוד מסחרי – הרי שנוכח חומרת הדברים והשלכותיהן של הפרות תנאי מניית הזהב על זכויותיו של הציבור במשאבי הטבע שלו, יש לקבוע כי האינטרס של החברה בהסתרת המידע נדחה מפני האינטרס הציבורי בגילוי המידע, שהוא כאמור השיקול המרכזי שיש לשקול במסגרת בקשת חופש מידע.

165. לאור האמור והמפורט לעיל, יש לדחות את נימוק הדחייה מכוח סעיף 9(ב)(6) לחוק.

4.3.5. סעיף 9(ב)(7) לחוק – מידע שאי גילוי היה תנאי למסירתו

166. הרשות מבקשת להסתמך על הסייג בסעיף 9(ב)(7) לחוק, הקובע כי היא אינה חייבת למסור:

⁴² בעניין זה – האופן שבו הגיע המידע לידי הרשות, מכוח מניית הזהב – נרחיב להלן, הן בהמשך חלק זה (הדן בסעיף 9(ב)(6)) והן בחלק הבא, הדן בסייג מכוח סעיף 9(ב)(7).

⁴³ יצוין כי בנסיבות העניין שם לא הייתה מחלוקת בדבר היות המידע שבמחלוקת בגדר "סוד מסחרי" – בשונה מענייננו – ובהקשר זה נסב הדיון שם על האינטרסים הנוגדים אשר למולם יש לערוך איזון.

"מידע שהגיע לידי הרשות הציבורית, שאי-גילוי היה תנאי למסירתו, או שגילוי עלול לפגוע בהמשך קבלת המידע".

167. בעניין זה טוענת הרשות כי :

"המידע המבוקש כולל מידע שלא היה ברשות משרד האוצר והגיע לידי המשרד בכפוף להתחייבות המשרד בפני החברה שהמידע שיועבר למשרד על ידי החברה יישמר בסודיות, וזאת בשים לב לסודות המסחריים שכלולים במידע שהועבר"

168. העותרת טוען כי יש לדחות את הנימוק מכוח סעיף 9(ב)(7), כדלקמן :

169. **ראשית**, הרשות כרכה את הנימוק מכוח סעיף 9(ב)(7) - התחייבותה הנטענת של הרשות לסודיות המידע בנימוק מכוח סעיף 9(ב)(6) - קיומם הנטען של סודות מסחריים במידע. כמפורט בחלק הקודם, העותרת הפריכה את הטענה לפיה דוח הבדיקה מכיל סודות מסחריים בלשהם (לא כל שכן : מכיל רק סודות מסחריים) – ולפיכך תטען העותרת כי כשם שיש לדחות את טענת הרשות מכוח סעיף 9(ב)(6), יש לדחות מיניה וביה אף את טענתה מכוח סעיף 9(ב)(7).

170. **שנית**, על פי הרשות עצמה רק חלק מן המידע חוסה תחת החרג של סעיף 9(ב)(7) לחוק – שכן לדבריה, "המידע המבוקש כולל מידע שלא היה ברשות משרד האוצר [...]" (ולא : "המידע המבוקש הינו מידע שלא היה ברשות משרד האוצר") – ואם כך הדבר, יכולה הרשות למסור את המידע באופן חלקי, תוך השמטה של אותו "חלק" מן המידע – כמצוות סעיף 11 לחוק.

171. **שלישית**, העותרת תוסיף ותטען כי יש לדחות את הנימוק מכוח סעיף 9(ב)(7) גם אם ייקבע כי הוא עומד בפני עצמו ; באשר סעיף 9(ב)(7) לא נועד כלל להגן על מסירת מידע שהגיע לידי הרשות מכוח זכותה או סמכותה לפי דין, אלא רק על מסירת מידע שהגיע לידי הרשות מרצונו החופשי של המוסר.

172. הבנה זו עולה מעצם לשונו של הסעיף – אשר מורה כי מדובר על מוסר מידע אשר הייתה לו הפריבילגיה להתנות בתנאים את מסירת המידע לרשות, או שיש לו את הפריבילגיה להימנע בעתיד ממסירת מידע לרשות. הדבר אף עולה, ביתר שאת, מלשון דברי ההסבר לסעיף הרלוונטי בהצעת חוק חופש המידע, התשנ"ז-1997 :

"מידע שהגיע לידי הרשות הציבורית מרצונו החופשי של המוסר, או שאי גילוי היה תנאי למסירתו או שגילוי עלול לפגוע בהמשך קבלת המידע – רשאית הרשות שלא למסרו למבקש. לגבי מידע מסוג זה אין כל צורך להוכיח פגיעה בערכו הכלכלי או העסקי של המידע, ודי בכך שהתקיימו יחסי אמון בין המוסר לבין הרשות, או שהגילוי עלול לפגוע בהמשך קבלת המידע על ידי הרשות, עניין הנחשב כבעל חשיבות ציבורית רבה".

173. כאמור לעיל, זכותה של הרשות לקבל מסמכים מהחברה מעוגנת בתנאי מניית הזהב, והיא זכות מתמשכת החלה בכל עת, וללא קשר לחיבור דוח כזה או אחר. קרי: החברה איננה "מתנדבת" למסור לרשות מידע, ולפיכך איננה יכולה להתנות תנאים ולהציב דרישות כתנאי למסירת המידע. מטל גם החשש כי החברה תימנע מהמשך מסירת מידע לידי הרשות : כשם שהמידע שנמסר עד כה נמסר מכוח דין, כך ימשיך המידע להימסר גם הלאה.

174. לא למותר לציין כי כאשר התבקש מידע בעניין הליכי הבוררות (כדלעיל), המשיב לא הסתתר מאחורי הסייג של סעיף 9(ב)(7) – על אף שלכאורה ניתן היה לטעון כי הליכי בוררות כוללים התחייבות מכללא לסודיות – אלא הבין כי מדובר במידע ציבורי ותמך במסירת המידע.

175. לבסוף יצוין כי הרשות אף לא טרחה להוכיח בראיות בלשהן כי הוצב "תנאי" מן הסוג הנטען ביחס למידע שהתבקש, ולפיכך לא הרימה את הנטל להוכיח כי הסייג האמור מתקיים.

176. לאור האמור והמפורט לעיל, יש לדחות את נימוק הדחייה מכוח סעיף 9(ב)(7) לחוק.

4.4 טענות משפטיות כלליות

4.4.1 האינטרס הציבורי בגילוי המידע גובר

177. כמפורט לעיל, דוח הבדיקה (והמסמכים הנלווים לו) בעניין הפרות לכאורה של תנאי מניית הזהב, עוסקים בנושאים בעל חשיבות ציבורית עליונה: האופן שבו מנוהלים משאבי הטבע של מדינת ישראל; שמירת האינטרסים החיוניים של הציבור; פיקוח המשיב על קיום תנאי מניית הזהב, בהתאם לסמכותו; והחלטה בדבר הותרת זיכיון ים המלח בידי החברה.

178. בכל מקרה ומקרה נדרשת הרשות לאזן בין התכליות המצדדות באי גילוי המידע, ובין התכלית המרכזית של חוק חופש המידע – שקיפות וגילוי המידע כזכות אזרחית מרכזית. בעניין המועצה להשכלה גבוהה (פסקה 24) נקבע כי:

"על הרשות לשקול את חשיבותו הציבורית של הנושא הקונקרטי שעליו נסב הדיון הפנימי מושא בקשת המידע, וגם בהקשר זה מותר להניח כי קיים יחס ישר בין מידת החשיבות הציבורית של הנושא שעמד לדיון ובין עוצמתו של האינטרס הציבורי שבחשיפת המידע הנוגע אליו."

179. העותרת טענה אפוא כי אף אם מי מנימוקי הסירוב שהציגה הרשות לא יידחה לאור טענות העותרת בחלק הקודם – הרי שלאור האינטרס הציבורי הגדול בגילוי המידע, יש לקבוע כי באיזון בין אינטרס זה לבין האינטרסים העומדים ביסוד נימוקי הסירוב שהציגה הרשות, ידו של האינטרס הציבורי בגילוי המידע תהא על העליונה.

4.4.2 סירוב הרשות למסור את המידע לוקה בחוסר סבירות; וגם אם הסירוב מצוי במתחם

הסבירות, זכאי בית המשפט להכריע כנגד עמדת הרשות, נוכח העניין הציבורי במידע

180. בעניין המועצה להשכלה גבוהה (פסקה 22) צוין כי:

"רשות ציבורית המתבקשת למסור מידע באחד העניינים שבנוגע אליהם חל איזה מן הסייגים שבסעיפים 8 או 9 לחוק חופש המידע, צריכה לטפל בבקשה זו על פי כללי המשפט המינהלי שבהם היא מחויבת בכל פעולותיה. אחד הכללים החשובים בהקשר זה קובע כי על רשות ציבורית להפעיל את שיקול הדעת המסור לה בסבירות."

181. העותרת תוסיף ותטען כי לאור האמור והמפורט לעיל, סירובה של הרשות למסור את המידע חורג ממבחני הסבירות החלים על כל פעולותיה של הרשות, והדבר מהווה טעם נוסף, ועצמאי, לביטול החלטתה שלא למסור את המידע.

182. העותרת תוסיף ותדגיש, כי סעיף 17 לחוק חופש המידע מעניק לבית המשפט **סמכות שיקול דעת רחבה**, החורגת מתחום שיקול דעתו הרגיל של בית המשפט בבואו לבחון החלטות מנהליות. בעניין זה נקבע בספרו של המלומד סגל (זכות הציבור לדעת באור חוק חופש המידע (ההוצאה לאור של לשכת עורכי הדין, 2000)), בעמ' 251-252:

"סעיף 17(ד) קורא, כניסוחו, לבית המשפט להמיר את שיקול דעת הרשות הציבורית בשיקול דעתו שלו, ככל שייראה בעיניו. הביקורת השיפוטית כאן פותחת שער לדיון מחודש (de novo) בהחלטת הרשות הציבורית בעניין מידע. זאת, מבלי לייחס, אף בנקודת המוצא של הדיון, משקל מיוחד לעמדת הרשות הציבורית. חזקת החוקיות של פעולת הרשות הציבורית אינה קיימת כאן. לבית המשפט סמכות ביקורת שיפוטית, שהיא רחבה ביותר בהיקפה."

183. דבריו של המלומד סגל זכו לחיזוק בין היתר בפסק דינו של בית המשפט העליון בעניין **שידורי קשת**, בפסקה 64 לפסק דינו של כב' השופט דנציגר, לפיה: "**למעשה, סעיף 17(ד) מאפשר לבית המשפט להחליף את שיקול דעתה של הרשות בשיקול דעתו שלו**" על אף הוראות סעיף 9". וראו דברי כב' השופט (בדימוס) י. זמיר, במאמרו "ביקורת בית המשפט על החלטות מינהליות בדרך של דיון מקורי", **משפט וצבא** כא (ינואר 2015), בעמ' 12:

"יש לשים לב: מסעיף 17 לחוק משתמע באופן ברור כי בית המשפט רשאי להורות על מסירת המידע, בניגוד להחלטת הרשות, גם בהיעדר טענה שהחלטת הרשות נגועה בפגם משפטי. למשל, גם אם הרשות שקלה רק שיקולים ענייניים, והסירוב למסור מידע אינו חורג ממיתחם הסבירות, עדיין בית המשפט עשוי לומר כי לדעתו ראוי למסור את המידע בגלל העניין הציבורי."

184. מן הדברים עולה תמונה ברורה: בבואו לדון בעתירה לפי חוק חופש המידע, נתן המחוקק ביד בית המשפט הדין בעתירה כלי רב עוצמה וסמכויות רחבות, באופן המאפשר לו להמיר את שיקול דעת הרשות בשיקול דעתו שלו, ולהורות על מסירת מידע במידה שהאינטרס הציבורי מצדיק זאת – והכל, גם אם סירוב הרשות למסור נסמך על מי מן הנימוקים המפורטים בחוק.

5. סיכום

185. **ביסוד בקשת המידע עומד אינטרס ציבורי מן המדרגה הראשונה**: חשיפת דו"ח שעניינו הפרות לכאורה של תנאי מניית הזהב על ידי חברת כ"ל, לאחר שהתברר כי מזה כחמש עשרה שנה נמנעת החברה מלדווח למדינה על החלטות, עסקאות וצעדים מהותיים, ואף החלה במהלך אסטרטגי להעברת מוקד פעילותה לחו"ל – והכל תוך שמשרד האוצר, האמור לפקח על קיום תנאי המנייה, אינו מפקח באופן מיטבי על הנושא. חשיפת הדוח הינה שלב ראשון, והכרחי, לצורך עמידת הציבור על זכויותיו בקשר עם הפרות האמורות ואופן הטיפול בהן.

186. עוצמתו של האינטרס הציבורי מקבלת משנה תוקף בשים לב לעובדה שכל עושה שימוש במשאב **ציבורי** להפקת רווחים, וקיבלה מן המדינה את הרשות לעשות כן רק תחת תנאי מניית הזהב – במטרה להבטיח את שמירת האינטרסים החיוניים של המדינה ולהותיר למדינה זכות וטו על מהלכים משמעותיים בחיי החברה.

187. כאמור וכמפורט לעיל, יש לדחות את נימוקי הסירוב שהעלו המשיבים במסגרת החלטתם, ולהורות על מסירת המידע המבוקש לידי העותרת – הן לאחר שהופרכו על ידי העותרת לגופם; והן על יסוד עקרון העל הקובע כי המידע שבידי הרשות – של הציבור הוא, ועל יסוד האינטרס הציבורי הגלום בגילוי המידע.

188. על יסוד האמור והמפורט לעיל, מתבקש בית-המשפט הנכבד לתת צו כמבוקש ברישא לעתירה זו, המחייב את המשיב למסור לעותרת את המידע המבוקש ללא דיחוי נוסף.

189. במסגרת זו יתבקש בית המשפט הנכבד לעשות שימוש בין היתר גם בסמכותו לפי סעיף 17(ד) לחוק חופש המידע, המאפשר להורות על מסירת המידע גם בהתקיים מי מהסייגים המנויים בסעיף 9 לחוק. לחלופין בלבד, יתבקש בית המשפט הנכבד להורות לרשות למסור את המידע בהתאם להוראות סעיף 11 לחוק, קרי, ככל שהדבר רלוונטי, בהשמטות, בשינויים או בתנאים.

190. עוד תבקש העותרת מבית המשפט הנכבד לחייב את המשיבים בהוצאותיה, לרבות שכ"ט עו"ד כדין – וזאת בשים לב להתעלמותו המוחלטת של המשיב מבקשת המידע של העותרת, אשר לצערה של העותרת מהווה דפוס חוזר בהתנהלות המשיב, ואשר אילצה את העותרת להגיש את העתירה, ובשים לב לעובדה כי רק עקב הגשת העתירה, ואחריה, מצא המשיב לנכון להשיב לבקשת המידע.

191. עתירה זו נתמכת בתצהירו של מר אלי סולם, מנכ"ל התנועה למען איכות השלטון.⁴⁴

192. מן הדין ומן הצדק להיעתר לעתירה זו.

ירושלים, י"ח אייר תשע"ז (14.5.2017)

איתמר שחר, עו"ד

נילי אבן-חן, עו"ד

צרויה מידד-לוזון, עו"ד

ב"כ העותרת

⁴⁴ עתירה זו נכתבה בסיועה של גב' גל קויתני, רכזת במחלקה לכלכלה ומחקר בתנועה למען איכות השלטון.

התנועה למען איכות השלטון בישראל (ע"ר) 580178697
ע"י ב"כ עוה"ד אליעד שרגא ו/או צרויה מידד-לוזון ו/או נילי אבן-חן ו/או
דניאל דושניצקי ו/או תומר נאור ו/או יעל קריב-טייטלבוים ו/או שני בראון
ו/או טליה יהודה ו/או איתמר שחר

מרח' יפו 208 ירושלים
ת.ד. 4207 ירושלים 91043
טל': 02-5000073 ; פקס: 02-5000076

העותרת

- נגד -

1. **מדינת ישראל – משרד האוצר**
2. **הממונה על פניות הציבור וחוק חופש המידע במשרד האוצר**
שניהם ע"י פרקליטות המדינה
מרח' צלאח-א-דין 29, ירושלים
טל': 02-6466590 ; פקס': 02-6467011

המשיבים

תצהיר

אני הח"מ אלי סולם, מס' זהות 055095574, לאחר שהוזהרתי כי עלי לומר את האמת כולה ואת האמת בלבד, וכי אם לא אעשה כן אהיה צפויה לעונשים הקבועים בחוק, מצהיר בזה לאמור:

1. אני מכהן כמנכ"ל העותרת, ועושה תצהירי זה לתמיכה בעתירה ולאימות האמור בה.
2. העובדות המפורטות בעתירה זו נכונות לפי מיטב ידיעתי ואמונותי
3. זה שמי, זו חתימתי, ותוכן תצהירי – אמת.

אלי סולם, המצהיר

אישור

אני החתום מטה איתמר שחר, עורך דין, מאשר בזה כי ביום 14.5.17 הופיע בפניי אלי סולם, המוכר לי אישית, ולאחר שהוזהרתי כי עליו לומר את האמת כולה ואת האמת בלבד, וכי יהיה צפוי לעונשים הקבועים בחוק אם לא יעשה כן, אישר נכונות הצהרתו דלעיל וחתם עליה בפני.

איתמר שחר, עו"ד

נספח 3

פרוטוקול הדיון בעתירה

הראשונה מיום 19.7.17

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

19 יולי 2017

עת"מ 17-02-21553 התנועה למען איכות השלטון
בישראל נ' משרד האוצר/המשרד הראשי ואח'

לפני כבוד השופט אלי אברבנאל

התנועה למען איכות השלטון בישראל

העותרת

נגד

1. משרד האוצר/המשרד הראשי
2. הממונה על חופש המידע במשרד האוצר

המשיבים

1
2
3
4
5
6
7
8
9

נוכחים:

ב"כ העותרת – עו"ד איתמר שחר ועו"ד נילי אבן חן
ב"כ המשיבים – עו"ד פונקלשטיין
נוכחים עו"ד דוד קופל, ממשרד האוצר לשכה משפטית
וסן החשב הכללי יובל רז

10
11
12

פרוטוקול

13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32

ב"כ העותרת: אסביר את החשיבות שאנו רואים במידע. עד שנת 2002 החברה הגישה לא פעם ולא פעמיים ולא עשר פעמים, בקשות לאישור לפי תנאי מניית הזהב, וביום בהיר אחד לא רק שזה נפסק, אלא שמאז אנו רואים שהחברה מצהירה שהיא הופכת לחברה גלובלית, מעבירה ייצור לחו"ל, היא מתחילה שיתופי פעולה מעבר לים וכו'. לא מדובר בהפרות של תנאי המניה לכאורה, אלא בכשל בפיקוח, כאשר חולפות מעל עשר שנים שבהן לא מוגשת הבקשה, ומשרד האוצר לכאורה לא עושה עם זה שום דבר. הסיבה שחשוב לציבור לקבל את המסמך, היא כדי לפקח על משרד האוצר, ולדעת מה נעשה בנכסים שהם בסופו של דבר נכסי ציבור.

בתשובת המדינה ראינו תיזה שאנו לא מסכימים לה. זה התבטא בעירוב של כמה סייגים בחוק, כאשר עמדתנו נכון להתייחס לכל סייג בנפרד ולבדוק את המבחנים שלו ולדעתי זה לא נעשה. תשובת המדינה מבוססת על העמדה שכבודה של החשבת הכללית לשעבר במקומו מונח, אבל עכשיו הדוח יושב על שולחנו של מנכ"ל משרד האוצר ומחכים לקבלת החלטה. אנחנו מחכים בין שנה לשנה וחצי. אנו רואים את זה שונה לחלוטין. אגף החשב הכללי במשרד האוצר הוא הגורם המופקד על נכסי המדינה. מניית הזהב היא נכס המדינה ואין על כך מחלוקת. מאחר והחשב הכללי הוא הגורם הבכיר ברשות המבצעת שאחראי על הנושא הזה, כותב את עמדתו, הוא בודק את הממצאים והעובדות, ומגיש את הכל בדוח, אנחנו כבר לא נמצאים בשלב גיבוש מדיניות, ולא בשלב של החלפת דעות. אף אחד לא טוען שאנו מחכים לחוות דעת מקבילה של גורם זהה ברמתו ובסמכותו. הגורם הבכיר ביותר נתן את עמדתו ובחן את הנתונים והגיש אותם. מאז הדבר נקבר. לדעתי בוודאי לא מדובר במסמך פנימי.

גוף ההחלטות המינהליות בדומה לגוף הפסיקה, כמו בצל, שכבות על גבי שכבות, מישהו בוחן ומביע את עמדתו וכותב את זה, לאחר מכן מישהו אחר יבחן את הרקע ואת הדברים שנכתבו, יקבל על סמך זה החלטה, וכן הלאה. אם כל פעם שיש לנו מסמך שהוא סופי על ידי הדרג המוסמך במדינה והביע

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

19 יולי 2017

עת"מ 17-02-21553 התנועה למען איכות השלטון
בישראל נ' משרד האוצר/המשרד הראשי ואח'

1 את עמדתו המקצועית. אנחנו לא חושבים בשום צורה שמנכ"ל משרד האוצר הוא דרג בכיר יותר
2 מבחינת הכרעה לעניין מניית הזהב או נכסי המדינה בכלל. סמכויותיו של מנכ"ל המשרד כוללות דרג
3 מנהל מתכלל בין האגפים השונים. עניין זה נבחן היום בוועדה. ספציפית לגבי נכסי המדינה, קיבלנו
4 את חוות הדעת המקצועית של הגורם העליון מבחינת הרשות המבצעת. האם יקחו את הדבר ויחליטו
5 לא לעשות איתו כלום, או יחליטו לעשות כך או אחרת, זאת שאלה אחרת מאשר שאלת בחינת הדוח.
6 מה שכתבנו בעתירה ובעיקרי הטיעון, הדוח עצמו מורכב מכמה חלקים. יש חלק עובדתי ויש חלק של
7 ניתוח משפטי וכן הלאה, ויש חלק של המלצות, חוות דעת והחלטות. לא יכולה להיות סיבה להחסות
8 את הדוח לחלוטין. מבחינתנו הדוח כשלעצמו הוא לא חצי אפוי, אלא ההחלטה.
9 לגבי החלק העובדתי, אני חושב שככל שניתן להשאיר 80 אחוז מהדוח ולהשאיר את העובדות ששובצו
10 בו, שהן נוגעות לחברה ציבורית, להפרות של תנאי מניית זהב, כאשר שהתנאים עוסקים בעניינים
11 חשובים. יש משמעות לראות אילו מן העובדות מופיעות בדוח.
12 לשאלת בית המשפט, מדוע כימיקלים ישראל לא צורפה, אני משיב שאנחנו לא יודעים איך נראה הדוח
13 ומה כלול בו. אנחנו יודעים שייתכן וניתן למסור את הדוח בצורה מושחרת, תוכן שלא עלול לפגוע
14 בסודות, ולכן אנחנו לא הרגשנו, בוודאי לא בעתירה המקורית שעסקה בחוסר מענה, אבל גם בשלב
15 שקיבלנו את התשובה, לא חשבנו שצריך לעשות זאת. אציין שלפי סעיף 17 אין הכרח לפעול בדרך של
16 צירוף משיב.
17 לגבי סעיף 3 לתשובת המשיב הדבר לא קיים ולכן לא כללנו אותה בהודעה המתוקנת. לגבי סעיף 2
18 המסמכים שנמצאים בידי הרשות מלבד הדוח שנוגעים בהפרות בהחלט מידע שראוי שיחשף.
19 לגבי סעיף 4ב9 למעה אם נתייחס לדו"ח כמידע פנימי, המשמעות מבלי שהדבר נאמר שגם לאחר
20 שתתקבל החלטה, הסעיף הזה ימשיך לחול. לעמדתנו מדובר באבסורד, עמדת החשב הכללי ביחס
21 להחלטת המדינה לגבי א ותם נכסים. אנו הופכים את הסעד הזה למוחלט, לאט רואים שום אפשרות
22 להחיל דבר כזה לגבי ביקורת. הם משקפים מציאות. גם נכון שבעל האינטרס יכיר אותו, וגם יש לזה
23 חשיבות מבחינת הפיקוח על הרשות.
24 לגבי הטענה של סוד מסחרי, נאמר בתשובה, העלינו את הטענה שהטענה נטענה בעלמה, אין טעם
25 להיכנס לדקויות מאחר וברור שחשיפת הדו"ח תוביל לירידה בערך המניות. ואנחנו תמהים על הטיעון
26 הזה, כמו שרשות ניירות ערך תגיע לחברה ציבורית ותאמר לה הפרתם את חובותיכם ופגעתם בבעלי
27 המניות, אני מטילה עליכם קנס. והחברה תגיד לרשות שלא נדווח על זה כדיווח לבורסה. החברה
28 לכאורה הפרה את תנאי מניית הזהב, פגעה באינטרסים של האנשים והמדינה אומרת אם נחשוף את
29 הדבר הזה, בעלי המניות עלולים להיזקק, וזה הערך הכלכלי שהם מנסים להגן עליו.
30 אנו לא מקבלים את הטענה הזאת.
31 לגבי סעיף 7ב9 התחייבות שלא לגלות. נאמר בתשובת המדינה שקיימת התחייבות חובה של היועץ
32 המשפטי. ההתחייבות הזאת לא צורפה. זכות העיון רחבה הרבה יותר מאשר מסמכים שיכולים להיות
33 רחבה. היא מתפרשת על כל המסמכים. הסייג הזה נכנס לחוק. לא קיבלנו את הנוסח של ההתחייבות,
34 אך הסייג שנכנס לחוק חופש המידע בסעיף 7ב9 נאמר בדברי ההסבר שמטרתו להגן על מי שמסר מידע
35 מרצונו החופשי. וכאשר המידע נמסר מכוח דין, יכול להיות שהחברה סירבה למסור את המידע,
36 והמדינה אמרה בסדר גמור, העיקר שהדבר הזה יסתדר. אנחנו לא יודעים.

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

19 יולי 2017

עת"מ 17-02-21553 התנועה למען איכות השלטון
בישראל נ' משרד האוצר/המשרד הראשי ואח'

1 הפנינו לעובדה שבעניין הבוררות משאבי ים המלח, גם המחוזים בבית המשפט הזה וגם בעליון המשיב
2 1 הביע עמדה הפוכה, וסבר שיש לחשוף את החומרים הנוגעים לבוררות. בסעיף 7ב9 לבוררות כידוע
3 יש סוג של התחייבות והדבר לא הפריע למשיב 1-2 בעצם להימנע מהעלאת הטענה מתוך הבנה
4 לחשיבות המידע.
5 לא נכנסתי לכל סעיפי הסייג, הכל כתוב בטיעונים.
6 מזכיר שמשרד האוצר נמנע ממתן מענה לבקשת חופש המידע במשך כשישה חודשים והגיש את המענה
7 ההחלטה המנהלית ניתנה ביום האחרון להגשת התגובה המקדמית, ובעניין הזה ציינו שמדובר בדפוס
8 התנהלות חוזר ספציפי של משרד האוצר. הרבה פעמים קורה שמגישים בקשה לחופש מידע, וכאשר
9 הדבר לא נוח בוררים וחושבים, עד שנאלצים להגיש עתירה.
10 לשאלת בית המשפט, אנחנו פנינו בעצם לרשות החברות וליועץ המשפטי לממשלה, אמרנו, הדבר הזה
11 היה בעקבות פרסומים בעיתונות, ועד העובדים לרשויות. הראינו בעצם את אותם פרסומים פומביים
12 על מהלכים שונים של החברה, פיטורים של עובדים בארץ, פתיחת מרכזים טיפוליים בחו"ל כל
13 הדברים האלה עם עובדות שפורסמו ברבים
14 יש נספחים 6-7 ויש את המכתב שצורף נספח 9 העתירה המתוקנת. אני חושב שהדבר מכיל את כל
15 המידע יש פה רשימה ארוכה מאוד של פעילויות קרקעיות מעבר לים.
16
17 **ב"כ המשיבים**: כדי לשים אותנו במקום, לעותרת יש טענות רבות כנגד ההכרעה בסיפור של כיל אך
18 זאת לא העתירה שלנו, העתירה היא חופש מידע. מכיוון הרשות לפי חוק חופש המידע מחויבת למסור
19 מידע שיכולה לתת. הסיפור מדוע לא מתקדמת הכרעה, או המסקנה שמגיעה עליה העותרת שלא נעשו
20 שנים, היא לא רלוונטית לעצמה. זה מסמך שכתב עובד בכיר בשירות המדינה שלא נושא בתפקידו,
21 המסקנה שלו או הדו"ח עם ההמלצה לרבות לשון הדו"ח שמופנה למשרד האוצר מלמד
22 לשר האוצר יש את הסמכויות, הוא הפנה את הבקשה לחשבת הכללית דאז, והיום מי שמרכז את
23 העבודה בהנחיית שר האוצר זה מנכ"ל שר האוצר. העותרת אינה יכולה לחלק סמכויות במדינה, היא
24 לא מוכשרת לכך, ולא ידוע איזה מידע יש לה. בכתב תשובה שחתום בתצהיר יושב כאן, על ידי חשב
25 מי שממונה זה מנכ"ל משרד האוצר, והדו"ח הזה מופנה אליו.
26 כשמעיינים בכל הפסיקה של העותר, לרוב שלפעמים מוצגים נכונה, הדו"ח שלנו לא דו"ח ביקורת. אי
27 אפשר ליישם את ההנחה של דו"ח ביקורת, הוא גם לא פסק בוררות. בגלל שהוא רק ראשוני, יש לו
28 מעמד של המלצה הוא לא דו"ח סודי.
29 לכן זה שקוראים לו דו"ח לא אומר מה המהות שלו, הוא לא עבר בירור משפטי כמו שצריך, ולכן אין
30 מקום לפרסם אותו. זאת העדה של המדינה.
31 ככל שהמידע שהוא מידע מסחרי או בכל ערך כלכלי לא יהיה כזה כשהזמן יעבור לא נעמוד על הסייג
32 הזה.
33 אם לעותרת היתה עילה לתקוף את משרד האוצר שלא קיבלה החלטה היתה נוקטת בהליך הזה מזמן.
34 העותרת יודעת שמשרד האוצר ללא רבב.
35 העותרת לא עותרת שבוחלת בהליכים המשפטיים. זה לא ההליך הזה.

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

19 יולי 2017

עת"מ 17-02-21553 התנועה למען איכות השלטון
בישראל נ' משרד האוצר/המשרד הראשי ואח'

1 לשאלת בית המשפט אם לגורם הזמן יש את המשמעות, אינני יודע וזה גם לא השלב לבחון את זה.
2
3
4
5 העולם המנהלי בניגוד לעולם האזרחי, הוא עולה שהוא אד הוק, המטרה לטפל בעניינים מנהליים.
6 העולם המנהלי לא עולם של צופה פני עתיד, ולרשות יש סל של החלטות אופציונאליות שיכולות להיות
7 הופכיות אחת לשנייה, ככל שכולם בתחום הסבירות בית המשפט נוטה שלא להתערב בהם. אנחנו לא
8 יכולים לדון במסגרת העתירה. האם יפורסם כנספח להחלטת האוצר, אינני יודע, ובכל מקום בוודאי
9 בחלקים שאנו טוענים לחיסיון מהותי שטבוע במידע עצמו, לא נוכל לתת בוודאי שלא בלי עמדת בעל
10 המידע שמסרה אותו למשרד האוצר, כיל. כתבנו שאנו מודעים בעניין פס"ד רגב מבינים שפסק הדין
11 איננו שולל וזה חבל שהעותרת לא עשתה בצורה הגונה. איננו שולל צירוף משיב שהוא הכתובת
12 העיקרית. הטענה שהעניין לא מטופל ושהיא אבן שאין לה הופכין לא נכונה.
13 אין קשר בין התנהלות המשיב מול כיל לבין המידע. מידע זה עולם אחר, נבחן במנותק מהקשר. ככל
14 שמישהו חושב ששר האוצר לא מתנהל כפי שצריך יכול לתקוף את זה. העותרת מנסה לפמפם את זה
15 אך זה לא נכון, זה לא העניין של בית המשפט לעניינים מנהליים. אנחנו מטפלים בהעברת מידע,
16 בפרסום הדו"ח, הם מושכות את הלב אך לא העתירה. הם לא חופש המידע. אם היו מבקשים לקבל
17 מידע, כמה דיונים ניהל מנכ"ל בשנה האחרונה, זו העתירה. מה הוא עושה בית המשפט לא בוחן. זאת
18 לא חזית המחלוקת. ולכן לא נענתה בכתב התשובה.
19 לשאלת בית המשפט מתי צפויה להתקבל הכרעה בעניין נשוא הדיון ועד כמה נערכים בעניין זה דיונים
20 אצל המשיבה 1 בתקופה זו והאם נכונה טענת העותרת לפיה העניין מוטל כאבן שאין לה הופכין, אני
21 משיב לאחר התייעצות עם הנציג המקצועי שנמצא פה, סגן בכיר לחשב הכללי שנערכים דיונים בדבר,
22 נערכו שניים בחודשים האחרונים, נוכל למסור מידע בדלתיים סגורות. ממשיכים להתנהל דיונים,
23 לגבי צפי להחלטה אינני יודע. אין צפי למועד החלטה. לא נמסר לי על צפי למועד ספציפי להחלטה.
24 יש הרבה עניינים שמונחים על משרדו של מנכ"ל שר האוצר.
25 לגבי העניין העקרוני שאנחנו חושבים שכל היתה צריכה להיות פה, ורע"מ 49/16 בעניין עמוס רגב,
26 ההלכה היא לא כי לא ניתן לצרף כמשיב צד שעלול להיפגע מהעתירה, אלא כי אין חיוב לעשות את
27 זה.
28 כיל צריכה להיות פה, צריכה להיות חלק מההליכים האלה], צריכה לדעת מה טוענים. ככל שבית
29 המשפט חושב שצריך לתת את החומר. עותרים בכלל אנחנו חושבים שנכון לצרף צדדים שעלולים
30 להיפגע. אנו נוהגים להביא לפני בית המשפט את התמונה המלאה.
31 לשאלת בית המשפט במה הפרסום יכול לגרום לסיקול ביצוע החלטה אם יפורסם הדו"ח סעיף 19.
32 בדו"ח עצמו יש דברים שחלקם לא בשלים, כל המעטפת הזאת שצריך להוציא לדו"ח הוא צריך את
33 הבישול שלו, למנכ"ל האוצר יש את הסיכון להכריע בו, להכריע בדברים שצריכים עוד בירור, כל מה
34 שייכתב כאילו זה הדו"ח האחרון. הביטוי סיקול נועד להביע שחשיפת תרשומת ראשונית בשלב הזה
35 עלול לסכן על החלטה שמתכתבת עם הדו"ח. בלתי מובן, להוציא מהקשרו.

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

19 יולי 2017

עת"מ 17-02-21553 התנועה למען איכות השלטון
בישראל נ' משרד האוצר/המשרד הראשי ואח'

1 לגבי הטענה שכל היתה מחויבת להציג את המידע למדינה, הרבה מהמידע ניתן לנו מרצונה הטוב של
2 כיל. לשאלת ביה משפט אם הייתה מחוייבת, לדעתי לא מחויבת. היא מסרה מידע מעבר לחובותיה.
3 כל הטיעונים ביחד נכתבים אחד עם השני, הם לא טענות עצמאיות ולכן כל הדו"ח הוא בתוך המעטפת.
4 הוויכוח הנוכחי הוא ויכוח שיש לנו חשש אמיתי. חלק מהמידע שנמסר לא היה לפי חובתה.
5 כמו שאומר מר קופל, יכולנו חלק מהמידע להתקטש איתם, אם חייבם לתת מידע או שלא. המידע
6 נמסר בלב חפץ ובמהירות.

7 הציטוט שבסעיף 15 בכתב התביעה, הוא חלק מהגדרת מניית הזהב ומהווה חלק מתקנון החברה.
8 לגבי הטענות לעיכוב במענה, אין לנו תשובה טובה לדבר. היה עיכוב. אין לנו תשובה בעניין הזה.
9 קרתה תקלה ואנחנו מתנצלים, אך צריך לראות אותה לנוכח הבקשה עצמה שאני חושב שהיא נטולת
10 יסוד.

11
12 **ב"כ העותרים** : הטענה המרכזית נאמר שכל סוגיית העיכוב בהחלטה אינה רלוונטית בעתירה, ואנחנו
13 הפנינו לסעיף 10 לחוק. צריך לשקול את האינטרס הציבורי. העובדה הבלתי מוכחשת שמזה שנה וחצי
14 לא התקבלה החלטה היא בעלת משקל לגבי האינטרס הציבורי. במשפט המינהלי אי החלטה כמו
15 החלטה שלא לבצע.

16 במנותק מטענתו של חברי, אם מחליטים שלא להחליט, אז החליטו, לא נתנו לזה ביטוי בכל. נניח
17 שיחלפו 5 שנים ואפשר לראות החלטה שלא לעשות כלום עם הדו"ח. לזמן יש תפקיד לגבי 2019. חברי
18 אומר שיעתרו על כך שלא ניתנה החלטה.
19 באים אלינו בטענה שלא עתרנו על כך שלא התקבלה בהחלטה.

20
21 **ב"כ המשיבים** : זה לא נכון. אמרתי שהם יודעים שלא יכולים להגיש עתירה כי אין לה יסוד.

22
23 **ב"כ העותרים** : אנחנו רואים את קבלת המידע העתירה על קבלת או אי קבלת החלטה, לא ראינו את
24 הדו"ח נכוח שכתוב הכל בסדר. לא נעתור אם היינו יודעים שהכל בסדר. אנו חוששים עקב העיכוב
25 הגדול שזה לא המצב ולכן בשלב ראשון בעתירה לגבי קבלת החלטה או אי קבלת החלטה, רוצים לדעת
26 מה כתוב בדו"ח.

27 לגבי הצרף של כיל, לצרף צד זה לא מעשה של מה בכך, זה גורם לעלויות. ככל שלא סבורים שזה
28 הכרחי לא זימנו אותם.

29 אין לנו התנגדות כמובן שבית המשפט יעיין בחומר במעמד צד אחד ויקבל הסברים מהמשיבים.

30
31 אנו נצא מהאולם.

32 לאחר דיון במעמד צד אחד ב"כ העותרת חוזרים לאולם.

33
34 **בית המשפט** : במהלך הדיון שהתקיים במעמד צד אחד ושהועלה על הכתב פרוטוקול שישמר בהמשך
35 בכספת ביתה משפט ולא ייחשף. הוגשו לעיוני שני מסמכים האחד בן 10 עמודים והשני בן 7 עמודים
36 ובימים הקרובים יוגש גם קלסר של חומר שהתקבל מחברת כיל מלווה בהסבר תמציתי.

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

19 יולי 2017

עת"מ 17-02-21553 התנועה למען איכות השלטון
בישראל נ' משרד האוצר/המשרד הראשי ואח'

1 בעיון ראשון רואים שהמסמך משתמשת הכותבת בשפה של "עמדתנו" כמה פעמים ועוד "אני מעבירה
2 לך את ממצאי בדיקתי על מנת שטפל בעניין..." וכד'. וזה נראה יותר מסוג של מסמך לקראת ולא
3 דו"ח ביקורת.

4
5 **ב"כ העותרת**: נאמר שהדיונים שהתקיימו לשאלת בית המשפט נאמר שהתקיימו 2 דיונים בחודשים
6 האחרונים, לאחר הגשת העתירה.

7
8 **ב"כ המשיבים**: אחד כן ואחד לא.

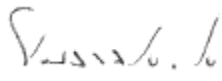
9
10 **ב"כ העותרת**: בית המשפט אמר שעד ליום קבלת המידע לאחר הגשת העתירה, פרק זמן הארוך עד
11 להגשת העתירה נאמר שדובר בטעות בנוש, היו 2 תזכורות.
12 לשאלת בית המשפט, ככל שאדוני יקבל החלטה יחליט שמדובר במסמך התחלתי, לנו אין כלים
13 לראות. השאלה אם אפשר יהיה לקיים איזה שהוא דיון קצר שבו אחרי שאדוני יקרא את החומר נוכל
14 לעשות במעמד הזה לפני שמחליטים אם להמשיך הלאה, ואז כשאדוני אוכל לתת טיפה יותר מידע,
15 נגיע למסקנה.

16 מבחינתנו גם אם תהיה אפשרות של פרפרזה קטנה או ממצאי בדיקה שנוגעים לחומר פומבי שפורסם,
17 משהו בתוך המידע שאין בו כדי לפגוע, ויכול להוות משהו שלא אמור להיות מפורסם, נקבל אותו.

החלטה

18
19
20
21
22 עד ליום 25.7.17 יגישו המשיבות את החומר הנוסף האמור לעיל, מלווה בהסברים במעטפה חתומה
23 ישירות ללשכת בית המשפט.
24 נדחה לעיון ולהכרעה. החלטה תשלח לצדדים.
25 התיק לעיוני ביום 25.7.17.
26
27

28 **ניתנה והודעה היום כ"ה תמוז תשע"ז, 19/07/2017 במעמד הנוכחים.**

אלי אברבנאל, שופט

29
30 הוקלד על ידי מיכל מנצורי עוקשי

נספח 4

בקשת המידע השנייה שהגישה

העותרת ביום 20.7.17

התנועה למען איכות השלטון בישראל (ע"ר)

The Movement for Quality Government in Israel الحركة من أجل جودة السلطة في إسرائيل

תאריך: כ"ו תמוז, תשע"ז 20.7.17

סומן: כ-14-12524

לכבוד

גב' אנט קליימן

הממונה על חוק חופש המידע

משרד האוצר

ג.נ. שלום רב,

הנדון: בקשה לפי חוק חופש המידע – דיונים שנערכו בנושא מניית

הזהב של המדינה בחברת כ"ל

בשם התנועה למען איכות השלטון בישראל, ע"ר, (להלן: "התנועה") הרינו לפנות אליך כדלקמן:

1. בעקבות פניות התנועה אל גורמים שונים בעניין הפרות שביצעה לכאורה חברת כ"ל של תנאי מניית המדינה המיוחדת ("מניית הזהב") שנועדה להגן על האינטרסים החיוניים של המדינה בחברות מופרטות, השיב ביום 28.8.2016 מר יובל רוז, סגן בכיר באגף החשב הכללי, כי הנושא נבדק לעומקו על ידי אגף החשב הכללי. מן התשובה עלה כי נערך דוח בנושא אשר מסקנותיו הוצגו והועברו למנכ"ל משרד האוצר (להלן: "הדוח").
2. במסגרת בקשת חופש מידע מיום 30.8.16 התבקשתם למסור לידינו את הדוח וכן מסמכים נוספים הקשורים בהפרת תנאי מניית הזהב על ידי כ"ל. לאחר שבקשת המידע הנ"ל לא נענתה חודשים ארוכים, נאלצה התנועה להגיש ביום 9.2.17 עתירה לבית המשפט המתווי ירושלים בשבתו כבית משפט לעניינים מנהליים (עת"מ 21553-02-17), בה התבקש בית המשפט להורות על מתן מענה לבקשת המידע וכן על מסירת המידע.
3. רק בעקבות הגשת העתירה נשלחה אלינו החלטה מנהלית בבקשת המידע, מיום 19.3.17, בה הוחלט כי אין למסור את המידע שהתבקש, משורת נימוקים שונים. עקב כך הוגשה עתירה מתוקנת, בה התבקשה מסירת המידע הבא:

"א. מסקנות הבדיקה של אגף החשב הכללי, בנוגע להפרות לכאורה של מניית

הזהב על ידי חברת כ"ל, אשר נמסרו למנכ"ל משרד האוצר.

ב. כל מסמך נוסף שעניינו הפרות לכאורה של הוראות מניית הזהב על ידי חברת

כ"ל, ובכלל זאת מסמכים הכוללים את תיאור הפרה, המלצות ומסקנות וכן

תיאור הצעדים שננקטו על ידי המדינה בעקבות הפרה."

רח' יפו 208, ירושלים 94383 * מען למכתבים: ת.ד. 4207, ירושלים 91043 * טל: 02-5000073 פקס: 02-5000076

شارع يافا 208، القدس 94383 * العنوان للرسائل: ص.ب. 4207، القدس 91043 * هاتف: 02-5000073 فاكس: 02-5000076

208 Jaffa St., Jerusalem * Mailing Address: P.O.B.4207 Jerusalem 91043 * Tel: 02-5000073 * Fax: 02-5000076

E-mail: economic@mqg.org.il * Web Site: www.mqg.org.il

התנועה למען איכות השלטון בישראל (ע"ר)

الحركة من أجل جودة السلطة في إسرائيل The Movement for Quality Government in Israel

4. ביום 19.7.17 התקיים דיון בעתירה בפני כבי השופט אלי אברבנאל. במסגרת הדיון, ולשאלת בית המשפט בדבר מספר הדיונים שנערכו במשרד האוצר בקשר עם הדוח, אמר בדיון בא כוח המדינה:

"לשאלת בית המשפט מתי צפויה להתקבל הכרעה בעניין נשוא הדיון ועד כמה נערכים בעניין זה דיונים אצל המשיבה 1 בתקופה זו והאם נכונה טענת העותרת לפיה העניין מוטל כאבן שאין לה הופכין, אני משיב לאחר התייעצות עם הנציג המקצועי שנמצא פה, סגן בכיר לחשב הכללי שנערכים דיונים בדבר, נערכו שניים בחודשים האחרונים, נוכל למסור מידע בדלתיים סגורות. ממשיכים להתנהל דיונים, לגבי צפי להחלטה אינני יודע. אין צפי למועד החלטה. לא נמסר לי על צפי למועד ספציפי להחלטה. יש הרבה עניינים שמונחים על משרדו של מנכ"ל שר האוצר."

5. נוכח האמור לעיל נבקש לקבל לידינו את המידע הבא:

א. כל תכתובת, תרשומת, פרוטוקול, החלטה וכיו"ב שעניינם דיונים שנערכו במשרד האוצר או בשיתוף משרד האוצר, בנוגע לדוח, בפרט, ולמניית הזהב של המדינה בכ"ל, בכלל, החל משנת 2002 ועד היום.

ב. ככל שהמשרד סבור כי לא ניתן למסור את הפרוטוקולים הנ"ל עקב הסייגים הקבועים בחוק, נבקש לקבלם כשהם מושחרים (בחלקם או במלואם), באופן שיאפשר לראות לכל הפחות, ביחס לכל אחד מן הפרוטוקולים, את תאריך הדיון, שמות המשתתפים ומספר העמודים שמחזיק הפרוטוקול.

ג. כל מסמך נוסף שעניינו ההפרות לכאורה של הוראות מניית הזהב על ידי חברת כ"ל, אשר נוצר או הגיע לידי המשרד לאחר מועד ההחלטה המנהלית מיום 19.3.17.

6. בהר בזאת כי פנייתנו זו הינה בהתאם למתווה הקבוע בחוק חופש המידע, התשנ"ח-1998 (להלן: "החוק") ובתקנות מכוחו.

7. יובהר כי בשלב זה איננו מתנגדים להסתרת פרטי הזיהוי או השמטת פרטים ("השחרות"), וזאת על מנת להחיש את קבלת המסמכים במהירות המתחייבת – תוך שמירת טענותינו בעתיד כנגד כל טענת חיסיון או חובת סודיות.

8. בהתאם לסעיף 26(2) לתקנות חופש המידע (אגרות) (תיקון), התשע"ד-2014, התנועה פטורה מתשלום אגרה בעבור בקשת חופש המידע:

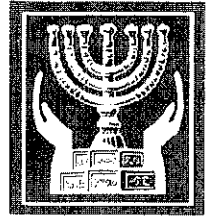
א. מצורף אישור ניהול תקין לשנת 2016 מרשם העמותות כפי שמורה הסעיף.

ב. המטרות הציבוריות שמקדמת התנועה מופיעות ברשימת המטרות הציבוריות כפי שפורסמה על ידי היחידה הממשלתית לתופש המידע במשרד המשפטים, ובראשן ומבלי

רח' יפו 208, ירושלים 94383 * מוען למכתבים: ת.ד. 4207, ירושלים 91043 * טל: 02-5000073 פקס: 02-5000076
شارع يافا 208، القدس 94383 * العنوان للرسائل: ص.ب. 4207، القدس 91043 * هاتف: 02-5000073 فاكس: 02-5000076
208 Jaffa St., Jerusalem * Mailing Address: P.O.B.4207 Jerusalem 91043 * Tel: 02-5000073 * Fax: 02-5000076
E-mail: economic@mqg.org.il * Web Site: www.mqg.org.il

התנועה למען איכות השלטון בישראל (ע"ר)

الحركة من أجل جودة السلطة في إسرائيل The Movement for Quality Government in Israel

למצות, "פעילות למען טוהר מידות בשירות הציבורי ומנהל תקין" (מצורפת הרשימה לנוחותך).

9. על כן, נבקש לקבל את התייחסותך לגבי המצאת המידע המבוקש תוך 30 יום, וזאת בהתאם למצוות סעיף 7(ב) לחוק.

10. נזכיר בזאת, כי התקופה הקבועה בחוק הינה התקופה המקסימאלית למסירת המידע, אולם אין בה כדי למנוע מסירת המידע עובר לסיום תקופה זו. לכן, נודה באם כל מסמך או תשובה אשר יאותרו בעניין זה, יועברו לידינו באופן מיידי ולא רק בתום השלמת איסוף המסמכים כולם.

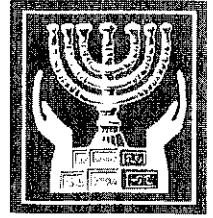
11. לטיפולך ולתגובתך המהירה, נודה.

בכבוד רב,

איתמר שחר, עו"ד
מחלקת ליטיגציה כלכלית

התנועה למען איכות השלטון בישראל (ע"ר)

The Movement for Quality Government in Israel الحركة من أجل جودة السلطة في إسرائيل

פרטים כלליים
תאריך: 20.7.17
שם המבקש/ת: התנועה לאיכות השלטון בישראל
מס' זהות: 580178697
כתובת: יפו 208 ירושלים
רחוב: יפו
מס' בית וכניסה: ת"ד 4207
ישוב: ירושלים
מיקוד: 91043
טלפון: 02-5000073
טלפון נוסף:
פקס: 02-5000076
דואר אלקטרוני: office@mqg.org.il

הנני אזרח ישראלי / תושב ישראל (הקף בעיגול)

המידע המבוקש המידע המבוקש הינו אודותיי / אתר (הקף בעיגול)

סעיף 5 למכתבנו מיום 20.7.17

אגרת בקשה

יש להעביר קבלה מקורית חתומה על סך 20 ₪ של אגרת הבקשה ששולמה בבנק הדואר לזכות חשבון הרשות.

התחייבות

הנני מתחייב/ת לשאת באגרת איתור וטיפול ובאגרת הפקה עד לסכום שלא יעלה על 150 ₪. (כולל אגרת הבקשה) (*). במידה שהממונה תודיע לי כי עלות הטיפול בבקשתי גבוהה יותר, תידרש הסכמה נפרדת ממני להמשך הטיפול.

פטור מאגרה

בהתאם לסעיף 6(2) לתקנות חופש המידע (אגרות) (תיקון), התשע"ד-2014, התנועה **פטורה**

מתשלום אגרה בעבור בקשת חופש המידע:

- מצי"ב אישור ניהול תקין לשנת 2016 מרשם העמותות כפי שמורה הסעיף.
- רשימת עמותות או חברות לתועלת הציבור העוסקות במטרות ציבוריות כפי שהנחה משרד המשפטים <http://index.justice.gov.il/Units/YechidatChofeshHameyda/GlobalDocs/Amotot.pdf>

התנועה למען
איכות השלטון בישראל (ע"ר)
מס' עמותה: 580178697
ת.ד. 4207, ירושלים 91043

רח' יפו 208, ירושלים 94383 * מען למכתבים: ת.ד. 4207, ירושלים 91043 * טל: 02-5000073 פקס: 02-5000076
شارع يافا 208، القدس 94383 * العنوان للرسائل: ص.ب. 4207، القدس 91043 * هاتف: 02-5000073 * فاكس: 02-5000076
208 Jaffa St., Jerusalem * Mailing Address: P.O.B.4207 Jerusalem 91043 * Tel: 02-5000073 * Fax: 02-5000076
E-mail: economic@mqg.org.il * Web Site: www.mqg.org.il

התנועה למען איכות השלטון בישראל (ע"ר)

الحركة من أجل جودة السلطة في إسرائيل The Movement for Quality Government in Israel

רשות התאגידים
רשם העמותות

מדינת ישראל
משרד המשפטים

פיו אב תשע"ה
02 אוגוסט 2015
קוד סריקה: 15

לכבוד
התנועה למען איכות השלטון בישראל
יפו 208
ירושלים 9438303

א.ג.ג.

הנדון: אישור ניתוח תקין לשנת 2016
קוד סריקה 15

מספר עמותה: 580178697
שם עמותה: התנועה למען איכות השלטון בישראל

בהתאם לבקשתכם, בנוגע למתן אישור לשנת 2016, אנו מאשרים בזה כי העמותה מקיימת את דרישות חוק העמותות בכל הנוגע להגשת דו"חות, חודעות ומדו"אקולים.

אישור זה יבטל במידה ויתגלה כי העמותה אינה ממלאת את חובותיה חוק העמותות וכללי ניתוח תקין.

אישור זה תקף עד ליום 31/12/2016.

לחידוש – העמותה חוקמה בתאריך 25/7/1990.

מכבוד רב,

ב/רשם העמותות
רשות התאגידים (מלכ"רים)

יבטל מניה אלו, נא לפנות את מספר העמותה

** ניתן לוודא כי האישור כתיקף עבור ליום השיטוט בו באה רשם העמותות, בכתובת המומינקו מטה.

רח' יפו 208, ירושלים 94383 * מען למכתבים: ת.ד. 4207, ירושלים 91043 * טל: 02-5000073 * פקס: 02-5000076
شارع يافا 208، القدس 94383 * العنوان للرسائل: ص.ب. 4207، القدس 91043 * هاتف: 02-5000073 * فاكس: 02-5000076
208 Jaffa St., Jerusalem * Mailing Address: P.O.B.4207 Jerusalem 91043 * Tel: 02-5000073 * Fax: 02-5000076
E-mail: economic@mqg.org.il * Web Site: www.mqg.org.il

התנועה למען איכות השלטון בישראל (ע"ר)

The Movement for Quality Government in Israel الحركة من أجل جودة السلطة في اسرائيل

עמותות או חברות לתועלת הציבור העוסקות במטרות ציבוריות

(לעניין פטור לפי תקנות חופש המידע (אגרות), התשנ"ט-1999)

רשימה זו מונה עמותות או חברות לתועלת הציבור שפנו ליחידה הממשלתית לחופש המידע (או שרשויות ציבוריות פנו בעניינן ליחידה) במטרה לתבחר האם הן עומדות בתנאים שתקנות חופש המידע (אגרות), התשנ"ט-1999 קבעו לעניין קידום "מטרה ציבורית" (לשם קבלת פטור מאגרות בקשה ומארכיון שעות טיפול), ונמצאו זכאיות לכך.

על מנת לזכות בפטור על העמותה או הח"צ להציג בנוסף אישור גיהול תקין בתוקף בעת הגשת הבקשה.

רשימה זו אינה רשימה ממצה. עמותות או חברות לתועלת הציבור המעוניינות לברר את המצב המשפטי לבניהן, מוזמנות לפנות ליחידה הממשלתית לחופש המידע בדוא"ל -

foiw@justice.gov.il

שם העמותה או הח"צ (לפי סדר א'-ב')
אזים טבע ח"ן, ע"ר
אהביה ארגון הנכים בישראל המיוחד (ע"ר)
אגוד מרכזי הסיוע למגענות ולנפגעי תקיפה מינית, ע"ר
אמון הציבור, ח"צ
ארגון נטעני התחברה הציבורית, ע"ר
גשה - מרכז לשמירה על הזכות לנע, ע"ר
האגודה לזכויות האזרח בישראל, ע"ר
האגודה הישראלית למען יהודי אתיופיה, ע"ר
החברה להגנת הטבע, ע"ר
המועצה הציבורית למניעת רעש וזיהום אוויר בישראל - מל"י, ע"ר
המוקד להגנת הפרט מיסודה של ד"ר ל"ט וזלצברגר, ע"ר
המרכז הישראלי לקידום צדק חברתי, ח"צ
הסד"ג לח"צ ציבורי, ע"ר
העמותה לדמוקרטיה מונקדמון, ע"ר
העמותה למען מדע מלוטז, ע"ר
התנועה לאיכות השלטון, ע"ר
התנועה לחופש המידע, ע"ר
יוזמת קרן אברהם, ע"ר
מולד - המרכז להתחדשות הדמוקרטיה, ח"צ
עמותת יחיד-מרכזי זכאיות בקהילה, ע"ר
עמותת קו לעובד, ע"ר
עתים - יעוץ ומידע במעגל החיים היהודי, ע"ר
צלול - עמותה לאיכות הסביבה, ע"ר
שקיפות בתייל ישראל, ע"ר

רח' יפו 208, ירושלים 94383 * מען למכתבים: ת.ד. 4207, ירושלים 91043 * טל: 02-5000073 פקס: 02-5000076
 شارع يافا 208، القدس 94383 * العنوان للرسائل: ص.ب. 4207، القدس 91043 * هاتف: 02-5000073 * فاكس: 02-5000076
 208 Jaffa St., Jerusalem * Mailing Address: P.O.B.4207 Jerusalem 91043 * Tel: 02-5000073 * Fax: 02-5000076
 E-mail: economic@mqg.org.il * Web Site: www.mqg.org.il

נספח 5

מכתב תגובה מטעם המשיב

מיום 14.8.17

ירושלים, ג' באב התשע"ז

26 יולי, 2017

פניה מס' 118/2017

לכבוד

עו"ד איתמר שחר

התנועה למען איכות השלטון בישראל

רח' יפו 208 - ת.ד. 4207

ירושלים 91043

התנועה למען
איכות השלטון בישראל נע"מ
14.08.2017
כתב רב

שלום רב,

הנדון: פנייתך בעניין בקשה לקבלת מידע

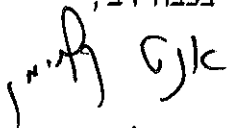
פנייתך מיום 20/07/2017.

הנושא הרלוונטי שהעלית נמצא בברור הגורמים באוצר.

תוצאות בדיקת בקשתך יועברו אליך ככל שהדבר ניתן ואפשרי במסגרת חוק חופש המידע.

תודה על התאזרות בסבלנות עד תום הברור.

בכבוד רב,

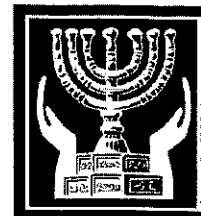
אנט קליימן

ממונה על פניות הציבור וחוק חופש המידע

נספח 6

מכתב התזכורת הראשון
ששלחה העותרת מיום 22.8.17

התנועה למען איכות השלטון בישראל (ע"ר)

The Movement for Quality Government in Israel الحركة من أجل جودة السلطة في إسرائيل

תאריך: ל' אב, תשע"ז 22.8.17

סומן: כ-14-12524

לכבוד

גב' אנט קליימן

הממונה על חוק חופש המידע

משרד האוצר

ג.נ. שלום רב,

הנדון: בקשה לפי חוק חופש המידע – דיונים שנערכו בנושא מניית

הזהב של המדינה בחברת כ"ל – תזכורת

סימוכין: מכתבנו מיום 20.7.17

מכתבך מיום 26.7.17 (מספרך 118/2017)

בשם התנועה למען איכות השלטון בישראל, ע"ר, (להלן: "התנועה") הרינו לפנות אליך כדלקמן:

1. ביום 20.7.17 פנינו אליך בבקשה לפי חוק חופש המידע, התשנ"ח-1998 (להלן, בהתאמה: "הבקשה" ו-"החוק") שעניינה דיונים שנערכו במשרד האוצר או בשיתוף משרד האוצר, בנוגע למניית הזהב של המדינה בכ"ל – הכל כמפורט בבקשה, אשר העתקה מצורף, לנוחותך.
2. במכתבך מיום 26.7.17 (אשר התקבל אצלנו ביום 14.8.17) ציינת כי הנושא נמצא בבירור וכי תוצאות הבדיקה יועברו לידינו, ככל שיתאפשר במסגרת הוראות החוק.
3. על פי סעיף 7(ב) לחוק, על הרשות להעביר התייחסותה לגבי המצאת המידע המבוקש בתוך 30 יום ממועד קבלת הבקשה – קרי, במקרה זה, עד ליום 19.8.17.
4. ואולם, כחלוף המועד האמור, טרם התקבל המידע המבוקש או כל תשובה עניינית בנוגע לבקשה. כמו כן, לא התקבלה כל הודעה על דחיית המועד האמור בהתאם לעילות הנקובות בחוק. על כן, נבקשך להעביר לרשותנו את המידע המבוקש בהקדם האפשרי.
5. נודה לטיפולך ולתגובתך המהירה, לשם שקילת המשך צעדינו.

בכבוד רב,

איתמר שחר, עו"ד
מחלקת כלכלה ומחקר

נספח 7

מכתב הארכה מטעם המשיב

מיום 27.8.17

מדינת ישראל
משרד האוצר
היחידה לפניות הציבור וחוק חופש המידע

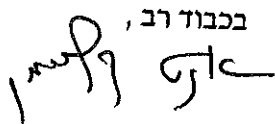
ירושלים, ה' באלול התשע"ז
27 אוגוסט, 2017
מס' תיק - 118/2017

לכבוד
עו"ד איתמר שחר
התנועה למען איכות השלטון בישראל
רח' יפו 208 - ת.ד. 4207
ירושלים 91043

שלום רב,

הנדון: דיונים שנערכו בנושא מניית הזהב של המדינה בחברת כ"ל

בשל היקפו ומורכבותו של המידע המבוקש על ידך, הנני מאריכה ב - 30 ימים נוספים את המועד להודעה של החלטתי בבקשתך בהתאם להוראות סעיף 7 (ב) לחוק חופש המידע, התשנ"ח - 1998.

בכבוד רב,

אנט קליימן

ממונה על פניות הציבור וחוק חופש המידע

נספח 8

מכתב התזכורת השני ששלחה

העותרת מיום 2.10.17

התנועה למען איכות השלטון בישראל (ע"ר)

الحركة من أجل جودة السلطة في إسرائيل The Movement for Quality Government in Israel

תאריך: י"ב תשרי, תשע"ח 2.10.17

סומן: כ-14-12524

לכבוד

גב' אנט קליימן

הממונה על חוק חופש המידע

משרד האוצר

ג.נ. שלום רב,

הנדון: בקשה לפי חוק חופש המידע – דיונים שנערכו בנושא מניית

הזהב של המדינה בחברת כ"ל – תזכורת שנייה

סימוכין: מכתבנו מיום 20.7.17

מכתבך מיום 26.7.17 (מספרך 118/2017)

מכתבנו מיום 22.8.17

מכתבך מיום 27.8.17

בשם התנועה למען איכות השלטון בישראל, ע"ר, (להלן: "התנועה") הרינו לפנות אליך כדלקמן:

1. ביום 20.7.17 פנינו אליך בבקשה לפי חוק חופש המידע, התשנ"ח-1998 (להלן, בהתאמה: "הבקשה" ו-"החוק") שעניינה דיונים שנערכו במשרד האוצר או בשיתוף משרד האוצר, בנוגע למניית הזהב של המדינה בכ"ל – הכל כמפורט בבקשה, אשר העתקה מצורף, לנוחותך.
2. במכתבך מיום 26.7.17 (אשר התקבל אצלנו ביום 14.8.17) ציינת כי הנושא נמצא בבירור וכי תוצאות הבדיקה יועברו לידינו, ככל שיתאפשר במסגרת הוראות החוק.
3. משלא נתקבלה תשובתך עד ליום 19.8.17, כנדרש על פי סעיף 7(ב) לחוק, נשלח אליך מכתב תזכורת ביום 22.8.17.
4. ביום 27.8.17 נתקבל מכתבך, בו הודעת על מתן הארכה של 30 ימים לתשובתך, לפי סעיף 7(ב) לחוק – קרי, עד ליום 18.9.17.
5. אף על פי כן, גם כחלוף שבועיים ימים מן המועד האמור, טרם התקבל המידע המבוקש או כל תשובה עניינית בנוגע לבקשה. על כן, נבקשך להעביר לרשותנו את המידע המבוקש בהקדם האפשרי.
6. לשם שקילת המשך צעדינו, נודה לטיפולך ולתגובתך הדחופה.

בכבוד רב,

איתמר שחר, עו"ד
מחלקת כלכלה ומחקר